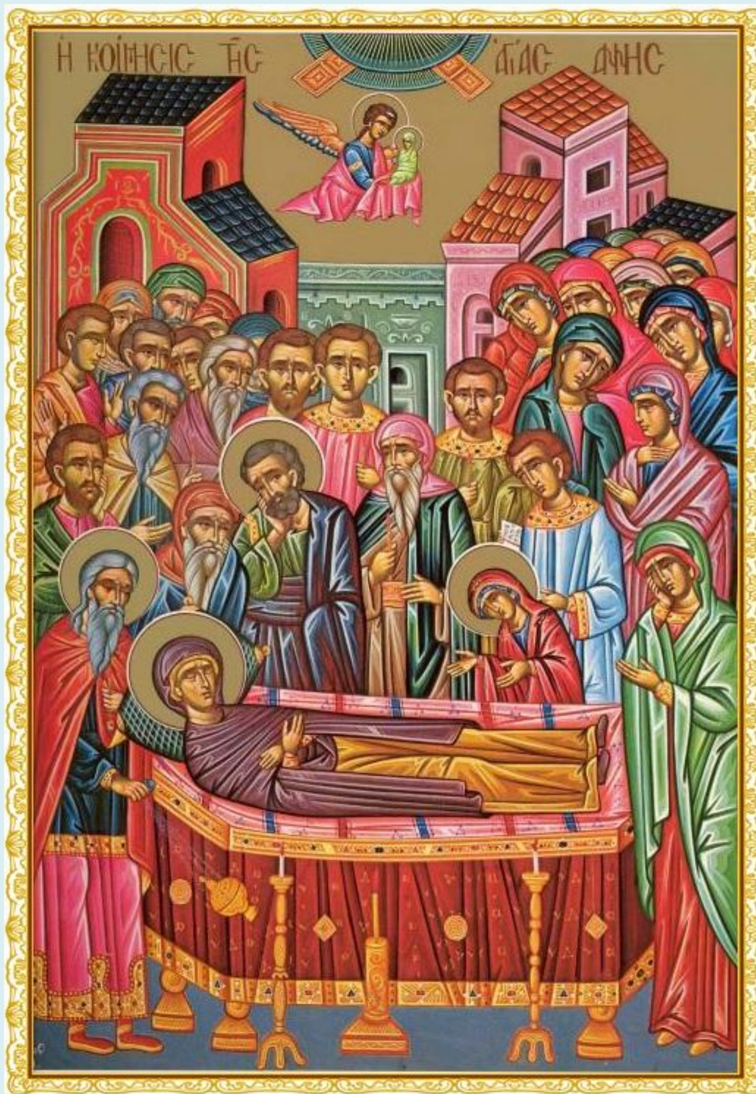
Adormirea Sfintei Ana, mama Preasfintei Născătoare de Dumnezeu

(s.v. 25 iulie / s.n. 7 august)

Materiale despre Sfinţii Ioachim şi Ana:

https://independent.academia.edu/emystea/Sfin%C5%A3ii-Ioachim-%C5%9Fi-Ana

https://archive.org/details/@steaemy?query=Ioachim+%C5%9Fi+Ana

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Sfintei+Ana

***

Pe Ceea ce a născut Viaţa, în pântece o ai purtat, pe curata Maica lui Dumnezeu, de Dumnezeu gânditoare, Sfântă Ana. Pentru aceasta, acum la primirea cerească, unde

este locaşul celor ce se veselesc întru slavă, bucurându-te acum te-ai mutat; cere pentru cei ce te cinstesc pe tine cu dragoste, iertare de greşeli, pururea fericită.

Index

Evanghelia şi Apostolul zilei

Evanghelia

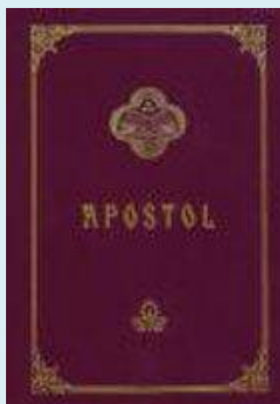

Ev. Luca 8, 16-21

16. Nimeni, aprinzând făclia, n-o ascunde sub un vas sau n-o pune sub pat, ci o
aşează în sfeşnic, pentru ca cei ce intră să vadă lumina.
17. Căci nu este nimic ascuns, care să nu se dea pe faţă şi nimic tainic, care să
nu se cunoască şi să nu vină la arătare.

18. Luaţi seama deci cum auziţi: Celui ce are i se va da; iar de la cel ce nu are şi ce i se pare că are se va lua de la el.
19. Şi au venit la El mama Lui şi fraţii; dar nu puteau să se apropie de El din pricina mulţimii.
20. Şi I s-a vestit: Mama Ta şi fraţii Tăi stau afară şi voiesc să Te vadă.
21. Iar El, răspunzând, a zis către ei: Mama mea şi fraţii Mei sunt aceştia care ascultă cuvântul lui Dumnezeu şi-l îndeplinesc.

Apostol

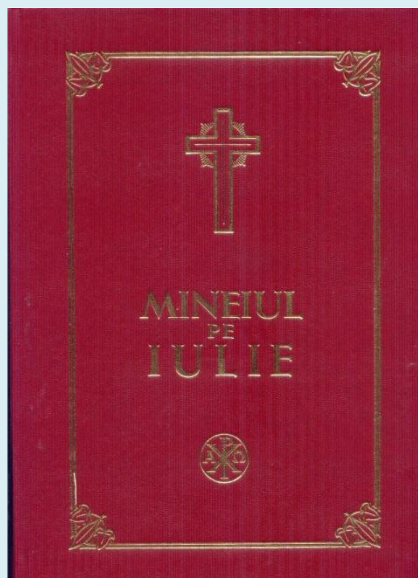

Epistola către Galateni a Sfântului apostol Pavel

Galateni 4, 22-26

Fraţilor,
22. Căci scris este că Avraam a avut doi fii: unul din femeia roabă şi altul din femeia liberă.
23. Dar cel din roabă s-a născut după trup, iar cel din cea liberă s-a născut după făgăduinţă.
24. Unele ca acestea au altă însemnare, căci acestea (femei) sunt două testamente: Unul de la Muntele Sinai, în Arabia şi răspunde Ierusalimului de acum, care zace în robie cu copiii lui;
25. Iar cea liberă este Ierusalimul cel de sus, care este mama noastră.
26. Căci scris este: "Veseleşte-te, tu, cea stearpă, care nu naşti! Izbucneşte de bucurie şi strigă, tu care nu ai durerile naşterii, căci mulţi sunt copiii celei părăsite, mai mulţi decât ai celei care are bărbat".

În această lună (iulie), ziua a douăzeci şi cincea - Adormirea Sfintei Anna, maica Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu (Minei)

La Vecernie

La Doamne strigat-am..., **Stihirile**, pe 6, glasul 1:

Podobie: Ceea ce eşti bucuria Cetelor cereşti şi pe pământ oamenilor tare folositoare, prea curată Fecioară miluieşte-ne pe noi cei ce scăpăm la tine. Că nădejdile noastre, după Dumnezeu, întru tine le-am pus, Născătoare de Dumnezeu.

Pomenirea drepţilor strămoşi ai lui Hristos săvârşind, a luminaţilor şi Sfinţilor Ioachim şi Anna, slăvim neîncetat în cântări de taină, pe Domnul cel Îndurat, cel ce i-a arătat pe ei spre a noastră mântuire, rugători neclintiţi.

Ceea ce mai-nainte era stearpă neroditoare, care a odrăslit începătura mântuirii neamului nostru, astăzi s-a mutat la viaţa cea de acolo, rugând pe Hristos, să dăruiască curăţire de greşeli, celor ce-L laudă pe El cu credinţă.

Pomenirea drepţilor săvârşind, Te lăudăm Hristoase pe Tine, cel ce ai mutat acum cu prea slăvire pe Anna, dintru această viaţă vremelnică la cea neîncetată şi dumnezeiască, ca pe ceea ce este Maică celeia ce Te-a născut fără sămânţă mai presus de fire, de Dumnezeu Născătoarei şi maicii pururea Fecioarei.

Alte **Stihiri**, glasul 1:

Podobie: O, prea slăvită minune! Izvorul vieţii în mormânt se pune, şi scară către Cer mormântul se face; veseleşte-te Ghetsimanì, a Născătoarei de Dumnezeu sfântă casă. Să strigăm credincioşii, pe Gavriil având începător cetelor: cea plină de dar bucură-te, cu tine este Domnul, cel ce dă lumii prin tine mare milă.

Iată prăznuire strălucită şi zi luminoasă, şi lumii de bucurie, cinstită şi după vrednicie lăudată, adormirea prea slăvitei Anna, din care s-a născut ceea ce a născut viaţa, sicriul cel însufleţit, care a încăput pe Cuvântul cel neîncăput, dezlegarea întristării şi solitoarea bucuriei, care dă tuturor credincioşilor mare milă.

O, prea slăvită minune! Ceea ce a născut cu prea slăvire izvorul vieţii, pe cea una Curată între femei binecuvântată, se mută dintru viaţa aceasta vremelnică, la cea fără de sfârşit, bine slăvita Anna, de pe pământ înălţându-se la cele cereşti, veselindu-se astăzi împreună cu adunările îngereşti, al căreia acum sfântul praznic prăznuim.

Astăzi luminată prăznuire întru cinstită adormirea ta, cetele credincioşilor săvârşim cu bună cucernicie, întru Dumnezeiescul Duh. Că ne-a sosit nouă strălucitor dar de tămăduiri, care arde viclenele adunări ale duhurilor celor din văzduh, şi luminat îndreptează gândurile, celor ce laudă cu credinţă după vrednicie cinstită mutarea ta minunată Anna.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *glasul al 8-lea, a lui Anatolie*

Cei ce au odrăslit din coapse neroditoare, toiag sfânt pe Născătoarea de Dumnezeu, din care a răsărit lumii mântuirea, Hristos Dumnezeu, împreunarea cea fără prihană, însoţirea cea sfântă, Ioachim şi Anna, aceştia mutându-se la cereştile lăcaşuri, împreună cu Fiica sa, cu prea curata Fecioară, cu îngerii dănţuiesc, pentru lume rugăciune făcând. Pe care şi noi adunându-ne, lăudându-i cu bună credinţă, zicem: Cei ce aţi fost strămoşi lui Hristos pentru Fiica din Dumnezeu, şi prea curata Maria, rugaţi-vă pentru sufletele noastre.

Vezi: Unde este Hramul facem ieşirea şi după Prochimen, zicem Paremiile.

De la înţelepciunea lui Solomon citire

Cap. 3, Vers 10.

Sufletele drepţilor sunt în mâna lui Dumnezeu, şi nu se va atinge de dânsele munca. Părutu-s-a întru ochii celor nepricepuţi a muri, şi s-a socotit pedepsire

ieşirea lor. Şi mergerea de la noi sfărâmare, iar ei sunt în pace. Că înaintea feţei oamenilor de vor lua şi muncă, nădejdea lor este plină de nemurire. Şi puţin fiind pedepsiţi; cu mari faceri de bine se vor dărui; că Dumnezeu i-a ispitit pe dânşii, şi i-a aflat luişi vrednici. Ca aurul în topitoare i-a lămurit pe ei, şi ca o jertfă de ardere întreagă i-a primit. Şi în vremea cercetării sale vor străluci, şi ca scânteile pe paie vor fugi. Judeca-vor limbi, şi vor stăpâni noroade, şi va împărăţii într-înşii Domnul în veci. Cei ce nădăjduiesc spre Dânsul vor înţelege adevărul, şi credincioşii în dragoste vor petrece cu Dânsul. Că dar şi milă este întru cuvioşii Lui, şi cercetare întru aleşii Lui.

De la Înţelepciunea lui Solomon citire

Cap. 5, Vers 16.

Drepţii în veci vor fi vii, şi întru Domnul plata lor, şi purtarea de grijă pentru dânşii de la Cel Preaînalt. Pentru aceasta vor lua împărăţia podoabei, şi stema frumuseţii din mâna Domnului; că cu dreapta Sa va acoperi pe ei, şi cu braţul Său îi va apăra. Lua-va toată arma dragostea Lui, şi va într-arma făptura spre izbânda vrăjmaşilor. îmbrăca-se-va în zaua dreptăţii, şi-şi va pune luişi coif, judecata cea nefăţarnică. Lua-va pavăză nebiruită sfinţenia, şi va ascuţi cumplită mânie întru sabie, şi va da războii împreună cu Dânsul lumea asupra celor fără de minte. Merge-vor drept nimeritoare săgeţile fulgerelor, şi ca dintr-un arc bine încordat al norilor, la ţintă vor lovi. Şi din mânia cea zvârlitoare de pietre, pline se vor arunca grindine. Întări-se-va asupra lor apa mării, şi râurile îi vor îneca de năprasnă. Sta-va împotriva lor Duhul puterii, şi ca un vifor va vântura pe ei, şi va pustii tot pământul fărădelegea, şi răutatea va răsturna scaunele puternicilor. Auziţi dar împăraţi şi înţelegeţi, învăţaţi-vă judecătorii marginilor pământului. Luaţi în urechi cei ce stăpâniţi mulţimi şi cei ce vă trufiţi întru noroadele neamurilor. Că de la Domnul s-a dat vouă stăpânirea; şi puterea de la Cel Preaînalt.

De la înţelepciunea lui Solomon citire

Cap. 4, Vers 7.

Dreptul de va ajunge să se sfârşească, întru odihnă va fi. Că bătrânețile sunt cinstite, nu cele de mulţi ani, nici cele ce se numără cu numărul anilor. Şi cărunteţile sunt înţelepciunea oamenilor, şi vârsta bătrâneţilor viaţă nespurcată. Plăcut lui Dumnezeu făcându-se, l-a iubit, şi vieţuind între păcătoşi, s-a mutat. Răpitu-s-a, ca să nu schimbe răutatea mintea lui, sau înşelăciunea să înşele sufletul lui. Că râvna răutăţii întunecă cele bune, şi neînfrânarea poftei, schimbă gândul cel fără de răutate. Sfârşindu-se peste puţin, a plinit ani îndelungaţi. Că plăcut era Domnului sufletul lui. Pentru aceea s-a grăbit a-l scoate pe dânsul din mijlocul răutăţii. Şi

noroadele văzând, şi necunoscând, nici punând în gând una ca aceasta; că dar şi milă este întru cuvioşii Lui, şi cercetare întru aleşii Lui.

La Litie

Stihurile, glasul 1:

Ceea ce a născut luminat pe începătura mântuirii noastre, astăzi de pe pământ se mută, Anna prea cinstita. Veniţi dar iubitorilor de praznic şi iubitorilor de Hristos, luând flori de cântări, să strigăm către tine înţeleaptă Anno! Fericit este pântecele tău, care a purtat pe Maica Cuvântului lui Dumnezeu şi fericiţi sunt sânii tăi cu care o ai hrănit pe ea. Că aceasta a născut fără sământă pe Dătătorul de viaţă, cu care s-a învrednicit a împărăţii. Şi pe tine acum mutându-te la viaţa cea fără sfârşit şi dumnezeiască, te-a învrednicit a locui împreună cu Maica Lui, şi a te bucura. Pentru aceasta ne rugăm ţie, noi cei ce săvârşim pomenirea ta cu credinţă, ca să te rogi cu dânsa, să mântuiască sufletele noastre.

Glasul al 2-lea:

Veniţi toţi iubitorii de feciorie, şi poftitorii de curăţie. Veniţi să prăznuim cinstită adormirea Annei, că aceasta a născut mai presus de fire pe izvorul vieţii, pe Maria fiica lui Dumnezeu, din care s-a născut Mântuitorul, cel ce luminează şi sfinţeşte sufletele noastre.

Ce sobor de cei ce se adună se face cu cucernicie, întru prea cinstită Biserica strămoşilor lui Hristos? Bucuraţi-vă împreună strigând neamul omenesc astăzi: Că Anna de pe pământ se mută la Domnul, care stând înaintea Lui, se roagă să ne dăruiască curăţire nouă, celor ce săvârşim cu credinţă adormirea ei.

Glasul al 4-lea: Veniţi toţi credincioşii, să prăznuim astăzi luminat pomenirea drepţilor, a lui Ioachim şi a Annei strămoşilor lui Hristos, că ne-au născut pe Maria cea fără prihană, Maica Mântuitorului. Pentru aceasta către dânşii să strigăm: Însoţire sfântă aleasă, împreunare sfântă şi de Dumnezeu cinstită; rugaţi pe Hristos Dumnezeu, cel ce a răsărit din coapsele voastre, să miluiască sufletele noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *glasul al 5-lea*

O fericită însoţire! Voi decât toţi părinţii mai presus sunteţi, că aţi odrăslit pe cea mai înaltă decât toată făptura. Cu adevărat fericit eşti Ioachime, unei Fiice ca ace-

steia făcându-te părinte. Fericit este sânul tău Anno, că pe Maica vieţii noastre ai odrăslit; fericiţi sunt sânii tăi, cu care ai hrănit pe ceea ce a hrănit cu lapte, pe Cel ce hrăneşte toată suflarea. Pe care ca să-l rugaţi prea fericiţilor, rugămu-vă pe voi, să miluiască sufletele noastre.

La Stihoavnă

Stihirile, glasul al 5-lea:

Podobie: Bucură-te, cămara...

Bucură-te, rândunea înţelegătoare, care ne-ai vestit nouă primăvara darului, ceea ce bine ai vieţuit întru curăţie, fără prihană, şi cămara feciorie, care cu cinste ai născut pe Născătoarea de Dumnezeu cea fără prihană, mieluşea cinstită, care ai născut pe singură Mieluşeaua ceea ce nu ştie de bărbat, care a născut prin cuvânt pe Cuvântul, Mielul cel ce a ridicat păcatul lumii, Anno strămoaşa Domnului, celui ce te-a mutat pe tine de pe pământ. pe care acum roagă-L, să dea sufletelor noastre mare milă.

Stih: Bucuraţi-vă drepţilor întru Domnul, celor drepţi se cuvine laudă.

Bucură-te, însoţire cinstită de Dumnezeu dorită şi aleasă cu strălucirile sfinţeniei, care arătările legii bine le-a aşezat, cu dumnezeiescul dar, născând voi pe ceea ce a născut pe Hristos începătorul vieţii noastre, Ioachime de Dumnezeu primite, şi dumnezeiască Anno prea cinstită. Luminătorii cei ce aţi înmulţit darul care aţi răsărit făclia cea fără umbră, pe prea curata de Dumnezeu Născătoarea. Cu care rugaţi-vă, să dea sufletelor noastre mare milă.

Stih: Fericiţi toţi cei ce se tem de Domnul care umblă în căile Lui.

Bucură-te, pământ binecuvântat, cel ce ai înflorit lumii dumnezeiască odraslă, care de legea lui Dumnezeu neîncetat ai gândit şi darul tuturor l-ai însemnat, ceea ce ai scăpat de legătura nerodirii, prin naşterea ta, şi prin moarte nestricăciune ai împărţit, şi la dumnezeiasca strălucire te-ai mutat, Anno de Dumnezeu fericită, strămoaşa lui Hristos Dumnezeu, care ai născut pe Născătoarea de Dumnezeu, făclia cea de lumină purtătoare. Cu care roagă-te, să dea sufletelor noastre mare milă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *glasul al 8-lea*

Veniţi toată făptura adunându-ne, să lăudăm în chimvale de cântări, pe Anna de Dumnezeu înţelepţita, ceea ce a născut din pântecele său dumnezeiescul munte, şi s-a mutat astăzi la munţii cei înţelegători şi la lăcaşurile Raiului. Şi către dânsa să strigăm: Fericit este pântecele tău, cel ce a purtat cu adevărat pe ceea ce a purtat înlăuntru în pântece Lumina lumii. Şi sânii tăi sunt frumoşi, care au hrănit pe ceea ce a hrănit cu lapte pe Hristos, hrana vieţii noastre; pe care roagă-L, să ne izbăvească pe noi de tot necazul, şi de năvălirea vrăjmaşului, şi să mântuiască sufletele noastre.

Tropar, glasul al 4-lea: Pe ceea ce a născut viaţa, în pântece o ai purtat, pe curata Maica lui Dumnezeu, de Dumnezeu gânditoare Anno. Pentru aceasta la primirea cerească, unde este lăcaşul celor ce se veselesc întru slavă, bucurându-te acum te-ai mutat, celor ce te cinstesc pe tine cu dragoste, cerşind iertarea de greşeli, pururea fericită.

Acest Tropar se zice fără al Născătoarei.

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul..., Troparul Sfintei Anna de trei ori.

După întâia Catismă, **Sedealna** glasul al 3-lea:

Podobie: De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

Anna cea prea slăvită şi după vrednicie lăudată, cea dumnezeiască şi prea cinstită, de pe pământ înălţându-se din viaţa cea vremelnică, în veci viază, în viaţa cea fără de moarte cu îngerii dănţuind, împreună cu Fiica sa, cu prea curata Maica lui Dumnezeu, rugându-se neîncetat, să mântuiască, pe cei ce o fericesc pe ea cu credinţă. *(de două ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Dumnezeu cel mai presus cu fiinţa şi Domnul, din tine s-a întrupat pentru bunătate, pentru noi înfiinţându-se, şi a rămas precum a fost. Pentru aceasta şi Dumnezeu şi

Om pe El cinstindu-L, prea curată, pe tine neispitită de nuntă, de Dumnezeu Născătoare te mărturisim, slăvind prea mare minunea naşterii tale celei fără sământă.

După a doua Catismă, **Sedealna** glasul 1:

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Poruncile legii cu plăcere dumnezeiască păzindu-le, ai întrecut pe toate maicile lui Israil, pe una pururea Fecioara de Dumnezeu Născătoarea născând, sfântă aleasă Anno, strămoaşa Domnului. Şi mutându-te de pe pământ la dumnezeiasca cămară, mai presus decât drepţii te-a pus. (de două ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Îndreptează-ne la calea pocăinţei, pe noi care ne abatem pururea la calea răutăţilor, şi mâniem pe prea bunul Dumnezeu ceea ce nu ştii de nuntă, binecuvântată Marie, scăparea oamenilor celor fără de nădejde, lăcaşul lui Dumnezeu.

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.

14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Canoanele - amândouă ale Octoihului, fără mucenicine şi al sfintei pe 6.

Canonul Sfintei

facere a lui Teofan

Cântarea 1

Irmos: Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duhul, şi cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maici şi mă voi arăta luminat prăznuind şi voi cânta minunile ei bucurându-mă.

Iertare de greşeli şi izbăvire de rele, şi îndreptare vieţii cere mie acum, celui ce voi să laud astăzi a ta de lumină purtătoare pomenire, şi dumnezeiască strălucire, Anno prea lăudată.

Pe Ceea ce a născut viaţa, o ai născut cu dumnezeiască cuviinţă, pentru aceasta la viaţa cea pururea vie te-ai mutat, desfătându-te în bucuria cea negrăită şi în lumina cea neînserată, Anno de Dumnezeu chemată.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Darul cel dumnezeiesc Anna s-a mutat la bucurie, adică la Hristos, pe care l-a născut fără de sământă Fiica ei cea curată; şi cu multă îndrăzneală stă înaintea Domnului, rugându-se să ne mântuiască pe noi pe toţi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Din tine ne-a strălucit nouă Soarele dreptăţii, şi a luminat tot pământul cu cunoştinţa de Dumnezeu, şi a stricat negura nedumnezeirii Curată cu totul fără prihană, şi prea fericită.

Catavasie: Deschide-voi gura mea...

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu întru înţelepciune şi în putere şi în bogăţie ne lăudăm, ci întru Tine, Înţelepciunea Tatălui cea ipostatică, Hristoase. Că nu este sfânt afară de Tine, Iubitorule de oameni.

Zămislit-ai şi ai născut pe ceea ce a zămislit şi a născut mai presus de cuvânt pe Hristos, cel ce ţine împreună toate. Pentru aceasta adormirea ta Anno o cinstim.

Cu laude se săvârşeşte slăvită pomenirea ta, că ai născut nouă pe curata Maica lui Dumnezeu cea mai înaltă decât laudele, Anno de Dumnezeu chemată.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca soarele cu luna, împreunându-se cu Anna, Ioachim slăvitul, a născut raza fecioriei; prin care a strălucit raza Dumnezeirii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pe tine tare folositoare Maica lui Dumnezeu te-am câştigat, şi nădejdile spre tine punând, ne mântuim, şi la tine scăpând, ne îngrădim.

Sedealna, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe înţelepciunea...

Maicii Stăpânului şi Făcătorului, maică ai fost Anno prea slăvită, poruncile Lui neîncetat păzindu-le. Pentru aceasta murind, la viaţa cea fără de moarte te-ai mutat cu adevărat şi la lumina cea neînserată. Drept aceasta sfântă şi de lumină purtătoare pomenirea ta săvârşind cu duhul, ne luminăm totdeauna şi cu un glas strigăm către tine: Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeli să dăruiască, celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *iar aceasta*

Cântarea a 4-a

Irmos: Cel ce şade în Slavă pe scaunul Dumnezeirii, pe nor uşor a venit, Dumnezeu cel Preaînalt, prin palmă curată şi a mântuit pe cei ce strigă: Slavă, Hristoase, puterii Tale!

De cele ce scria în lege gândind, le-ai săvârşit, şi Maicii puitorului de lege Maică ai fost. Pentru aceasta ţie acum toată făptura este datoare a săvârşi cu bucurie pomenirea ta.

Fericit este pântecele tău cu adevărat, cel ce a purtat pe ceea ce a purtat înlăuntru în pântece Lumina lumii; şi sânii tăi sunt frumoşi, ca cei ce au hrănit pe ceea ce a hrănit cu lapte pe Hristos hrănitorul nostru, Anno.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca ceea ce ai vieţuit fără prihană, ai născut pe Fecioara de Dumnezeu Născătoarea, ceea ce a născut fără prihană pe Cuvântul Tatălui, şi la Dânsul cu slavă te-ai osebit, îndumnezeită fiind cu cinstitele Lui împărtăşiri prea adevărat.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pântecele Fecioarei ca un stog în arie cu adevărat s-a arătat, spic nearat având, cu care se hrăneşte toată făptura, strigând: Atotputernice Hristoase, slavă puterii Tale.

Cântarea a 5-a

Irmos: Necredincioşii nu vor vedea Slava Ta, Hristoase, dar noi pe Tine Unul-Născut, strălucirea slavei dumnezeirii Tatălui, de noapte mânecând Te lăudăm pe Tine, Iubitorule de oameni.

Cer ai născut pe pământ cu adevărat, pe ceea ce a născut pe Făcătorul Cerului, care te-a mutat astăzi la cele cereşti cu slavă, Anno slăvită.

Cu cetele cele fără materie împreună dănţuieşti cu minte fără materie bucurându-te, plină fiind de strălucirea Dătătorului de bogăţie. Ci pomeneşte-ne şi pe noi, cei ce te lăudăm pe tine cu credinţă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ceea ce ai răsărit arătat din rădăcina lui Iesei, ai odrăslit slăvită toiagul cel bine înflorit, pe cea Curată, din care a odrăslit floarea cea neveştejită, Iisus, Izbăvitorul nostru.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

La tine singur acoperământul cel tare al credincioşilor scap, spre tine îmi pun nădejdea mântuirii mele, Preasfântă Stăpână de Dumnezeu Născătoare nu mă trece cu vederea.

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi Ţie cu glas de laudă, Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele demonilor curăţindu-se, cu Sângele cel curs prin milostivire din coasta Ta.

Moşii Domnului Iisus Dumnezeu, Ioachim şi Anna, cei împodobiţi cu dreptatea, cu cântări după vrednicie să se laude astăzi.

Toate laudele Anna le-a covârşit, că a născut pe ceea ce este mai presus decât toată lauda. Pentru acesta în ceata sfinţilor se sălăşluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pomenirea ta de lumină purtătoare este, şi plină de strălucire, care trimite în lume raze de mântuire înţeleaptă Anno, plină fiind de toate darurile.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Din Anna te-ai născut împărăteasa lumii, ceea ce ai născut pe Împăratul tuturor, şi Fecioară ai rămas după naştere, mai înaltă fiind decât Heruvimii, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând de tot necazul ne izbăvim, de Dumnezeu Născătoare.

Pomenirea moşilor lui Hristos să o prăznuim, cerând cu credinţă ajutorul lor, ca să se izbăvească de tot necazul toţi, cei ce strigă: Dumnezeul nostru fii cu noi, cel ce ai proslăvit pe aceştia precum bine ai voit.

Icos: După proorocie să ne adunăm toţi, să lăudăm după vrednicie prea sfântă fericită mutarea strămoaşei lui Hristos. Că astăzi din viaţa aceasta vremelnică mutându-se şi la ceruri cu bucurie mergere făcând se bucură, şi ca ceea ce este maică celei după adevăr adevăratei de Dumnezeu Născătoarei, strigă cu credinţă: Măreşte sufletul meu pe Domnul, că am născut pe pământ pe Maica Celuia ce o a proslăvit pe dânsa, precum bine a voit.

Sinaxar

În această lună, în ziua a douăzeci şi cincea, adormirea Sfintei Anna, maica Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu,

Stih: Se săvârşeşte maica Doamnei maicii Fecioare,
Pentru mântuirea maicilor de prunci născătoare.
În a douăzeci şi cincea zi,
Anna cea cu dureri născătoare din viaţă, se săvârşi.

Aceasta fiind strămoaşă Domnului nostru Iisus Hristos după trup, era din neamul lui Levi, fiica lui Matan preotul şi Mariei femeii lui; care Matan a preoţit în zilele Cleopatrei şi ale lui Sapor împăratul perşilor, mai-nainte de împărăţia lui Irod, fiul lui Antipatru.

Acest Matan a avut trei fete: pe Maria, pe Sovi şi pe Anna. Deci Maria se mărită la Betleem, şi născu pe Salomi moaşa; se mărită şi Sovi iarăşi la Betleem şi născu pe Elisabeta, se mărită şi Anna în pământul Galileii, şi născu pe Maria, Născătoarea de Dumnezeu.

Deci Salomi, Elisabeta şi Sfânta Maria Născătoarea de Dumnezeu, sunt verişoare din trei surori.

Anna însă, după ce a născut pe mântuirea a toată lumea, şi o înţărcă, a dat-o la biserică ca un dar fără prihană atotţiitorului Dumnezeu.

Petrecându-şi cealaltă viaţă cu posturi şi cu rugăciuni, şi cu faceri de bine la cei lipsiţi, cu pace către Domnul s-a săvârşit. Şi se face soborul ei la Deuteron.

Tot în această zi, pomenirea Sfinţilor o sută şaizeci şi cinci de părinţi, ce s-au strâns la al cincilea Sinod, în Constantinopol, de au supus, şi au stricat dogmele lui Origen.

Stih: Cuvintele lui Origen, ale lui veliar cuvinte s-au aflat.
Pe care închinătorii Cuvântului le-au surpat.

Pe vremea împărăţiei lui Iustinian cel întâi era patriarh Constantinopolului Antim ereticul, care fiind mai-nainte episcop Trapezundei, apoi a fost mutat, şi pus arhiereu Constantinopolului, ci fiind eretic a fost scos de dreptcredincioși și se hirotonii în locul lui patriarh de Agapet, papa Romei prea sfântul Mina care era preot prea sfintei biserici a Constantinopolului și primitor de oaspeți la casa de milă a lui Sampson.

Deci pentru pricina aceasta ridicându-se Sevir şi Petru oameni ce erau cu tot felul de eres, adeverind şi dogmele cele hulitoare ale lui Origen, întrista pe ortodocşi. Pentru aceea împăratul Iustinian la al şaptelea an al împărăţiei sale strângând sobor de o sută şaizeci şi cinci de sfinţi părinţi în Constantinopol, împreună cu prea Sfântul patriarh Mina, au anatematisit şi pe ei şi pe cei ce erau la un gând cu dânşii şi de atunci păzeşte Biserica lui Dumnezeu pomenirea aceasta, slăvind pe Dumnezeu.

Tot în această zi, pomenirea cuvioasei Olimpiada, diaconiţa.

Stih: Olimpiada din iubita patrie căzând.
Cu bucurie la cea de sus Patrie este mergând.

Tot în această zi, pomenirea cuvioasei maicii noastre Eupraxia.

Stih: Eupraxia se apropie de Hristos bogată,
Plină fiind de multă sufletească bună faptă.

Tot în această zi, Sfinţii mucenici Sact, Matur, Atal şi Blandina, s-au săvârşit.

Stih: Pe trei bărbaţi împreună cu o funie i-au spânzurat,
Şi ca pe oareşicare în trei împletită funiei au împreunat,
Blandinei pentru că în lupta cea cu cai a biruit,
Împăratul a toate strălucite cununi i-a dăruit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne, şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: Cel ce ai mântuit în foc pe tinerii lui Avraam şi ai ucis pe haldeii care fără dreptate vânau pe cei drepţi, Prea lăudate Doamne, binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Ca ceea ce ai născut pe Maica vieții celei adevărate Anno, la viaţa cea adevărată te-ai mutat, la lumină, strigând: Prea lăudate Doamne Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Ca ceea ce ai fost maică Maicii Mântuitorului Anno, cu fapte bune împodobită fiind, de pe pământ la Cer ai mers, întru laude strigând: Dumnezeul părinţilor bine eşti cuvântat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

La viaţa cea fără sfârşit, la lărgimea cea prea desfătată a dulceții Raiului, la lumina cea neînserată, ai mers de Dumnezeu purtătoare, strigând: Dumnezeul părinţilor bine eşti cuvântat.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Împodobită fiind cu frumuseţile bunătăţilor, ai născut pe Cuvântul cel mai frumos decât fiii pământeşti, ceea ce eşti cu totul fără prihană, pe Cel ce a împodobit cu cuvioase frumuseţi, pe cei ce cu cântări te laudă pe tine.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe tinerii cei bine credincioşi în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit. Atunci fiind închipuită, iar acum săvârşită; pe toată lumea ridică să-ţi cânte ţie: pe Domnul lucrurile lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Maica uneia de Dumnezeu Născătoare, ceea ce mai-nainte era stearpă, iar acum strămoaşă lui Hristos. Precum de haina sterpiciunii, aşa şi de omorâciune dezbrăcându-se, în latura celor vii strigă: Pe Domnul lăudaţi-L lucrurile, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Hristos deschizându-ţi ţie uşile cele de sus, cu bucurie te-a primit, căci ai născut uşa, prin care însuşi a trecut, şi încuiată o a arătat după ieşire, de Dumnezeu înţelepţită, după vrednicie minunată Anno. Pentru aceasta te cinstim întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Ceea ce cu sfinţenie viaţa ţi-ai sfârşit, Maică ai fost sfintei pururea Fecioare, care a născut pe Cuvântul cel Preasfânt, cel ce ne-a dat nouă sfinţire şi mântuire, de Dumnezeu înţelepţită după vrednicie minunată, Anno. Pentru aceasta pe tine te cinstim întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pe mine cel cuprins de multe nevoi, şi sunt în primejdii pentru viforul păcatului, îndreptează-mă acum cu suflările Duhului, la limanul cel fără valuri, de Dumnezeu Născătoare Stăpână, că tu eşti limanul creştinilor, pentru aceasta te lăudăm întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Eva prin boala neascultării, blestem înlăuntru a adus; iar tu, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, prin Odrasla purtării în pântece, ai înflorit lumii binecuvântare. Pentru aceasta toţi te mărim, Stăpână.

Eva cu adevărat cu neputinţa neascultării blestem a aşezat, iar tu blestemurile sterpiciunii le-ai dezlegat, născând pe Maica lui Dumnezeu cea curată, care a născut binecuvântarea, cu care împreună dănţuieşti după vrednicie, minunată.

Din pământul pântecelui tău, cu adevărat s-a născut pământul cel sfânt, care a răsărit fără sământă Spicul cel nelucrat, pe hrănitorul lumii şi Domnul, care prea înţelepţeşte te-a mutat pe tine la hrana cea neîmpuţinată, Anno.

Viaţa cea fără întristare şi fără stricăciune, te-a primit pe tine după sfârşit prea mărită. Şi acum eşti părtaşă pomului vieţii, bucurându-te împreună cu adunările drepţilor şi cu dumnezeieştile oşti ale celor fără de trupuri. Pentru aceasta pe tine toţi te fericim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pomenirea ta mai luminoasă decât soarele ne-a răsărit nouă astăzi, cu raza bogatelor daruri, luminându-ne prea cinstită şi negura patimilor risipind. Deci pe noi, cei ce o săvârşim, păzeşte-ne.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Marie Doamna tuturor, pe mine cel robit de toate greşelile, tu mă mântuieşte; că tu ai născut pe Mântuitorul tuturor, cel ce ne-a mântuit pe noi de robia păcatelor, cu dumnezeiasca voinţă.

Luminânda

Podobie: Cu ucenicii să ne suim în muntele Galileei, prin credinţă să vedem pe Hristos zicând: Că a luat putere a celor de sus şi a celor de jos; să ne învăţăm cum învaţă, a boteza toate neamurile în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh şi a petrece cu tăinuitorii, precum S-a făgăduit până în sfârşitul veacului.

După datorie să lăudăm pe Anna cea de Dumnezeu chemată, că aceasta născând pe Născătoarea de Dumnezeu Fecioara Maria, mai presus de nădejde, rudenie după trup s-a arătat lui Hristos Mântuitorului nostru, celui ce o a primit astăzi cu dumnezeiască cuviinţă întru cele de sus pe ea care se roagă pentru noi şi pentru pacea lumii. *(de două ori)*

La Laude

Stihirile pe 4, glasul 1:

Podobie: Ceea ce eşti bucuria Cetelor cereşti şi pe pământ oamenilor tare folositoare, prea curată Fecioară miluieşte-ne pe noi cei ce scăpăm la tine. Că nădejdile noastre, după Dumnezeu, întru tine le-am pus, Născătoare de Dumnezeu.

Fericită pomenirea drepţilor săvârşind, te lăudăm pe Tine Hristoase, cela ce ai mutat acum cu prea slăvire pe Anna, dintru această viaţă vremelnică, la slava cea neîncetată, ca pe ceea ce este Maică celeia ce Te-a născut fără sămânţă, mai presus de fire, de Dumnezeu Născătoarei şi maicii pururea Fecioarei. *(de două ori)*

Sfântă pomenirea moşilor lui Hristos săvârşind, a cinstiţilor şi celor fără prihană, a lui Ioachim şi a Annei, mărim neîncetat pe Mântuitorul şi Domnul cel îndurat, cel ce i-a mutat pe dânşii la viaţa cea neîmbătrânitoare şi nestricăcioasă.

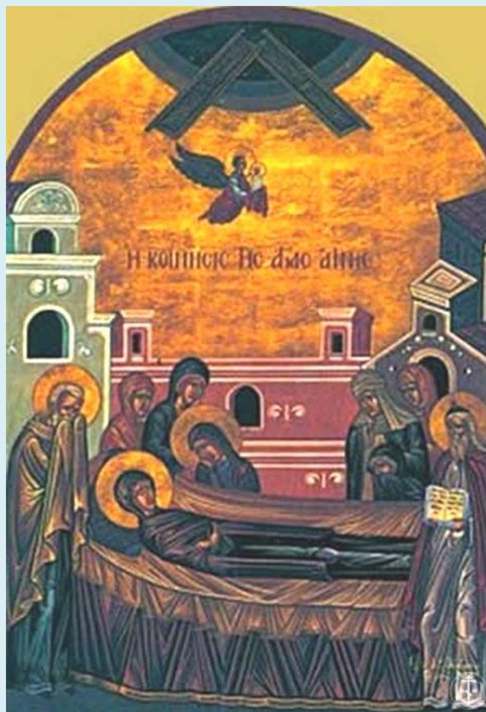
La cetele cele fără de trupuri, şi la lăcaşurile drepţilor, unde sunt taberele îngerilor, unde este adunarea sfinţilor şi bucuria celor ce prăznuiesc se săvârşeşte; acum duhurile drepţilor al lui Ioachim şi al Annei s-au mutat. Pe care cu bună credinţă lăudându-i să-i fericim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *glasul al 2-lea*

Veniţi toţi iubitorii de feciorie, şi poftitorii de curăţie, veniţi să prăznuim cinstită adormirea Annei, că aceasta a născut mai presus de fire pe izvorul vieţii, pe Maria Fiica lui Dumnezeu, din care s-a născut Mântuitorul, cel ce luminează, şi sfinţeşte sufletele noastre.

Slavoslovia cea mare. Ecteniile şi Otpustul. Ceasul întâi şi cel desăvârşit Otpust.

Canon de rugăciune la sărbătoarea adormirii Sfintei Ana, mama Preasfintei Născătoare de Dumnezeu

Tropar la sărbătoarea adormirii Sfintei Ana, mama Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 4-lea: Pe Ceea ce a născut Viaţa, în pântece o ai purtat, pe curata Maica lui Dumnezeu, de Dumnezeu sânditoare, Sfântă Ana. Pentru aceasta, acum la primirea cerească, unde este locaşul celor ce se veselesc întru slavă, bucurându-te acum te-ai mutat; cere pentru cei ce te cinstesc pe tine cu dragoste, iertare de greşeli, pururea fericită.

facere a lui Teofan

Cântarea 1

Irmos: Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duhul şi cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maici şi mă voi arăta luminat prăznuind şi voi cânta adormirea ei, bucurându-mă.

Stih: ***Sfântă, prea binecuvântată Ana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Iertare de greşeli şi izbăvire de rele şi îndreptare vieţii cere pentru mine acum, cel ce laud astăzi a ta de lumină purtătoare pomenire şi dumnezeiască strălucire, Sfântă Ana prea lăudată.

Stih: ***Sfântă, prea binecuvântată Ana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ai născut cu dumnezeiască cuviinţă pe cea care a născut Viaţa. Pentru aceasta, la Viaţa cea pururea vie te-ai mutat, desfătându-te în bucuria cea de negrăit şi în lumina cea neînserată, Sfântă Ana, de Dumnezeu chemată.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Darul cel dumnezeiesc, Sfânta Ana, s-a mutat la bucurie, adică la Hristos, pe care L-a născut fără de sământă fiica ei cea curată şi cu multă îndrăzneală stă înaintea Domnului, rugându-se să ne mântuiască pe noi pe toţi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Din tine ne-a strălucit nouă Soarele Dreptăţii şi a luminat tot pământul, cu cunoştinţa de Dumnezeu şi a stricat negura necredinţei, Curată, cu totul fără prihană şi prea fericită.

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu întru înţelepciune şi în putere şi în bogăţie ne lăudăm, ci întru Tine, Înţelepciunea Tatălui cea ipostatică, Hristoase. Că nu este sfânt afară de Tine, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfântă, prea binecuvântată Ana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Zămislit-ai şi ai născut pe Ceea ce a zămislit şi a născut mai presus de cuvânt pe Hristos, cel ce ţine împreună toate pentru aceasta adormirea ta, Sfântă Ana, o cinstim.

Stih: ***Sfântă, prea binecuvântată Ana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu laude se săvârşeşte slăvită pomenirea ta, că ai născut nouă pe curata Maica lui Dumnezeu cea mai înaltă decât laudele, Sfântă Ana, de Dumnezeu chemată.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca soarele cu luna împreunându-se cu Sfânta Ana, Sfântul Ioachim măritul, a născut raza Fecioriei prin care a strălucit raza Dumnezeirii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe tine tare folositoare, Maica lui Dumnezeu, te-am câştigat şi nădejdile spre tine punându-le, ne mântuim şi la tine scăpând, ne îngrădim.

Cântarea a 4-a

Irmos: Cel ce şade în slavă pe scaunul Dumnezeirii, pe nor uşor a venit, Dumnezeu cel Preaînalt, prin palmă curată şi a mântuit pe cei ce strigă: Slavă, Hristoase, puterii Tale!

Stih: ***Sfântă, prea binecuvântată Ana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Gândind la cele ce scria în Lege, le-ai săvârşit şi Maicii Dătătorului de Lege maică ai fost. Pentru aceasta, acum toată făptura este datoare a săvârşi cu bucurie pomenirea ta.

Stih: ***Sfântă, prea binecuvântată Ana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fericit este cu adevărat pântecele tău cel ce a purtat pe Ceea ce a purtat în pântece Lumina lumii şi sânul tău că a hrănit pe ceea ce a hrănit cu lapte pe Hristos, Hrănitorul nostru, Sfântă Ana.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Vieţuind fără prihană, ai născut pe Fecioara de Dumnezeu Născătoarea, ceea ce a născut fără prihană pe Cuvântul Tatălui şi la Dânsul cu slavă te-ai deosebit, îndumnezeită fiind cu cinstitele Lui împărtăşiri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pântecele Fecioarei ca un stog în arie cu adevărat s-a arătat, spic nearat având, cu care se hrăneşte toată făptura, grăind: Atotputernice Hristoase, slavă puterii Tale.

Cântarea a 5-a

Irmos: Necredincioşii nu vor vedea slava Ta, Hristoase, dar noi pe Tine Unul-Născut, strălucirea slavei dumnezeirii Tatălui, de noapte mânecând Te lăudăm pe Tine, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfântă, prea binecuvântată Ana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu adevărat cer ai născut pe pământ, pe Ceea ce a născut pe Făcătorul cerului, care te-a mutat astăzi la cele cereşti cu slavă, Sfântă Ana slăvită.

Stih: ***Sfântă, prea binecuvântată Ana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu Cetele cele fără de trup împreună dănţuieşti, cu minte fără materie bucurându-te, plină fiind de strălucirea Dătătorului de bogăţie. Ci, pomeneşte-ne şi pe noi, cei ce te lăudăm pe tine cu credinţă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ceea ce ai răsărit lămurit din rădăcina lui Iesei, ai odrăslit, slăvită, toiagul cel bine înflorit, pe Preacurata, din care a odrăslit floarea cea neveştejită, Iisus, Izbăvitorul nostru.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

La tine singur acoperământul cel tare al credincioşilor scap şi spre tine îmi pun nădejdea mântuirii mele, Preasfântă Stăpână, de Dumnezeu Născătoare, nu mă trece cu vederea.

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi Ţie cu glas de laudă, Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele demonilor curăţindu-se, cu Sângele cel curs prin milostivire din coasta Ta.

Stih: ***Sfântă, prea binecuvântată Ana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Strămoşii Domnului Iisus Dumnezeu, Sfinţii părinţi Ioachim şi Ana, cei împodobiţi cu dreptatea, cu cântări după vrednicie să fie lăudaţi astăzi.

Stih: ***Sfântă, prea binecuvântată Ana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Toate laudele Sfânta Ana le-a covârşit, că a născut pe Ceea ce este mai presus decât toată lauda. Pentru aceasta, în ceata Sfinţilor se sălăşluieşte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pomenirea ta de lumină purtătoare este şi plină de strălucirea care trimite în lume raze de mântuire, înţeleaptă Ana, plină fiind de toate darurile.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Din Sfânta Ana te-ai născut, Împărăteasa lumii, ceea ce ai născut pe Împăratul tuturor şi Fecioară ai rămas după naştere, mai înaltă fiind decât Heruvimii, ceea ce eşti cu totul fără prihană.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând de tot necazul ne izbăvim, de Dumnezeu Născătoare.

Pomenirea strămoşilor lui Hristos să o prăznuim, cerând cu credinţă ajutorul lor, ca să se izbăvească de tot necazul toţi cei ce cântă: Dumnezeul nostru fii cu noi, Cel ce ai prea slăvit pe aceştia precum ai binevoit.

Cântarea a 7-a

Irmos: Cel ce ai mântuit în foc pe tinerii lui Avraam şi ai ucis pe haldeii care fără dreptate vânau pe cei drepţi, Prea lăudate Doamne, binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfântă, prea binecuvântată Ana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca una care ai născut pe Maica Vieţii celei adevărate, Sfântă Ana, la viaţa cea adevărată te-ai mutat şi la lumină, grăind: Prea lăudate Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfântă, prea binecuvântată Ana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca una care ai fost maică a Maicii Mântuitorului, Sfântă Ana, cu fapte bune împodobită fiind, de pe pământ la cer ai mers lăudând şi grăind: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

La viaţa cea fără de sfârşit, la lărgimea cea prea desfătată a dulceţii Raiului, la Lumina cea neînserată ai mers, de Dumnezeu purtătoare, grăind: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Împodobită fiind cu frumuseţile bunătăţilor, ai născut pe Cuvântul cel mai frumos decât fiii pământeşti, Ceea ce eşti cu totul fără prihană, pe Cel ce a împodobit cu cuvioase frumuseţi pe cei ce cu cântări te laudă pe tine.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe tinerii cei bine credincioşi în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit. Atunci fiind închipuită, iar acum săvârşită; pe toată lumea ridică să-ţi cânte ţie: pe Domnul lucrurile lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Sfântă, prea binecuvântată Ana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ceea ce mai înainte era stearpă a ajuns maica singurei Născătoare de Dumnezeu, iar acum strămoaşa lui Hristos. Precum de haina stârpiciunei aşa şi de omorâre dezbrăcându-se, în latura celor vii cântă: pe Domnul lăudaţi-L, lucrurile, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Sfântă, prea binecuvântată Ana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Hristos deschizându-ţi ţie uşile cele de sus, cu bucurie te-a primit, căci ai născut uşa prin care Însuşi a trecut şi încuiată o a lăsat după ieşire, de Dumnezeu înţelepţită, după vrednicie, minunată Ana. Pentru aceasta, te cinstim întru toţi ve-cii.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu.

Ceea ce cu sfinţenie viaţa ţi-ai sfârşit, maică ai fost Sfintei pururea Fecioare, care a născut pe Cuvântul cel Preasfânt cel ce ne-a dat nouă sfinţire şi mântuire, de Dumnezeu înţelepţită, după vrednicie, minunată Ana. Pentru aceasta, pe tine te cinstim întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe mine cel cuprins de multe nevoi şi sunt în primejdii din pricina viforului păcatului, îndreptează-mă acum cu suflările Duhului, la limanul cel fără valuri, de Dumnezeu Născătoare Stăpână, tu eşti limanul creştinilor. Pentru aceasta, te lăudăm întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Eva prin boala neascultării, blestem înlăuntru a adus; iar tu, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, prin Odrasla purtării în pântece, ai înflorit lumii binecuvântare. Pentru aceasta toţi te mărim, Stăpână.

Stih: ***Sfântă, prea binecuvântată Ana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Eva cu adevărat cu neputinţa neascultării blestem a aşezat, iar tu blestemele stârpiciunii le-ai dezlegat, născând pe Maica lui Dumnezeu cea curată, care a născut Binecuvântarea. Cu care împreună dănţuieşti după vrednicie, minunată Ana.

Stih: ***Sfântă, prea binecuvântată Ana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Din pământul pântecelui tău, cu adevărat s-a născut Pământul cel sfânt, care a răsărit fără sământă, spicul cel nelucrat, pe Hrănitorul lumii şi Domnul, care înţelepţeşte te-a mutat pe tine la hrana cea neîmpuţinată, Sfântă Ana.

Stih: ***Sfântă, prea binecuvântată Ana, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Viaţa cea fără întristare şi fără stricăciune te-a primit pe tine după sfârşit, prea mărită şi acum eşti părtaşă pomului vieţii, bucurându-te împreună cu adunările drepţilor şi cu dumnezeieştile oşti ale celor fără de trup. Pentru aceasta, pe tine toţi te fericim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pomenirea ta mai luminoasă decât soarele ne-a răsărit nouă astăzi, cu raza bogatelor daruri luminându-ne, prea cinstită şi negura patimilor risipind. Deci pe noi, cei ce o săvârşim, păzeşte-ne.

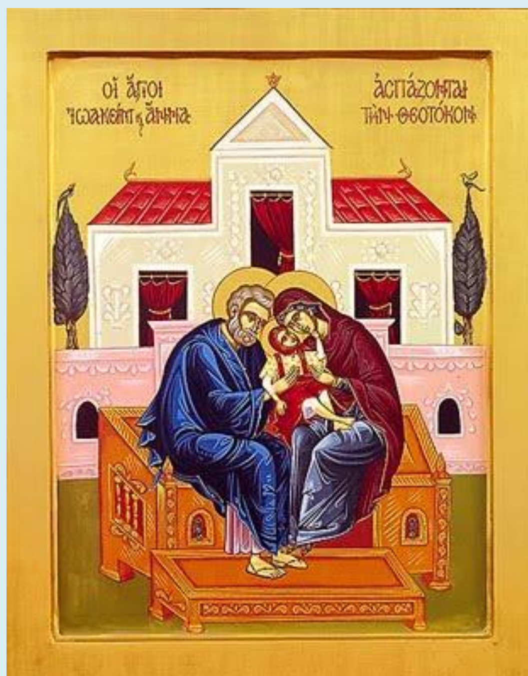
Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Preasfântă Fecioară Marie, Doamna tuturor, pe mine cel robit de toate greşelile, tu mă miluieşte; că tu ai născut pe Mântuitorul tuturor, cel ce ne-a mântuit pe noi de robia păcatelor, cu dumnezeiasca voinţă.

Sedelna, glasul al 8-lea. **Podobie:** Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Maicii Stăpânului şi Făcătorului, maică ai fost Sfântă Ana, prea slăvită, poruncile Lui neîncetat păzindu-le. Pentru aceasta, murind, la viaţa cea fără de moarte şi la Lumina cea neînserată te-ai mutat cu adevărat. Pentru aceasta, sfântă şi de lumină purtătoare pomenirea ta săvârşind cu duhul, ne luminăm totdeauna şi cu un glas grăim către tine: roagă-te lui Hristos Dumnezeu să dăruiască iertare de greşeli celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Acatistul Sfinţilor părinţi Ioachim şi Ana

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;

Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu

adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1
Însoţirii celei de Dumnezeu alese, dumnezeieştilor părinţi Ioachim şi Ana, ca celor ce aţi născut pe Maica Vieţii noastre, binecuvântată de Dumnezeu Născătoarea şi pururea Fecioara Maria, cântări de laudă aducem vouă noi, rugătorii voştri; iar voi, ca cei ce aveţi îndrăzneală către Dumnezeu, păziţi-ne cu rugăciunile voastre de toate primejdiile pe noi, cei ce cântăm: ***Bucuraţi-vă, părinţi de trei ori fericiţi!***

Icosul 1
Îngerul cel mai întâistătător din cer a fost trimis să spună vestirea de bucurie dreptului Ioachim, zicând: ***„Ioachime, Ioachime, auzitu-s-a rugăciunea ta şi iată, femeia ta va naşte ţie o fiică de care cerul şi pământul se vor bucura”***, lăudându-te pe tine şi zicând:
Bucură-te, Ioachime, mângâierea lui Adam celui căzut;
Bucură-te, mijlocitorul iertării celui greşit;
Bucură-te, că rugăciunile tale au străbătut cerurile;
Bucură-te, că darul cel mai presus de lume ai dobândit;
Bucură-te, că de aceasta Anei grăbindu-te ai vestit;
Bucură-te, că şi acesteia, de asemenea, i s-au descoperit;
Bucură-te, luminătorul cel cu raze veselitoare;
Bucură-te, aducătorule de roadă mântuitoare;
Bucură-te, că ai odrăslit din seminţie împărătească;
Bucură-te, că ai mărit vrednicia arhierească;
Bucură-te, cel ce ai întrecut cu darul pe Avraam;
Bucură-te, cel prin care întristarea nerodirii s-a pierdut;
Bucură-te, Ioachime, părinte prea fericite!

Condacul al 2-lea
Văzându-se dreptul Ioachim defăimat din pricina nerodirii, s-a depărtat în pustie, cu post şi cu lacrimi rugându-se lui Dumnezeu, de la care câştigând darul cel mai presus de lume, s-a bucurat cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea
Sfatul cel mai înainte de veci venind să se plinească, a fost trimis de la Dumnezeu, Arhanghelul cel mai întâistătător să vestească bucurie Sfintei şi dreptei Ana, zicând: ***„Ana, Ana, s-a auzit rugăciunea ta şi iată, vei naşte pe Născătoarea de Dumnezeu Maria, prin care lumea se va mântui”*** lăudându-te pe tine şi zicând:
Bucură-te, Ana, aşteptarea cea mult dorită de strămoaşa Eva;
Bucură-te, lună care ai risipit negura întristării;
Bucură-te, grădină de Dumnezeu sădită;
Bucură-te, că ai odrăslit floarea cea neveştejită;
Bucură-te, că de naşterea ta lumea s-a bucurat;
Bucură-te, că prin tine stârpiciunea s-a dezlegat;
Bucură-te, ceea ce ai hrănit pe hrănitoarea Vieţii;
Bucură-te, mângâierea celor necăjiţi;
Bucură-te, bogăţia celor lipsiţi;
Bucură-te, că prin tine s-a făcut începătura darului;
Bucură-te, că prin naşterea ta s-a stins datoria păcatului;
Bucură-te, Ana, maică prea lăudată!

Condacul al 3-lea
Văzându-se pe sine Sfânta şi dreapta Ana întru întristarea nenaşterii de prunci, plângând cu amar în grădina sa, se ruga lui Dumnezeu, zicând: ***„Doamne al Puterilor, Cel ce ştii ocara nerodirii, dezleagă-mi stârpiciunea, că roada pântecelui meu în dar o aduc ţie”,*** lăudându-Te şi cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea
Alergat-a Ioachim în Ierusalim la Biserica Domnului, după ce i-a grăit lui Arhanghelul şi aflând pe soţia sa, i-a spus vestirea cea de bucurie şi au mulţumit împreună lui Dumnezeu pentru mila aceasta, pentru care şi noi îl lăudăm pe dânsul, zicând:
Bucură-te, bătrânule de Dumnezeu iubit;
Bucură-te, prea lăudate Părinte al Maicii lui Dumnezeu;
Bucură-te, sfeşnicul lui Dumnezeu cel în fapte bune îmbătrânit;
Bucură-te, cel ce din coapsele tale ai îmbogăţit lumea;
Bucură-te, pomul psalmistului ale cărui frunze nu au căzut;
Bucură-te, că întru tine s-a plinit proorocirea;

Bucură-te, că tu pe toţi părinţii ai întrecut;
Bucură-te, că te-ai învrednicit a fi părinte Maicii lui Dumnezeu;
Bucură-te, rădăcina sadului celui dumnezeiesc;
Bucură-te, că ai odrăslit din neamul împărătesc;
Bucură-te, că ai bineplăcut lui Dumnezeu pe pământ;
Bucură-te, că ai împodobit Ierusalimul cel de sus cu odrasla ta;
Bucură-te, Ioachime, părinte prea fericite!

Condacul al 4-lea

Înţelegând bătrânul sfatul lui Dumnezeu pentru răscumpărarea neamului omenesc, intrând în biserică împreună cu soţia sa, cea de Dumnezeu înţelepţită, şi închinându-se, a cântat lauda: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Auzind rudeniile dumnezeieştilor părinţi că a mărit Domnul mila Sa faţă de dânşii, au alergat lăudând într-un glas pe prea înţeleapta Ana, zicând:
Bucură-te, ceea ce ai prefăcut în bucurie lacrimile Evei;
Bucură-te, că întru naşterea ta îngerii dănţuiesc întru veselie;
Bucură-te, corabia care porţi pe porumbiţa ce vesteşte încetarea potopului;
Bucură-te, măslin plin de roadă în casa Domnului;
Bucură-te, ceea ce porţi scaunul împăratului;
Bucură-te, că prin naşterea ta se surpă împărăţia iadului;
Bucură-te, ţarină bine roditoare;
Bucură-te, holdă hrănitoare a săracilor;
Bucură-te, podoaba şi lauda maicilor;
Bucură-te, ajutătoarea şi mângâierea celor sterpe;
Bucură-te, cămara Împărătesei îngerilor;
Bucură-te, vistieria mângâierii celor păcătoşi;
Bucură-te, Ana, maică prea lăudată!

Condacul al 5-lea

Steaua cea cu strălucire dumnezeiască răsărind din pântecele tău cel prea fericit, Ana de Dumnezeu iubită, vesteşte bucurie la toată lumea şi pe toţi îi îndeamnă a cânta cu un glas: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Văzând Dumnezeu-Cuvântul zidirea Sa chinuită de tiranul diavol şi voind a-Şi pregăti pe pământ cămară însufleţită, pe tine, Ioachim, te-a chemat la o vrednicie ca aceasta, ca din coapsele tale să răsară Mireasa cea prea curată; pentru aceasta grăim ţie:

Bucură-te, sadul creştinătăţii cel prea strălucit;
Bucură-te, începătorul darului cel prea mărit;
Bucură-te, că din sămânţa ta s-a lucrat cortul cel însufleţit;
Bucură-te, că acesta mai desfătat decât cerurile s-a arătat;
Bucură-te, meşter înţelept care ai întrecut pe Solomon;
Bucură-te, că fiica ta s-a făcut Biserică a lui Dumnezeu;
Bucură-te, rădăcina pomului vieţii;
Bucură-te, temelia turnului credinţei;
Bucură-te, râu care ai adus pe mărgăritarul cel de mult preţ;
Bucură-te, că pe acesta în Sfânta Sfintelor l-ai pus;
Bucură-te, cel ce ai primit făgăduinţa prin Arhanghel;
Bucură-te, că prin aceasta s-a plinit sfatul cel mai înainte de veci;
Bucură-te, Ioachime, părinte prea fericite!

Condacul al 6-lea

După zilele acelea, încredinţându-se Ioachim că făgăduinţa cea dată lui prin Arhanghel s-a plinit, aducând jertfă şi arderi de tot, a fost binecuvântat de arhiereu, de preoţi, de leviţi şi de tot poporul că s-a învrednicit de un dar mare ca acesta şi împreună au cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea

Apropiindu-se zorile mântuirii neamului omenesc, născut-ai, Sfântă şi prea fericită Ana, pe prunca cea făgăduită ţie de la Dumnezeu, pe pururea Fecioara Maria; pentru aceasta te lăudăm:
Bucură-te, ceea ce ai născut pe Împărăteasa cerului;
Bucură-te, lâna cea prea curată din care s-a ţesut cortul împăratului;
Bucură-te, mijlocitoarea iertării şi a darului;
Bucură-te, steaua Nazaretului cea mult luminoasă;
Bucură-te, podoaba Bisericii cea prea frumoasă;
Bucură-te, lauda patriarhilor şi a drepţilor;
Bucură-te, maica nădejdii creştinilor;
Bucură-te, chivot purtător de tăbliţa darului;
Bucură-te, cuibul porumbiţei Raiului;
Bucură-te, stâlpul cel neclintit al Bisericii;
Bucură-te, reazemul cel nemărginit al credincioşilor;
Bucură-te, ceea ce ai născut pe cea făgăduită lumii;
Bucură-te, Ana, maică prea lăudată!

Condacul al 7-lea

Vrând dumnezeiasca Ana să-şi plinească făgăduinţa, a adus pe prunca cea dăruită ei de Dumnezeu în Biserica Domnului şi în Sfânta Sfintelor a aşezat-o pe ea, ca ziua şi noaptea să cânte lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea
Arătat-a făptură nouă Stăpânul tuturor, din dreptul Ioachim răsărind pe înnoitoarea Evei şi mieluşeaua cea mai înainte vestită de prooroci; pentru aceea auzi de la noi aşa:
Bucură-te, păstrătorul tainelor celor nespuse ale lui Dumnezeu;
Bucură-te, plinitorul sfaturilor Lui celor nepătrunse;
Bucură-te, lucrătorul cămării de mire celei prea curate;
Bucură-te, părintele miresei celei cu totul neîntinate;
Bucură-te, că fiica ta a născut pe Hristos Domnul;
Bucură-te, că tu pentru aceasta de toată lumea eşti lăudat;
Bucură-te, plinitorule al Legii;
Bucură-te, începătorule al darului;
Bucură-te, grabnic ajutător al celor neroditori;
Bucură-te, călduros mijlocitor al păcătoşilor;
Bucură-te, temelia cea neclintită a Bisericii;
Bucură-te, pavăza cea nebiruită a credinţei;
Bucură-te, Ioachime, părinte prea fericite!

Condacul al 8-lea
Văzând naşterea din făgăduinţă dăruită de Dumnezeu lui Ioachim şi Anei, să ne ridicăm mintea la cer şi să cântăm cu bucurie laudă Celui care a arătat cele prea slăvite, zicând: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea
Cu totul după legile firii a fost naşterea ta, Ana prea lăudată; dar fiica ta, născând pe Dumnezeu-Cuvântul, a rămas fecioară; pentru aceasta te lăudăm pe tine, zicând:
Bucură-te, ceea ce ai născut pe lauda fecioriei;
Bucură-te, că prin fiica ta s-a plătit datoria strămoaşei;
Bucură-te, că ai purtat în braţele tale pe fiica Părintelui ceresc;
Bucură-te, că printr-însa s-a făcut mântuirea neamului omenesc;
Bucură-te, că din sânii tăi ai hrănit pe Împărăteasa făpturii;
Bucură-te, ceea ce ai născut după făgăduinţă pe Maica luminii;
Bucură-te, liman de scăpare a celor credincioşi;
Bucură-te, grabnică tămăduire a celor neputincioşi;
Bucură-te, lauda cea prea mărită a dreptcredincioşilor;
Bucură-te, podoabă prea strălucită a arhiereilor;

Bucură-te, munte înalt care nu te ascunzi de la năzuinţa noastră;
Bucură-te, acoperământul celor ce se roagă ţie cu credinţă;
Bucură-te, Ana, maică prea lăudată!

Condacul al 9-lea

Nu pricepem de unde vom începe a-ţi aduce laudă, maică prea fericită sau cu ce cununi te vom încununa pe tine, care ai născut pe Împărăteasa cerului şi a pământului; numai să lăudăm cu umilinţă pe Dumnezeul minunilor, cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Zicerile Sfinţilor prooroci cele din descoperire dumnezeiască văzându-le plinite şi stând lângă scaunul Dumnezeirii, prea fericite Ioachim, auzi-ne pe noi, care grăim ţie:
Bucură-te, că te desfătezi cu heruvimii în lumina cea necuprinsă;
Bucură-te, că vezi scaunul cel prea înalt dăruit fiicei tale;
Bucură-te, că dânsa a fost învrednicită a şedea de-a dreapta Fiului său;
Bucură-te, locuitorul Ierusalimului celui de sus;
Bucură-te, cel ce nu ne uiţi pe noi, rudele tale cele de jos;
Bucură-te, cel ce petreci cu Arhanghelii;
Bucură-te, împreună-vorbitorule cu apostolii;
Bucură-te, veselia mucenicilor şi a cuvioşilor;
Bucură-te, lauda patriarhilor şi a proorocilor;
Bucură-te, luminătorul Legii şi al darului;
Bucură-te, vestitorule de bucurie celor din ascunzătorile iadului;
Bucură-te, cel prin care începe plinirea făgăduinţei de mântuire;
Bucură-te, Ioachime, părinte prea fericite!

Condacul al 10-lea

Vrând să mântuiască lumea împodobitorul tuturor, în lume, căreia fusese făgăduit, a venit şi întrupându-Se din sângiuirile cele prea curate ale fiicei tale celei cu totul nevinovate, prea fericite Ioachime, ne-a răscumpărat pe noi din robia diavolului; pentru aceasta cântăm cu bucurie: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea

Zid de apărare eşti credincioşilor şi turn de scăpare tuturor celor ce aleargă la tine, Ana, cea cu nume de împărătească; că prin mijlocirea ta se mântuiesc cei ce te laudă pe tine, zicând:
Bucură-te, ceea ce în chip nemijlocit vezi frumuseţea Dumnezeirii;
Bucură-te, ceea ce necontenit sădeşti pentru noi darul mântuirii;
Bucură-te, că de naşterea ta s-au îngrozit puterile iadului;

Bucură-te, că printr-însa s-au deschis nouă uşile Raiului;
Bucură-te, că vezi întru veselie pe fiica ta cea prea binecuvântată;
Bucură-te, că, născând-o pe ea, de toată lumea eşti prea lăudată;
Bucură-te, ceea ce ai crescut pe viţa cea adevărată;
Bucură-te, că aceasta a odrăslit pe strugurele vieţii;
Bucură-te, fântână de daruri izvorâtoare;
Bucură-te, rază aducătoare de bucurie;
Bucură-te, ceea ce ai născut căruţa cea purtătoare de fulger;
Bucură-te, că ai purtat scaunul cel împodobit cu chipul Soarelui;
Bucură-te, Ana, maică prea lăudată!

Condacul al 11-lea
Pereche prea frumoasă şi însoţire de Dumnezeu aleasă, Ioachim şi Ana, cei ce sunteţi acum străluciţi cu dumnezeiască lumină şi vă veseliţi cu îngerii şi împreună cu fiica voastră cea de Dumnezeu dăruită, aduceţi-vă aminte de noi cei de pe pământ, care cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea
Sfeşnic purtător de lumină te are Biserica pe tine, dumnezeiescule părinte Ioachim, care îndreptezi spre cunoştinţa cea dumnezeiască pe toţi cei ce cu dor te laudă pe tine, zicând:
Bucură-te, luminătorul celor ce sunt în întunericul necunoştinţei;
Bucură-te, cârmuitorul cel bun al celor ce înoată în marea vieţii;
Bucură-te, grabnicule ajutător al celor ce sunt în primejdii;
Bucură-te, dulce mângâietor al celor întristaţi;
Bucură-te, cel ce uşurezi necazurile vieţii celei grele de purtat;
Bucură-te, ajutătorul cel prea înalt al mântuirii;
Bucură-te, nădejdea neînfruntată a celor ce te cheamă pe tine;
Bucură-te, îndemnătorul celor însoţiţi către fapte bune;
Bucură-te, temelia însoţirii celei de Dumnezeu rânduite;
Bucură-te, rădăcina mlădiţei celei neveştejite;
Bucură-te, iertarea celor ce mult au greşit;
Bucură-te, ridicarea strămoşilor;
Bucură-te, Ioachime, părinte prea fericite!

Condacul al 12-lea
Podoabă de mare cuviinţă a câştigat Biserica prin pomenirea voastră, prea lăudaţilor părinţi; pentru aceea vă rugăm, pomeniţi-ne pe noi înaintea lui Dumnezeu şi din toate nevoile izbăviţi-ne pe noi, cei ce cu dragoste vă lăudăm pe voi, cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea

Lăudând naşterea ta cu cântări de Dumnezeu insuflate, Ana, de trei ori fericită, slăvim pe Cel ce cu un dar ca acesta te-a învrednicit pe tine şi cu dragoste grăim ţie:
Bucură-te, ceea ce ai odrăslit pe viţa mlădiţei celei neveştejite;
Bucură-te, că ai născut pe Maica Luminii celei de negrăit;
Bucură-te, ceea ce mijloceşti nouă bunătăţile cereşti;
Bucură-te, ceea ce eşti dăruitoare îmbelşugată şi de cele pământeşti;
Bucură-te, lauda cea mult-strălucită a femeilor;
Bucură-te, cununa cea neveştejită a maicilor;
Bucură-te, născătoarea prea lăudată a Maicii lui Dumnezeu;
Bucură-te, soţie bineplăcută lui Dumnezeu;
Bucură-te, ascultătoare blândă a celor ce te cheamă pe tine;
Bucură-te, cea care împlineşti cererile cele bune ale credincioşilor;
Bucură-te, bogăţia săracilor şi a văduvelor;
Bucură-te, ceea ce eşti vindecare a neputincioşilor şi a bolnavilor;
Bucură-te, Ana, maică prea lăudată!

Condacul al 13-lea (de trei ori)

O, prea fericită însoţire a dumnezeieştilor părinţi Ioachim şi Ana, cei ce staţi lângă scaunul Dumnezeirii, primind laudele acestea ale noastre, izbăviţi-ne cu rugăciunile voastre de chinurile cele veşnice şi de toată ispita, ca împreună cu voi să cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Apoi se zice iarăşi:

Icosul 1

Îngerul cel mai întâistătător din cer a fost trimis să spună vestirea de bucurie dreptului Ioachim, zicând: ***„Ioachime, Ioachime, auzitu-s-a rugăciunea ta şi iată, femeia ta va naşte ţie o fiică de care cerul şi pământul se vor bucura”***, lăudându-te pe tine şi zicând:
Bucură-te, Ioachime, mângâierea lui Adam celui căzut;
Bucură-te, mijlocitorul iertării celui greşit;
Bucură-te, că rugăciunile tale au străbătut cerurile;
Bucură-te, că darul cel mai presus de lume ai dobândit;
Bucură-te, că de aceasta Anei grăbindu-te ai vestit;
Bucură-te, că şi acesteia, de asemenea, i s-au descoperit;
Bucură-te, luminătorul cel cu raze veselitoare;
Bucură-te, aducătorule de roadă mântuitoare;
Bucură-te, că ai odrăslit din seminţie împărătească;
Bucură-te, că ai mărit vrednicia arhierească;

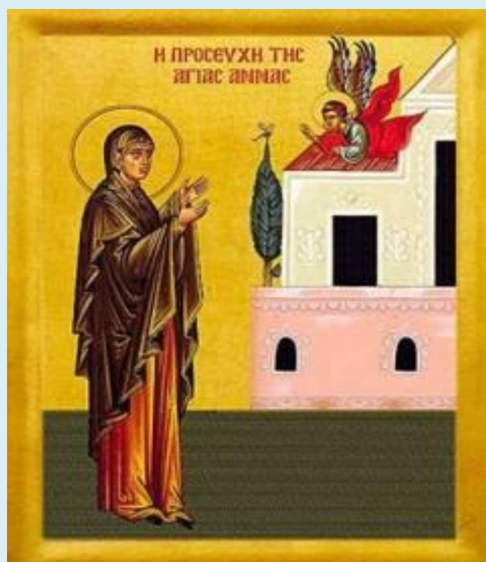
Bucură-te, cel ce ai întrecut cu darul pe Avraam;
Bucură-te, cel prin care întristarea nerodirii s-a pierdut;
Bucură-te, Ioachime, părinte prea fericite!

Condacul 1

Însoţirii celei de Dumnezeu alese, dumnezeieştilor părinţi Ioachim şi Ana, ca celor ce aţi născut pe Maica Vieţii noastre, binecuvântată de Dumnezeu Născătoarea şi pururea Fecioara Maria, cântări de laudă aducem vouă noi, rugătorii voştri; iar voi, ca cei ce aveţi îndrăzneală către Dumnezeu, păziţi-ne cu rugăciunile voastre de toate primejdiile pe noi, cei ce cântăm: ***Bucuraţi-vă, părinţi de trei ori fericiţi!***

Apoi se zice această:

Rugăciunea către Sfânta şi dreapta Ana, mama PreaSfintei de Dumnezeu Născătoarei şi pururea Fecioarei Maria

O! Maică prea fericită: Cine va putea spune darurile cu care te-a împodobit pe tine Bunul Dumnezeu? Sau ce laudă vrednică vom aduce noi ţie, ceea ce eşti maica Împărătesei cerului şi a pământului? Căci în adevăr, de la căderea strămoşilor noştri din desfătarea Raiului, următorii lui, moştenind blestemul până la întruparea Cuvântului lui Dumnezeu, din curatele şi fecioreştile sfinţenii ale prea bine cuvântatei fiicei tale, neamul omenesc niciodată nu a fost primit, cu atâta mângâiere şi încredinţare de răscumpărarea din blestem, ca atunci când te-a văzut pe tine, aplecând pe Maica Izbăvitorului.

O, prea fericită maică, îngerii au lăudat naşterea ta; proorocii au săltat, văzând printr-însa împlinirea cuvintelor lor; strămoşii, împreună cu patriarhii, fiind întru închisorile cele întunecoase ale iadului, începură a primi aceste vestiri de bucurie.

Proorocul şi marele arhiereu Zaharia le-a spus: Eu am primit în Sfânta Sfintelor pe Maria şi după doisprezece ani, am logodit-o cu dreptul Iosif, spre pază; care va să nască cu chip negrăit pe Cela ce va să prefacă lacrimile noastre întru bucurie.

Sfânta Elisaveta a zis: Eu m-am închinat Mântuitorului, fiind El încă în pântecele cel cu totul nevinovat al PreaSfintei Fecioare.

Sfântul şi dreptul Iosif a zis: Eu, prin descoperirea dumnezeiască am primit întru logodire pe pururea Fecioara Maria, şi sunt martor nevinovăţiei ei, întru care a şi născut, fără ispită bărbătească şi rămânând fecioară, născând pe Hristos Domnul, în cetatea lui David.

Sfântul şi dreptul Simion a zis: Eu am primit slobozire, din legăturile trupului de la însuşi Cel ce mi-a dat fiinţa, luându-l în braţele mele.

Apoi, dumnezeiescul Ioan, Mergătorul înainte şi pecetea proorocilor: Eu am botezat în râul Iordanului, pe Mielul lui Dumnezeu, cel ce ridică păcatul lumii; am văzut Duhul ca un porumbel, pogorându-se peste dânsul, şi-am auzit glasul Tatălui, mărturisindu-i de sus: Tu eşti Fiul meu cel iubit, întru carele bine am voit.

Şi nu târziu după aceasta strălucind fulgerul Dumnezeirii, în toate cămările iadului, s-a arătat Biruitorul morţii zicând Descoperiţi-vă. Şi ridicând împreună cu sine pe strămoşii cu toţi drepţii cei ce aşteptau acolo venirea lui, a zdrobit puterea diavolului şi după aceea s-a suit, după prorocia lui David la înălţime stricând robia, le-a dat daruri oamenilor, adică nu numai apropiere slobodă către Bunul Dumnezeu, pentru a moşteni bunătăţile cele veşnice, şi uşurare de necazurile vieţii acesteia, celor ce aleargă cu căldură către plăcuţii săi.

Şi unde dar vom căuta noi un izvor de daruri mai bogat decat la tine, prea lăudată Ano?

Pentru aceasta, noi smeriţii şi păcătoşii, cu multă umilinţă, căzând înaintea ta, ne rugăm ţie: Ridică-ţi sfintele tale mâini, cu care ai îmbrăţişat pe Împărăteasa cerului şi a pământului, către Părintele îndurărilor şi Dumnezeul a toată mângâierea, ca trecând cu vederea mulţimea păcatelor noastre, să ne păzească pe noi, moştenirea sa: de foamete, de ciumă, de potop, de foc, de sabie, de venirea asupră-ne a altor

neamuri şi de războiul cel dintre noi; iar mai vârtos tu maica prea fericită, prin darul cel dat ţie de la Dumnezeu potoleşte smintelile Bisericii, dăruieşte pace iubitorilor de Hristos şi ocârmuitorilor ţării acesteia; grăieşte în inimile lor cele bune, pentru Sfintele lui Dumnezeu Biserici; vezi sărăcia noastră cea sufletească şi cea trupească şi ne îmbogăţeşte pe noi cu îndoite daruri.

Caută cu ochi milostivi asupra norodului tău celui ce aleargă la tine cu credinţă, păzeşte pe cei ce te cheamă pe tine de moartea cea fără de veste, vindecă toate bolile lor, goneşte de la dânşii pe toate duhurile cele făcătoare de rău, apără-i de vrăjmaşii văzuţi şi nevăzuţi, împacă neînţelegerile vieţii casnice, sprijineşte pe cei neputincioşi, luminează mintea celor căzuţi întru adâncul păcatelor, ca să se întoarcă la pocăinţă.

Pe cei depărtaţi de la dreapta credinţă întoarce-i iarăşi la adevărata credinţă şi, în vremea ieşirii noastre din viaţa de aici, apără-ne pe noi de cei ce se silesc a vâna sufletele noastre; şi ne fă parte cu turma cea aleasă a tuturor celor ce din veac au bine plăcut lui Dumnezeu, cu care întru desfătarea cea fără de sfârşit, să lăudăm neîncetat pe: Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Treimea cea de o fiinţă şi nedespărţită, fericind împreună cu tine pe fiica ta cea prea curată, de Dumnezeu Născătoarea şi pururea Fecioara Maria, în vecii vecilor, Amin.

Acatistul Sfintei Ana, mama PreaSfintei Născătoare de Dumnezeu

traducere din limba rusă

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

***

Tropar la sărbătoarea Adormirii Sfintei Ana, mama PreaSfintei Născătoare de Dumnezeu (glasul al 4-lea): Pe ceea ce a născut Viața în pântece ai purtat-o, pe prea curata Maica lui Dumnezeu, de Dumnezeu gânditoare Ana. Pentru aceasta, acum, la primirea cerească unde este Locașul celor ce se veselesc întru slavă, bucurându-te acum te-ai mutat; cere pentru cei ce te cinstesc pe tine, cu dragoste, iertare de greșeli, pururea fericită.

Condac la sărbătoarea Adormirii Sfintei Ana, mama PreaSfintei Născătoare de Dumnezeu (glasul al 2-lea): Pomenirea moșilor lui Hristos să o prăznuim cerând cu credință, ajutorul lor ca să se izbăvească de tot necazul toți cei ce cântă: Dumnezeul nostru, fii cu noi, Cel ce ai prea slăvit pe aceștia precum ai binevoit.

&&&

Condacul 1

Fiicei alese a lui Hristos, Dumnezeul nostru, Sfintei Ana care a primit mult har prin Duhul Sfânt, îi vom aduce cântări de laudă cu credincioșie, căci prin rugăciunile sale, ne eliberează de necazuri și dureri, harul său revărsându-se către toți cei care strigă către ea: ***Bucură-te, Sfântă Ana, înțelepţită de Dumnezeu!***

Icosul 1

Ţi-a apărut un Înger din Rai care ţi-a spus, Sfântă Ana, despre naşterea PreaSfintei Fiice, care Îl va naşte pe Mântuitorul lumii, Hristos. Noi, minunându-ne de purtarea de grijă a lui Dumnezeu pentru tine, strigăm aşa:
Bucură-te, neobosita noastră rugătoare înaintea lui Dumnezeu;
Bucură-te, mama Maicii Domnului;
Bucură-te, căci prin tine Dumnezeu ne-a dat Legea;
Bucură-te, vestirea slavei viitoare;
Bucură-te, slăvitoarea Dumnezeului Atotputernic;
Bucură-te, adâncimea întregii virtuți;
Bucură-te, că ai născut o Fiică, înflorind la bătrânețe;
Bucură-te, că ai lăsat totul pentru voia lui Dumnezeu;
Bucură-te, zorii strălucirii care vor veni;
Bucură-te, vas al harului lui Dumnezeu;
Bucură-te, ceea ce ai ucis sterilitatea;
Bucură-te, ceea ce ai arătat nașterea;
Bucură-te, Sfântă Ana, înțelepţită de Dumnezeu!

Condacul 2

Văzându-se Ana pe sine rămânând stearpă, striga către Domnul tuturor, să îi dea darul naşterii de prunci. Și iată, Îngerul Domnului i s-a arătat, spunând: „ Ano! Ano! S-a auzit rugăciunea ta. Suspinurile tale au străbătut norii şi treptele Cerurilor; iar lacrimile tale fierbinţi au ajuns înaintea lui Dumnezeu. Iată, tu vei zămisli și vei naşte o fiică, cea prea binecuvântată. Pentru aceasta, se vor binecuvânta toate seminţiile pământului şi printr-însa se va dărui mântuire lumii. Numele fiicei acesteia, ce o vei zămisli şi naşte, va fi Maria". Și după ce ai conceput, I-ai cântat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 2

Umbrită de harul trimis de sus de Domnul, ai conceput la bătrânețe, trăind o bucurie de nedescris, Sfântă Ana. Și după ce ai dat naștere lumii la sursa bucuriei, te rugăm alungă şi de la noi întunericul deznădăjduirii, iar noi te lăudăm:
Bucură-te, ceea ce nu respingi suspinele noastre;
Bucură-te, împlinirea bucuroasă a inimilor noastre;
Bucură-te, că ai călcat în picioare ocara nelegiuirii;
Bucură-te, că ai arătat lumii rădăcina fecioriei;
Bucură-te, că, în anii bătrâneţilor, ai născut-o pe Preasfânta Fecioară;
Bucură-te, că ne trimiţi încântare;
Bucură-te, că ai împlinit poruncile lui Dumnezeu;
Bucură-te, împodobită cu blândețe și smerenie;

Bucură-te, căci ai primit har de la Dumnezeu;
Bucură-te, că ai alungat lingușirea demonică;
Bucură-te, grabnică ajutătoare a celor nevoiași;
Bucură-te, adevărata noastră protectoare;
Bucură-te, Sfântă Ana, înțelepţită de Dumnezeu!

Condacul 3

Aducând laudă lui Dumnezeu, Sfântă Ana, împreună cu Sfântul Ioachim, soțul tău aţi adus-o pe Fecioara Maria cea curată de 3 ani la Templul lui Dumnezeu, așa cum ai făgăduit Domnului, cântând cântarea: ***Aliluia!***

Icosul 3

Ghidându-ți calea, după porunca lui Dumnezeu, ai fost chipul virtuților, atotfericită Ana. Dar noi, văzând viața ta cea dreaptă, îţi cântăm:
Bucură-te, adăpost şi salvare pentru credincioși;
Bucură-te, speranță fără rușine a creștinilor;
Bucură-te, începutul mântuirii noastre;
Bucură-te, comoara tuturor virtuţilor;
Bucură-te, viță abundentă a roadelor dreptății;
Bucură-te, venerabil cort al darurilor cereşti;
Bucură-te, ceea ce ai primit făgăduința lui Dumnezeu;
Bucură-te, ceea ce ai născut-o pe fericita Fecioară;
Bucură-te, chipul credinței drepte;
Bucură-te, vie roditoare;
Bucură-te, râu de daruri abundente;
Bucură-te, cea care îl slăveşti cu inimă bună pe Dumnezeu;
Bucură-te, Sfântă Ana, înțelepţită de Dumnezeu!

Condacul 4

Conducându-ți viața, cu smerenie, Sfântă Ana, mama prea fericitei Născătoare de Dumnezeu, te-ai așezat în cetele cereşti și împreună cu prea curata ta Fiică, stai în fața Tronului ceresc, slăvind pe Cel Născut din ea: ***Aliluia!***

Icosul 4

Te-ai înălțat din lume, în slava Cerului și te-ai dus lângă Fiica ta, Mama Domnului, Ana atotfericită. Te rugăm dă-ne din belșug pace și dragoste, nouă celor care îți cântăm pe pământ:
Bucură-te, luminată de lumina lui Dumnezeu;
Bucură-te, sursă de bucurie neîncetată;
Bucură-te, slujitoare demnă a marii evlaviei tainei;

Bucură-te, atotștiutoare mijlocitoare a lui Dumnezeu pentru oameni;
Bucură-te, cea plină de lumină dătătoare de viață;
Bucură-te, ceea ce ai primit porunca Domnului;
Bucură-te, căci ai născut-o pe Maica Domnului;
Bucură-te, că pe mulți îi instruiești pe calea mântuirii;
Bucură-te, vindecând boli diferite;
Bucură-te, că distrugi puterea vrăjmașului;
Bucură-te, tovarășa lui Dumnezeu;
Bucură-te, podoabă a Bisericii triumfătoare în Rai;
Bucură-te, Sfântă Ana, înțelepţită de Dumnezeu!

Condacul 5

Prin tine, întunericul ignoranței este îndepărtat de la noi, prin Răscumpărătorul strălucirii noastre divine, Sfântă și dreaptă Ana; iar noi, Îi cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 5

Văzându-te, Sfântă Ana, neprihănită, plină de bucurie de nașterea Fiicei tale, te rugăm să ne umpli de bucurii spirituale pe noi, cei care îţi cântăm:
Bucură-te, ceea ce ai născut izvorul harului;
Bucură-te, că ai atins viața vesnică;
Bucură-te, soţie venerată;
Bucură-te, căci harul lui Dumnezeu s-a pogorât asupra ta, ca o comoară;
Bucură-te, stâlp al adevăratei castități;
Bucură-te, duhul locuinței divine;
Bucură-te, izvorul minunilor lui Dumnezeu;
Bucură-te, podoaba sufletelor Sfinților;
Bucură-te, ceea ce nu respingi suspinele noastre;
Bucură-te, vindecând o mulțime de patimi;
Bucură-te, că ai transformat puterea dușmanilor noștri în nimic;
Bucură-te, întărind credincioșii prin puterea lui Dumnezeu;
Bucură-te, Sfântă Ana, înțelepţită de Dumnezeu!

Condacul 6

După ce ai respins ocara nelegiuirii, ai conceput la bătrânețe, Sfântă Ana cea bine-cuvântată. Din acest motiv, ai primit har de la Dumnezeu pentru a ajuta soțiile sterpe, care aleargă la tine cu credință ca să primească în dar copii, strigând către Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 6

Ai străluci, ca o stea cu viața ta dumnezeiască, Sfântă Ana cea dreaptă, alungând întunericul păcatului și al necredinței. La fel te lăudăm, plângând:
Bucură-te, că ești mama Maicii Mântuitorului nostrum;
Bucură-te, mijlocitoarea noastrâ la Tronul ceresc;
Bucură-te, ceea ce ai primit poruncă de la Domnul;
Bucură-te, rugându-te mereu pentru noi înaintea Lui;
Bucură-te, domnind mereu cu Fiica ta, regină a tuturor;
Bucură-te, în Sionul ceresc triumfător cu lumină;
Bucură-te, ceea ce ai născut-o pe Mama fecioară;
Bucură-te, ceea ce ai adunat roadele slavei veșnice;
Bucură-te, alungând patimile păcătoase;
Bucură-te, gonind întunericul sufletelor noastre;
Bucură-te, ajutor în nevoie;
Bucură-te, mama Maicii Domnului;
Bucură-te, Sfântă Ana, înțelepţită de Dumnezeu!

Condacul 7
Eliberează-ne pe toți, cei care venim la mijlocirea ta, de toate necazurile și durerile, dă-ne binecuvântare și îndreptează-ne calea către Viața veșnică, Sfântă Ana, ca în Împărăția Cerurilor să strigăm mereu: ***Aliluia!***

Icosul 7
Tu ai păzit toate poruncile lui Dumnezeu în viața ta, Sfântă și dreaptă Ana; ajută-ne să-L slăvim pe Domnul cu inimile noastre curate şi noi te chemăm:
Bucură-te, stea care strălucești ca o Biserică din Rai;
Bucură-te, lumină arătându-ne calea mântuirii;
Bucură-te, părtașa gloriei lui Dumnezeu;
Bucură-te, moștenitoare a Împărăției Cerurilor;
Bucură-te, refugiu puternic pentru creştini;
Bucură-te, mijlocire fermă către credincioși;
Bucură-te, aducând bucurie soţiilor sterpe, dăruindu-le copii;
Bucură-te, ceea ce îi mângâi pe cei ce se întristează;
Bucură-te, glorioasă strămoașă a lui Dumnezeu;
Bucură-te, mijlocitoare harnică pentru noi;
Bucură-te, bucurie binecuvântată a sufletelor credincioase;
Bucură-te, cea binecuvântată printre femei;
Bucură-te, Sfântă Ana, înțelepţită de Dumnezeu!

Condacul 8

Ai primit rod minunat la bătrânețe, Sfântă Ana cea dreaptă, după ce ai născut pe divina maică Maria. Pentru aceasta lui Dumnezeu slăvit Îi cântăm cu glas mare: ***Aliluia!***

Icosul 8
După ce ţi-ai terminat călătoria pământească, Sfântă Ana neprihănită, te-ai odihnit în locuința cerească. Aceeași sfântă adormire a ta este slăvită, iar noi te lăudăm strigând:
Bucură-te, îngăduință pentru sterilitate;
Bucură-te, binecuvântare cu nașterea de copii mult așteptată;
Bucură-te, căci prin tine, maternitatea este o binecuvântare;
Bucură-te, comoară inepuizabilă a darurilor lui Dumnezeu;
Bucură-te, că rupi legăturile păcatului;
Bucură-te, încurajând inimile îndurerate cu darul copiilor;
Bucură-te, că ai dobândit îndrăzneală față de Domnul;
Bucură-te, atrăgând mila lui Hristos;
Bucură-te, că închizi buzele celor necredincioși;
Bucură-te, că îi alungi pe vrăjmași;
Bucură-te, râu al milei lui Dumnezeu;
Bucură-te, sursă inepuizabilă de vindecări;
Bucură-te, Sfântă Ana, înțelepţită de Dumnezeu!

Condacul 9
Toți Îngerii lui Dumnezeu și Sfinții din Cer te slăvesc, binecuvântată Ana, împreună cu Sfântul tău soț, neprihănitul Ioachim rugându-te pentru noi care te chemăm în ajutor, strigând pentru mijlocirea ta la Domnul: ***Aliluia!***

Icosul 9
Bucurie mare ai avut când ai născut-o pe fericita ta Fiică, Sfântă şi dreaptă Ana, căci ea L-a născut pe Dumnezeul Atotputernic în trup, dăruindu-ne mântuirea eternă. Te lăudăm cu aceste cântări:
Bucură-te, izvor de bucurie;
Bucură-te, lumină a castității;
Bucură-te, că scoţi la iveală orice înşelăciune;
Bucură-te, căci alungi întunericul nopții şi poticnirea;
Bucură-te, vindecând durerea multor boli;
Bucură-te, revărsând râuri de milă;
Bucură-te, îndemnându-i la căință pe cei care păcătuiesc;
Bucură-te, ceea ce nu crezi în înțelepciunea pământească;
Bucură-te, ceea ce îi chemi pe păcătoși la pocăință;

Bucură-te, ceea ce îi salvezi pe oameni din groapa distrugerii;
Bucură-te, că prin tine, bucuria cerească este temelia noastră;
Bucură-te, izbăvirea lacrimilor noastre;
Bucură-te, Sfântă Ana, înțelepţită de Dumnezeu!

Condacul 10
Izbăvește-ne de orice nevoie, boală și întristare, Sfântă Ana neprihănită și du rugăciunile noastre către Mântuitorul tuturor, Dumnezeu şi noi, cei care alergăm cu sârguință la mijlocirea ta, Îi cântăm cu venerație: ***Aliluia!***

Icosul 10
Cu zidul rugăciunilor tale mijloceşte, pentru noi, ruda lui Dumnezeu, Sfântă Ana, salvându-ne și protejându-ne de toate uneltirile dușmanului, iar noi îţi strigăm:
Bucură-te, stâlp al evlaviei;
Bucură-te, că ne ajuţi să nu cădem în nelegiuire;
Bucură-te, căci tu îi ajuţi pe cei care muncesc;
Bucură-te, slăvită înaintea Mamei lui Dumnezeu;
Bucură-te, vindecând bolile muritoare;
Bucură-te, mângâierea inimilor frânte;
Bucură-te, dăruind eliberarea tuturor celor ce suferă;
Bucură-te, dând ajutor celor care îl cer;
Bucură-te, vărsând din belşug untdelemnul milei lui Dumnezeu pentru noi;
Bucură-te, cea care strălucești cu lumina harului, ca un fulger;
Bucură-te, văzând slava lui Dumnezeu;
Bucură-te, bucurându-te împreună cu Îngerii;
Bucură-te, Sfântă Ana, înțelepţită de Dumnezeu!

Condacul 11
Primeşte, cu milă, cântarea noastră de laudă, Sfântă Ana și nu ne priva de recompensa rugăciunilor tale, căci alergăm la tine în durerile inimii noastre, cerând ajutorul tău și strigând toate binecuvântările către Dătătorul de Viaţă Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 11
Lumina strălucitoare a îndurărilor strălucește asupra noastră cinstită, Sfântă și dreaptă Ana, oferind vindecare și ajutor, plin de har, tuturor celor care aleargă spre ea și strigă către tine:
Bucură-te, mângâierea celor nenorociți;
Bucură-te, întărirea celor obosiți;
Bucură-te, îndreptarea pântecelor spre rodire;

Bucură-te, vindecarea inimilor frânte;
Bucură-te, rupând legăturile sterilității;
Bucură-te, încetând frica de suferință;
Bucură-te, dăruind copii femeilor sterpe;
Bucură-te, dătătoarea de vindecare celor bolnavi;
Bucură-te, mamă plină de laude evlavioase;
Bucură-te, ajutoarea soțiilor neroditoare;
Bucură-te, bucurie a oamenilor evlavioși;
Bucură-te, vindecarea sufletelor și trupurilor noastre;
Bucură-te, Sfântă Ana, înțelepţită de Dumnezeu!

Condacul 12

Cere pentru noi harul lui Dumnezeu ca să ne ierte păcatele și să ne îndreptăm viața, Sfântă şi dreaptă Ana și nu înceta să te rogi pentru noi în fața lui Hristos, Cel Atotputernic, iar noi, primind milă de la El să Îi strigăm: ***Aliluia!***

Icosul 12

Mijlocirea ta este puternică, Sfântă Ana cea neprihănită, căci tu Îl slăvești pe Domnul care te-a mărit fiind rugătoare pentru noi care te lăudăm aşa:
Bucură-te, refugiu puternic creştinilor;
Bucură-te, bucuria liniștită a monahilor;
Bucură-te, căci te rogi pentru ocrotirea și întărirea locuințelor monahale;
Bucură-te, ajutătoarea tuturor credincioșilor;
Bucură-te, mângâierea jalei;
Bucură-te, mijlocire neclintită pentru toți cei care te cinstesc;
Bucură-te, izbăvindu-ne de orice nevoie;
Bucură-te, dând vindecare tuturor;
Bucură-te, mistuindu-ne patimile;
Bucură-te, arătând mila lui Dumnezeu pentru noi;
Bucură-te, ceea ce ne umpli de bucurie;
Bucură-te, medicul bolilor noastre;
Bucură-te, Sfântă Ana, înțelepţită de Dumnezeu!

Condacul 13 (de 3 ori)

O, Sfântă Ana cea neprihănită primeşte de la noi, nevrednicii această cântare de laudă şi roagă-te Domnului să ne vindece de bolile mintale, sufleteşti și trupești, mijlocește să scăpăm de toți dușmanii văzuţi şi nevăzuţi și scapă-ne de chinurile veșnice, ca să Îi cântăm lui Dumnezeu cu tine în Împărăția Sa: ***Aliluia!***

Apoi, se zice iarăşi:

Icosul 1
Ţi-a apărut un Înger din Rai care ţi-a spus, Sfântă Ana despre naşterea PreaSfintei Fiice care Îl va naşte pe Mântuitorul lumii, Hristos. Noi, minunându-ne de purtarea de grijă a lui Dumnezeu pentru tine, strigăm aşa:
Bucură-te, neobosita noastră rugătoare înaintea lui Dumnezeu;
Bucură-te, mama Maicii Domnului;
Bucură-te, căci prin tine Dumnezeu ne-a dat Legea;
Bucură-te, vestirea slavei viitoare;
Bucură-te, slăvitoarea Dumnezeului Atotputernic;
Bucură-te, adâncimea întregii virtuți;
Bucură-te, că ai născut o Fiică, înflorind la bătrânețe;
Bucură-te, că ai lăsat totul pentru voia lui Dumnezeu;
Bucură-te, zorii strălucirii care vor veni;
Bucură-te, vas al harului lui Dumnezeu;
Bucură-te, ceea ce ai ucis sterilitatea;
Bucură-te, ceea ce ai arătat naşterea;
Bucură-te, Sfântă Ana, înțelepţită de Dumnezeu!

Condacul 1
Fiicei alese a lui Hristos, Dumnezeul nostru, Sfintei Ana care a primit mult har prin Duhul Sfânt, îi vom aduce cântări de laudă cu credincioșie, căci prin rugăciunile sale, ne eliberează de necazuri și dureri, harul său revărsându-se către toți cei care strigă către ea: ***Bucură-te, Sfântă Ana, înțelepţită de Dumnezeu!***

Se zice apoi, această:

Rugăciune

O, Sfântă şi dreaptă Ana, strămoașa Mântuitorului nostru milostiv, care ai născut-o pe Maica lui Dumnezeu cu sufletul tău stai în Rai la tronul lui Dumnezeu, dar pe pământ, prin harul dat ție, împlinești diferite vindecări.

Uită-te, milostivă şi dreaptă Ana, la oamenii care vin la tine rugându-se înaintea Sfintei tale icoane și cerându-ți ajutorul; întinde rugăciunile tale sfinte către Domnul pentru noi, cei nevrednici și cere iertarea păcatelor noastre; dă bolnavilor vindecare, mângâiere celor îndureraţi, fii ajutor celor nevoiași, dăruiește rodul pântecelui femeilor care te cheamă, înlăturând sterilitatea lor. Uită-te la rugăciunile soțiilor fără copii și dă-le darul naşterii de prunci.

Primeşte rugăciunea noastră, a păcătoșilor, Sfântă Ana și transformă durerile noastre în bucurie, căci prin rugăciunile tale primim har și milă, ca să Îl slăvim pe Dumnezeu, în Treime slăvit: pe Tatăl, pe Fiul și pe Duhul Sfânt, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin!

Şi apoi se face Otpustul: Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile prea curatei Maicii Tale, ale Sfintei Ana, mama PreaSfintei Născătoare de Dumnezeu şi ale tuturor Sfinţilor, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi.Amin!

Sursa:
https://acoperamantulmaiciidomnului.wordpress.com/2021/04/21/acatistul-sfintei-si-dreptei-ana-25-iulie/

https://chirho88888888.wordpress.com/2021/07/06/acatistul-sfintei-ana-mama-preasfintei-nascatoare-de-dumnezeu/

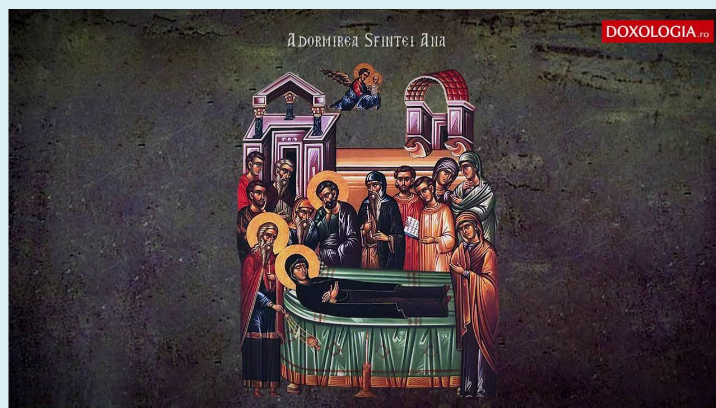
Imnografie

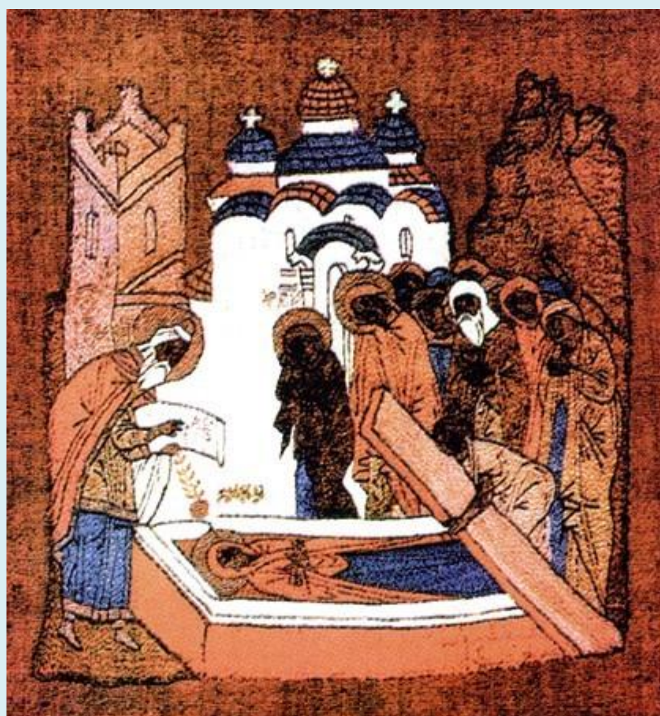
Tropar la sărbătoarea adormirii Sfintei Ana, mama Preasfintei Născătoare de Dumnezeu: Pe Ceea ce a născut Viaţa, în pântece o ai purtat, pe curata Maica lui Dumnezeu, de Dumnezeu gânditoare, Sfântă Ana. Pentru aceasta, acum la primirea cerească, unde este locaşul celor ce se veselesc întru slavă, bucurându-te acum te-ai mutat; cere pentru cei ce te cinstesc pe tine cu dragoste, iertare de greşeli, pururea fericită.

Condac la sărbătoarea adormirii Sfintei Ana, mama Preasfintei Născătoare de Dumnezeu: Pomenirea strămoşilor lui Hristos să o prăznuim, cerând cu credinţă ajutorul lor, ca să se izbăvească de tot necazul toţi cei ce cântă: Dumnezeul nostru fii cu noi, cel ce ai prea slăvit pe aceştia precum ai binevoit.

Troparul Adormirii Sfintei Ana, mama Preasfintei Născătoare de Dumnezeu - Interpret: Otilia Simeria:
https://doxologia.ro/tropare/video-adormirea-sfintei-ana-mama-preasfintei-nascatoare-de-dumnezeu-tropar

Vieţile Sfinţilor - Adormirea Sfintei şi dreptei Ana, Maica Preasfintei Născătoare de Dumnezeu

Sfânta Ana, care a fost bunica după trup a Domnului nostru Iisus Hristos, se trăgea din seminţia lui Levi.

Ea era fiica Mariei şi a preotului Mathan, care a preoţit pe timpul împărăţiei Cleopatrei şi a lui Sapor, împăratul perşilor, mai înainte de împărăţia lui Irod Antipa.

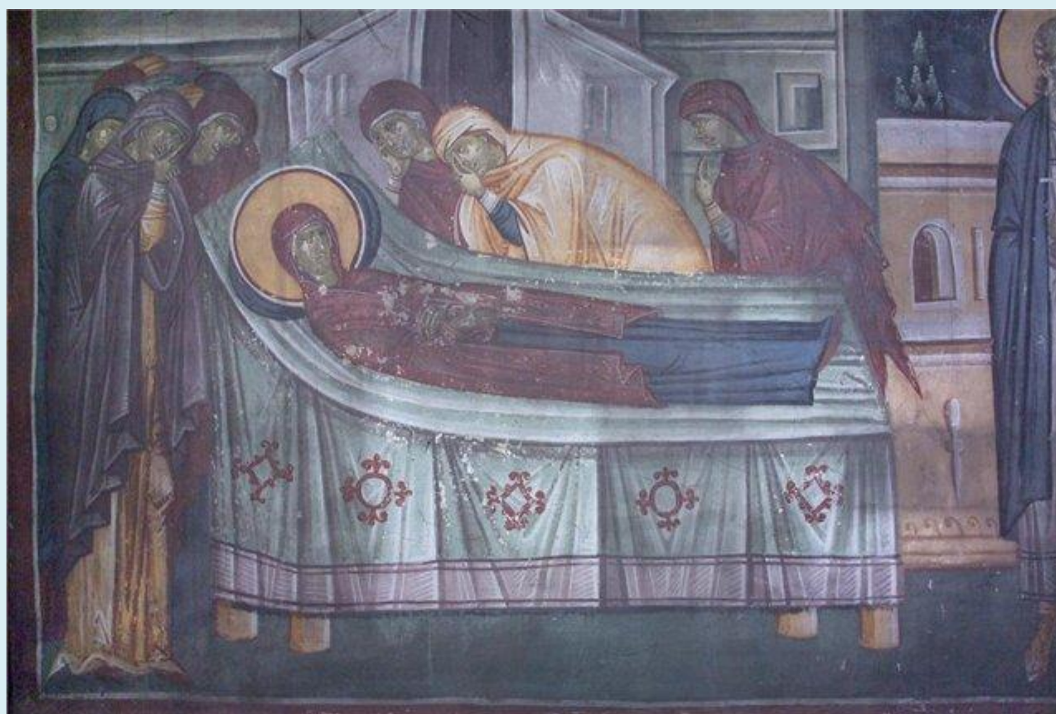
Preotul Mathan a avut trei fete: Maria, Sovia şi Ana.

- ⇒ *Pe cea dintâi a măritat-o în Betleem şi a născut pe bunica Salomeea;*
- ⇒ *pe cea de-a doua a măritat-o tot în Betleem şi a născut pe Elisabeta, soţia preotului Zaharia şi mama Înaintemergătorului;*
- ⇒ *iar pe cea de a treia, adică pe Sfânta Ana, a măritat-o în pământul Galileei şi a născut pe Maria, Maica Domnului nostru Iisus Hristos.*

De aceea bunica Salomeea, Elisabeta şi Sfânta Maria, sunt fete de trei surori.

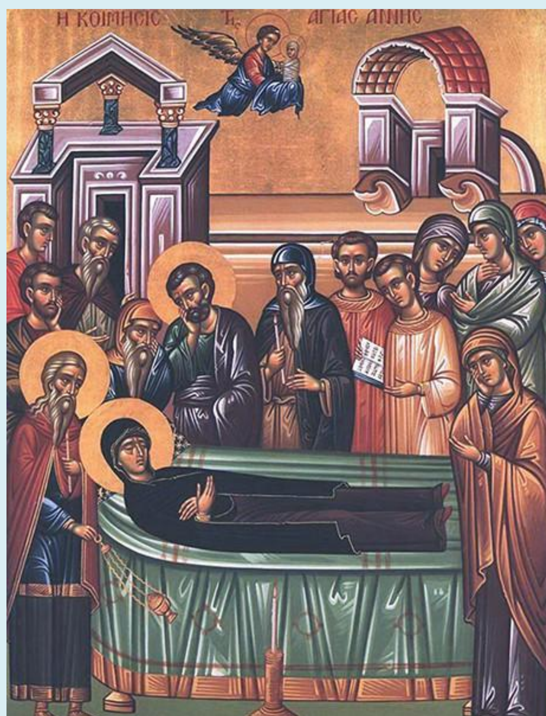
Sfânta Ana, după ce a născut pe izbăvitoarea a toată lumea, după ce a înţărcat-o şi după ce a dăruit-o Bisericii, ca pe un dar fără de prihană lui Dumnezeu Atotţiitorul,

vieţuind cealaltă vreme a vieţii sale în post, rugăciuni şi faceri de bine către cei lipsiţi, s-a dus în pace către Domnul.

Adormirea Sfintei Ana - frescă de la mănăstirea Gracanica, Serbia, sec. XIV

Sinaxar - Pomenirea Adormirii Sfintei Ana, maica Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu Maria

În această lună (iulie), în ziua a douăzeci şi cincea, pomenirea Adormirii Sfintei Ana, maica Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu Maria.

Sfânta Ana, care prin harul lui Dumnezeu deveni bunica după trup a Domnului nostru Iisus Hristos, se trăgea din neamul lui Levi, ultima născută a marelui preot Matan şi a soţiei sale Maria, care mai aveau alte două fete: Maria şi Sovi.

Cea mai mare, Maria, s-a căsătorit la Betleem şi a născut pe Salomi moaşa. Sovi s-a căsătorit şi ea la Betleem şi a născut pe Elisabeta, mama Sfântului Ioan Botezătorul.

Ana s-a cununat cu înţeleptul Ioachim din Galileia şi a născut pe Maria Prea Sfânta Maica Domnului.

Astfel Salomea, Elisabeta şi Maica Domnului erau verişoare, iar după descendenţa sa trupească Domnul nostru era văr de gradul doi al Sfântului Ioan Înainte-mergătorul.

După ce a născut pe Maica Domnului, pe care Dumnezeu o rostuise ca cea mai sfântă din neamul omenesc, singura atât de curată ca să primească în ea pe Mântuitorul lumii şi după ce a încredinţat copilul la Templu, la vârsta de trei ani, ca o ofrandă pură şi neprihănită, Sfânta Ana şi-a petrecut restul vieţii sale în post, rugăciune şi faceri de bine celor lipsiţi, aşteptând să se îndeplinească ceea ce promisese Dumnezeu.

Şi-a dat sufletul în pace în mâinile lui Dumnezeu la vârsta de 69 de ani. Sfântul Ioachim a murit la vârsta de 80 de ani; dar nu se ştie care dintre cei doi a murit mai întâi.

Singurul lucru pe care ni l-a transmis Tradiţia Bisericii este că Prea Sfânta Maica Domnului îşi pierduse deja părinţii la vârsta de 11 ani pe când era încă în Templu.

Arhid. Ștefan Sfarghie - Sinaxar - Adormirea Sfintei Ana, mama Preasfintei Născătoare de Dumnezeu; Sfinţii părinţi de la Sinodul al V-lea Ecumenic

Sfânta Ana, după tradiţia Bisericii, a fost bunica după trup a Domnului nostru Iisus Hristos şi era din seminţia lui Levi, fiind fiica lui Matan preotul şi al Mariei, soţia sa.

Matan şi Maria au avut trei fete: Maria, Sovi şi Ana. Şi au măritat ei pe Ana, în ţinutul Galileei, cu dreptul Ioachim. Prin multă rugăciune Sfânta Ana a născut-o pe Maria, Născătoarea de Dumnezeu.

Sfânta şi dreapta Ana, a cărei adormire o prăznuim astăzi, după ce a născut pe Fecioara Maria, pe începătoarea mântuirii noastre şi a dăruit-o pe ea să fie crescută la templu, ca pe un dar fără de prihană, a trăit cealaltă vreme a vieţii sale cu postiri, cu rugăciuni şi cu faceri de bine către cei lipsiţi, şi aşa s-a mutat în pace la Domnul.

***

Biserica Ortodoxă pomenește astăzi şi pe Sfinții părinți de la Sinodul al V-lea Ecumenic.

În cadrul acestui sinod au fost discutate mai multe probleme între care: reinterpretarea decretelor de la Sinodul IV Ecumenic de la Calcedon din perspectiva

alexandrină, precum şi aplicarea teologică mai amănunțită a celor două naturi ale Mântuitorului Hristos și a modului în care acestea alcătuiesc o singură Persoană. Sinodul a fost convocat de împăratul Iustinian cel mare.

Principalul obiectiv al acestui sinod era să rezolve controversa celor trei capitole, adică trei chestiuni teologice legate de Teodor de Mopsuestia (†428), Teodoret din Cir și discipolul lor Ibas din Edesa. Prin hotărârile luate în cadrul acestui sinod, părinţii au restabilit unitatea Bisericii.

Sorin Ioniţe - Calendar Ortodox - Adormirea Sfintei Ana, mama Preasfintei Născătoare de Dumnezeu; Sfintele cuvioase Olimpiada și Eupraxia

Adormirea Sfintei Ana

Sfânta Ana era din seminția lui Levi și a fost fiica Mariei și a preotului Natan din neamul lui Aaron. Aceștia au trăit în timpul reginei Cleopatra a Egiptului (69-30 î.Hr.).

Preotul Natan a avut trei fiice:

- *Maria, căsătorită în Betleem, a născut pe Salomi;*
- *Sovi, căsătorită tot în Betleem, a născut pe Elisabeta, soția preotului Zaharia și mama Sfântului Ioan Botezătorul;*
- *Ana, căsătorită în Galileea cu Ioachim și a născut pe Preasfânta Născătoare de Dumnezeu.*

Deci Salomi, Elisabeta și Sfânta Fecioară Maria au fost verișoare primare.

La vârsta de trei ani, Preasfânta Fecioară Maria a fost dusă la templul din Ierusalim, unde i s-a dat învățătură, locuință și îngrijire într-una din clădirile templului.

După moartea lui Ioachim, Sfânta Ana s-a dus la Ierusalim lângă Sfânta Fecioară Maria. Ea și-a petrecut restul zilelor în rugăciune, post și fapte bune.
A trecut la Domnul la vârsta de 79 de ani, iar Ioachim la vârsta de 80 de ani.

Cuvioasa Olimpiada

Cuvioasa Olimpiada s-a născut la Constantinopol. Era fiica Olimpiadei și a senatorului Anusie Secundul. A fost logodită cu tânărul Nevredie, însă acesta a murit la puțin timp după ce s-au logodit. Nu după mult timp au murit și părinții Olimpiadei, rămânând orfană.

Împăratul Teodosie cel mare (379-395) dorea să o căsătorească cu Elpidie, o rudă a sa. Prefectul Constantinopolului, Optat, i-a confiscat toate averile Olimpiadei în dorința de a o îndupleca pentru a se căsători cu Elpidie. Printr-o scrisoare Olimpiada i-a mulțumit împăratului că a scăpat-o de grija administrării tuturor bunurilor rămase de la părinții ei.

Împăratul Teodosie fiind un om credincios și-a dat seama de virtutea Olimpiadei și a lăsat-o să trăiască în pace, iar în anul 391, când aceasta a împlinit vârsta de 30 de ani, i-a înapoiat toate bunurile.

Mulți ierarhi, precum Sfântul Grigore de Nazianz, Petru al Sevastiei (fratele Sfântului Vasile cel mare), Epifanie al Ciprului, erau primiți în casa Olimpiadei și se învredniceau de daruri pentru bisericile și săracii lor.

Cuvioasa Olimpiada a murit în timp ce se afla în exil în Nicomidia (Asia Mică), în anul 410.

Cuvioasa Eupraxia

Cuvioasa Eupraxia a fost soția lui Antigon, o rudă a împăratului Teodosie cel mare (379-395) și a trăit în Constantinopol. Dumnezeu le-a dăruit o fetiță căreia i-au pus numele ca al mamei, adică Eupraxia.

După doi ani, a rămas orfană, căci Antigon a murit. După cinci ani, Eupraxia și fiica ei au părăsit Constantinopolul și au mers la mănăstirile din Tebaida Egiptului. În cele din urmă s-au oprit la o mănăstire de maici. Aici au stat timp de doi ani, după care mama Eupraxiei s-a mutat la Domnul.

Aflând împăratul de moartea timpurie a soției rudei sale, a vrut să o scoată pe fiica acesteia din acea mănăstire și să o căsătorească cu fiul unui senator. Însă Eupraxia i-a răspuns printr-o scrisoare în care îl ruga pe împărat să o lase să slujească Mântuitorului Iisus Hristos și să îi împartă averea rămasă de la părinți, săracilor.

Așa s-a întâmplat, căci Eupraxia a rămas în mănăstire unde și-a îmbunătățit viața duhovnicească. Dumnezeu a învrednicit-o chiar cu darul facerii de minuni.

Cuvioasa Eupraxia a trăit până la vârsta de 30 de ani când a trecut la Domnul, fiind înmormântată în cimitirul mănăstirii lângă mama ei.

Proloagele din 25 iulie

PROLOAGELE

ÎN FIECARE ZI ÎMPREUNĂ CU SFINȚII

Luna iulie în 25 de zile: Adormirea Sfintei şi dreptei Ana, mama prea curatei Născătoare de Dumnezeu

Sfânta Ana, după tradiţia Bisericii, s-a făcut străbuna Domnului nostru Iisus Hristos după trup şi se trăgea din seminţia lui Levi, fiică fiind a lui Natan preotul şi a Mariei, femeia lui.

Natan a păstorit cu puţin înainte de Irod cel mare şi a avut trei fete: Maria, Sovi şi Ana. Şi a măritat pe Ana, în ţinutul Galileei, cu dreptul Ioachim. Şi, ea a născut, prin rugăciune, pe Maria, Născătoarea de Dumnezeu.

Iar Sfânta şi dreapta Ana, a cărei adormire o prăznuim astăzi, după ce a născut pe Fecioara Maria, pe începătoarea mântuirii noastre şi Maica Domnului, şi a dăruit-o pe ea să fie crescută la templu, ca pe un dar fără de prihană, a trăit cealaltă vreme a vieţii sale cu postiri, cu rugăciuni şi cu faceri de bine către cei lipsiţi şi aşa s-a dus către Domnul.

Întru această zi, cuvânt despre un diacon, care a căzut în desfrânare şi, iarăşi, a venit întru a sa rânduială, prin pocăinţă

Un frate a întrebat pe un bătrân, zicând: "De se va întâmpla, din lucrarea diavolului, ca cineva să cadă în desfrânare, ce să facă, pentru cei ce s-au smintit?"

Şi a povestit bătrânul, zicând: "Un diacon era vestit într-o mânăstire a Egiptului. Iar un orăşean din cetate, fiind izgonit de dregător, a venit cu toată casa sa, la acea mânăstire. Şi, din ispita diavolului, a păcătuit diaconul cu o femeie, din cele ce veniseră cu orăşeanul. Şi s-a făcut tuturor de ruşine, fiindcă s-a cunoscut lucrul. Iară el s-a dus la un bătrân, iubit al său, şi i-a povestit lui ceea ce se întâmplase.

Şi avea bătrânul, în chilia sa, o ascunzătoare, pe care o ştia şi diaconul. Şi l-a rugat pe el diaconul, ca să intre acolo şi să se închidă acolo de viu, neştiind nimeni altul despre ceea ce se făcuse, în afară de bătrânul acela. Şi s-a învoit bătrânul. Deci, diaconul, intrând în întunericul acela, s-a pocăit cu adevărat, plângând păcatul totdeauna şi nimic altceva gustând, fără numai pâine şi apă, pe care i le da lui bătrânul, la o anume vreme.

Şi s-a întâmplat atunci că, de mai mult timp, nu se mai revărsase apa râului, după obicei. Şi toţi, făcând litanie şi rugându-se lui Dumnezeu, cu stăruinţă, s-a descoperit unuia din Sfinţi, că, de nu va veni să se roage cutare diacon, care este ascuns la cutare monah, apa râului nu se va revărsa.

Iar acela, primind vestirea, a povestit tuturor cele ce i s-au făcut lui cunoscute de la Dumnezeu. Şi, auzind, aceia s-au minunat. Şi, venind, l-au scos pe diacon din locul în care era ascuns şi l-au silit să se roage. Şi, rugându-se, îndată s-a revărsat apa.

Şi aşa, cei care s-au smintit mai înainte, şi mulţi alţii, s-au folosit de pocăinţa lui şi au proslăvit pe Dumnezeu."

Întru această zi, cuvânt al Sfântului Efrem, despre cei ce nu se tem de Dumnezeu

Cel ce nu are frică de Dumnezeu întru sine este supus uneltirilor diavolului. Cel ce nu are frică de Dumnezeu întru sine este vinovat de focul cel veşnic. Unul ca acesta glumeşte, nu se teme, doarme fără de măsură, e plin de trândăvie, de faptele sale nu se îngrijeşte, casă poftelor se face, toată deşertăciunea lumească se arată întru el, pentru că nu se teme de venirea Domnului. Unul ca acesta iubeşte patima, de odihnă se bucură, de chinuire fuge, smerenia o urăşte, mândria îl bucură. Deci, când va veni Domnul şi-l va afla pe el nepregătit şi bucurându-se de toate cele lumeşti, îl va tăia pe el în două şi-l va trimite întru întunericul cel mai din afară. Şi cine nu-l va plânge pe unul ca acela? Iar pe noi să ne păzească Domnul de un rău ca acesta şi să ne îndrepteze la calea de mântuire.

Întru această zi, cuvânt din Pateric

S-a suit, odată, ava Daniil, cel de la Schit, cu ucenicul său, în Tebaida de Sus, la pomenirea lui ava Apolos. Şi au ieşit ucenicii în întâmpinarea lui, ca la şapte stadii. Şi erau, ca la cinci mii, cei care se adunaseră. Şi puteai să îi vezi întinşi pe nisip, ca o rânduială de îngeri, care, cu frică, primesc pe Hristos. Că unii îşi aşterneau hainele lor pe cale, înaintea lui, iar alţii, pământul cu lacrimi îl udau. Şi, ieşind

arhimandritul, s-a închinat de şapte ori înaintea feţei bătrânului. Şi, sărutându-se între dânşii, s-au aşezat. Şi s-au rugat fraţii, să audă cuvânt de la dânsul, că nu se grăbea să vorbească cuiva.

Deci, după ce au stat în afara chinoviei, pe nisip, că nu-i încăpea biserica, a zis ava Daniil, ucenicului său, să scrie: "De voiţi să vă mântuiţi, iubiţi neagoniseala şi tăcerea. Că, de aceste două fapte bune, atârnă toată viaţa călugărilor."

Şi ucenicul lui a dat unuia dintre fraţi scrisoarea şi a tălmăcit-o în limba egipteană. Şi, după ce s-a citit părinţilor, au plâns toţi şi au petrecut pe bătrân.

Şi, venind la Ermupoli, a zis ucenicului său: "Du-te, bate în poarta mănăstirii aceleia şi spune că sunt aici." Că era acolo o mânăstire de femei, care se numea a lui ava Eremia, în care locuiau ca la trei sute de surori. Şi s-a dus ucenicul şi a bătut.

Şi i-a zis lui portăriţa, cu glas subţire: "Să te mântuieşti, bine ai venit, ce porunceşti?"

El i-a răspuns: "Cheam-o pe maica arhimandrita, că vreau să-i vorbesc."

Iar ea a zis: "Maica noastră nu vede pe nimeni, niciodată, dar spune-mi ce porunceşti şi-i voi spune eu."

Iar el a zis: "Spune-i că un călugăr vrea să-i vorbească."

Iar ea, mergând, i-a spus, şi egumena, venind, l-a întrebat: "Ce porunceşti?"

Şi a răspuns fratele: "Vă rog să mă lăsaţi să dorm aici, cu un bătrân, că este seară, ca nu cumva să ne mănânce fiarele"

Şi, iarăşi a zis maica: "Mai de folos vă este vouă să fiţi mâncaţi de fiarele cele din afară, iar nu de cele dinlăuntru, căci, aici, niciodată, bărbat nu a intrat."

Atunci, fratele a spus: "El este ava Daniil, cel de la Schit."

Iar ea, auzind, a deschis porţile şi a ieşit, alergând împreună cu tot soborul şi broboadele lor le-au aşternut, de la poartă, până jos, unde era bătrânul, îngenunchind la picioarele lui şi sărutând urmele picioarele lui. Şi, intrând ei înlăuntrul mănăstirii, a adus stareţa un vas şi l-a umplut cu apă călduţă şi cu buruieni şi a

rânduit pe surori în două cete şi a spălat, însăşi, ea picioarele bătrânului şi ale ucenicului lui şi, luând un pahar, turna apa, din vas, peste capetele surorilor. Şi putea să le vadă cineva pe toate, ca pe nişte pietre neclintite, fără de grai. Că numai prin semne se făcea răspunsul lor.
A zis, dar, bătrânul, egumenei: "Numai faţă de noi aveţi evlavie sau aşa sunt surorile totdeauna?"

Iar ea a răspuns: "Totdeauna sunt aşa, roabele tale, stăpâne, dar roagă-te pentru dânsele."

Iar una dintre surori zăcea în mijlocul curţii, dormind, ruptă şi zdrenţuroasă. Şi a zis bătrânul: "Cine este aceasta, care doarme?"

Şi i-a răspuns, una din surori: "Este beţivă şi nu ştim ce să-i facem. Că, şi să o scoatem din mânăstire, ne temem de osândă şi de o vom lăsa, sminteşte surorile."

Atunci, a zis bătrânul ucenicului său: "Ia vasul şi aruncă apa peste ea". Iar acesta, făcând aşa, s-a sculat sora ca dintr-o beţie.

Deci, a zis stareţa: "Stăpâne, totdeauna aşa este." Şi, luând pe bătrân, au intrat în trapeză şi au făcut cină, zicând: "Binecuvântează pe roabele tale, ca să guste înaintea ta." Iar el le-a binecuvântat. Şi numai ea şi cea a doua după dânsa, au stat cu ei. Şi bătrânului i-au pus un vas, în care erau verdeţuri muiate şi crude şi curmale şi apă, iar ucenicului linte caldă şi puţină pâine şi vin amestecat cu apă.

Iar surorilor li s-au pus bucate multe: peşte şi vin, din destul, şi au mâncat foarte bine şi nimeni n-a vorbit.

Iar, după ce s-au ridicat ei de la masă, a zis bătrânul egumenei: "Ce înseamnă ceea ce ai făcut? Că noi trebuia să mâncăm bine, şi voi aţi mâncat cele bune."

I-a răspuns lui aceea: "Tu călugăr eşti şi hrană de călugăr ţi-am pus. Şi ucenicul tău, ucenic de călugăr este, şi hrană de ucenic i-am pus. Iar noi, începătoare suntem, şi hrană de începătoare am mâncat."

Şi i-a zis ei bătrânul: "Pomenită fie dragostea ta; cu adevărat ne-am folosit." Şi mergând ei să se odihnească, a zis bătrânul, ucenicului său: "Du-te de vezi unde doarme beţiva aceea, care zăcea în mijlocul curţii." Şi s-a dus şi a văzut-o şi a venit şi i-a spus lui.

Iar bătrânul a zis: "Priveghează cu mine, în noaptea aceasta." Şi, după ce au adormit toate surorile a luat bătrânul pe ucenicul său şi s-au dus să vadă pe beţivă, care se deşteptase şi îşi întinsese mâinile sale spre cer şi lacrimile ei, ca pârâul erau şi metaniile le făcea până la pământ şi când simţea că se apropie vreo soră, se arunca jos, prefăcându-se că doarme.

Deci, a zis bătrânul, ucenicului său: "Cheam-o pe egumenă, încetişor." Şi, mergând a chemat-o pe ea şi pe cea de a doua, după dânsa. Şi, toată noaptea au privit cele ce se făceau.

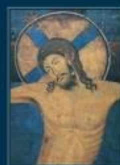
Iar egumena plângea, zicând: "O, câte rele i-am făcut ei." Şi, după ce a lovit în toacă, s-a făcut zvon pentru dânsa, între surori. Şi a cunoscut ea ce se întâmplă şi s-a dus binişor acolo, unde dormea bătrânul şi i-a luat toiagul şi pieptarul şi deschizând uşa mănăstirii, a scris un bilet, pe care l-a pus pe încuietoarea uşii, scriind: "Rugaţi-vă şi mă iertaţi de orice v-am făcut şi v-am greşit." Şi nevăzută s-a făcut.

După ce s-a făcut ziuă, au căutat-o şi n-au mai găsit-o. Şi s-au dus la poartă, găsind uşa deschisă şi biletul pe ea. Şi s-a făcut plângere mare în mânăstire şi a zis bătrânul: "Eu, pentru dânsa am venit aici, că acest fel de oameni sunt iubiţi de Dumnezeu."

Şi, toate surorile au mărturisit bătrânului cele ce i-au făcut ei. Şi, rugându-se bătrânul pentru surori, s-a dus fiecare la chilia sa, slăvind şi mulţumind lui Dumnezeu, Celuia ce ştie, numai El, câţi robi ascunşi are.

Dumnezeului nostru slavă, acum şi pururea şi în vecii vecilor! Amin.

Arhim. Simeon Kraiopoulos: Predică la Sfânta Ana. Să punem început naşterii în dureri a lui Dumnezeu în noi

O seară în casa unde s-a născut Maica Domnului

(Predica a fost ţinută în biserica Sfânta Treime, la privegherea adormirii Sfintei Ana. Omilia a fost precedată de citirea Sinaxarului zilei.)

Înainte cu câţiva ani mă aflam într-o asemenea seară, împreună cu alte persoane, în Ierusalim, în locul unde a locuit Sfânta Ana, unde s-a născut Maica Domnului, în „Casa Sfântului Ioachim şi a Anei“, cum este numită astăzi şi am făcut slujba de priveghere. În acea seară, înăuntrul casei, cred că ne-a luminat Dumnezeu – n-am să uit niciodată – să simţim şi să conştientizăm două lucruri.

Un început înlăuntrul nostru

Unul este că Sfânta Ana - care a avut o viaţă sfântă şi un sfârşit pe măsură (prăznuiam adormirea ei în acea seară) - născând-o pe Fecioara Maria, a pus început tainei mântuirii. În seara amintită am simţit că Dumnezeu însuşi a pus în sufletul nostru un început, ne-a determinat şi pe noi să dorim să punem un început, dar şi să simţim acea priveghere ca pe un început în viaţa noastră, prin mijlocirile, prin rugăciunile Sfintei Ana, prin sfinţenia şi harul care existau în acea casă.

Aşa cum am spus de atâtea ori, în viaţa duhovnicească, o mare însemnătate o are momentul când cineva începe să simtă că este ceasul în care pune început, că Dumnezeu l-a adus în acel moment la acel loc sfânt, că Naşterea Fecioarei Maria este începutul lucrării mântuitoare a Domnului, pentru fiecare suflet, începutul mântuirii fiecăruia.

Binecuvântarea lui Dumnezeu în situaţii de netrecut

Al doilea lucru de care mi-am dat seama în acea seară şi de care-mi amintesc mereu, este că Dumnezeu săvârşeşte binele nu când sunt greutăţi şi stări obişnuite, în întâmplări când nimeni nu se aşteaptă, ci în situaţii de nedepăşit omeneşte şi pe care doar El ne ajută să le depăşim.

Sfânta Ana n-a putut să aibă un copil cu nici un chip. Iar Dumnezeu voia tocmai acest lucru, ca ea să aducă pe lume un copil unic în felul său, să devină mamă într-un mod minunat, tocmai în neputinţa de a naşte, pe care o purta ca pe o ruşine. O soţie care nu năştea prunci era desconsiderată în anii dinainte de Hristos şi era o ruşine în poporul lui Israel. Deci, Sfânta Ana, cu ajutorul lui Dumnezeu a devenit mamă într-un chip minunat.

Dacă Dumnezeu vrea să binecuvânteze un suflet, acest „vrea” al lui Dumnezeu nu înseamnă că-i face un hatâr, ci că ia seama la sufletul care vrea să împlinească voia Lui şi-l binecuvântează în mod special.

„Am simţit dureri şi am născut duhul mântuirii”

Să-i rugăm fierbinte şi stăruitor pe sfinţii pe care îi prăznuim astăzi, pe Sfânta Ana, mama Maicii Domnului, pe cei 165 de Sfinţi Părinţi de la Sinodul V Ecumenic, care ne-au lăsat credinţa curată, fără învăţăturile eretice ale lui Origen, pe Sfânta şi prea cuvioasa Olimpiada, care a fost diaconiţă şi fiică duhovnicească apropiată Sfântului Ioan Gură de Aur şi pe Sfânta Eupraxia să mijlocească pentru noi, ca Dumnezeu să ne pomenească, să-şi amintească de noi, să treacă cu vederea păcatele, neputinţele, greşalele noastre şi să ne aibă în grija Sa. Şi dacă trebuie şi îngăduie Domnul să trecem prin greutăţi, aşa să fie. Este de ajuns să se întâmple această mare minune în sufletul nostru, adică acesta să devină al lui Hristos, toate ale noastre să devină ale Lui, dar atât de mult, încât Domnul să ne spună şi nouă: „Mama Mea şi fraţii Mei sunt toţi cei care fac voia lui Dumnezeu“ (Vezi Matei 12, 49-50; Marcu 3, 33-35; Luca 8,21).

Să-i rugăm pe sfinţi să mijlocească pentru noi, încât Dumnezeu să ne facă să răspundem voinţei Lui, să trăim după voia Lui, să fim aşa cum a zis El: fraţii şi mama Lui.

„La Dumnezeu toate sunt cu putinţă”. Nu în sensul că ne dă totul pur şi simplu, ci poate să ne facă să primim totul. Poate să ne dea pocăinţă, iertare, curăţenie, iluminare, poate să ne sfinţească, să ne îndumnezeiască, să ne facă să fim foarte aproape de El, să fim purtători de duh şi dumnezei după har. Aşa cum a învrednicit-o pe Maica Domnului să zămislească, la fel şi pe noi să ne facă vrednici să-L zămislim înlăuntrul nostru, dacă putem să spunem aşa, încât să ne naştem în Hristos, născându-L pe Acesta. „Zămislit-am, durere de facere am avut, şi am născut duhul mântuirii pe pământ” (Isaia 26,18), cum grăieşte profetul. Duhul Acesta este Hristos, Hristos în Duhul Sfânt, Duhul Sfânt în Iisus Hristos.

Fie să apară în seara aceasta înlăuntrul nostru o pornire, să punem un început care ne va ajuta să intrăm pe această cale. Nu contează dacă ne vom lovi de greutăţi, importanţă are faptul că vom păşi pe această cale şi oricât ne-am chinui, Domnul, într-un mod minunat – după cuvintele Psalmistului: „Am trecut prin foc şi apă şi ne-ai adus la odihnă” (Psalmul 65, 12) – ne va scoate la o viaţă nouă. Adică, sufletele noastre vor învia şi vom deveni fiii Lui, Acela Se va sălăşlui în noi, vom vieţui în El şi El în noi, încât prin Acesta să intrăm în împărăţia Lui.

(25. 07.1997)

(din: Arhim. Simeon Kraiopoulos, Taina suferinței, Editura Bizantină 2007)

Adormirea Sfintei Ana, mama Preasfintei Născătoare de Dumnezeu

Sfânta Ana, care, prin harul lui Dumnezeu, s-a făcut bunica după trup a Domnului nostru Iisus Hristos, se trăgea din seminţia lui Levi. Ea era ultima fiică a Mariei şi a preotului Mathan, care a preoţit pe timpul împărăţiei Cleopatrei şi a lui Sapor, împăratul perşilor, mai înainte de împărăţia lui Irod Antipa.

Preotul Mathan a avut trei fete: Maria, Sovi şi Ana. Pe cea dintâi a măritat-o în Betleem şi a născut pe Salomeea; pe cea de-a doua a măritat-o tot în Betleem şi a născut pe Elisabeta, soţia preotului Zaharia şi mama Înaintemergătorului; iar pe cea de a treia, adică pe Sfânta Ana, a măritat-o în pământul Galileei şi a născut pe Maria, Maica Domnului nostru Iisus Hristos. De aceea Salomeea, Elisabeta şi Sfânta Maria, sunt fete din trei surori, iar Mântuitorul nostru era văr de-al doilea după trup cu Sfântul Ioan Înaintemergătorul.

Deci această Sfântă Ana, după ce a născut pe mântuirea a toată lumea, după ce a înţărcat-o şi după ce a dăruit-o în biserică la vârsta de trei ani, ca pe un dar fără de prihană lui Dumnezeu Atotţiitorul, a vieţuit cealaltă vreme a vieţii sale în post, rugăciuni şi faceri de bine către cei lipsiţi, şi s-a dus în pace către Domnul, la vârsta de 69 de ani. Sfântul Ioachim s-a săvârşit la 84 de ani, încât Sfânta Fecioară Maria, pe când se afla încă în templu, la vârsta de 11 ani, a rămas fără părinţi.

Din minunile Sfintei Ana de la Mănăstirea Bistrița nemțeană

Pelerin la icoana Sfintei Ana de la Mănăstirea Bistriţa (galerie foto):
https://doxologia.ro/pelerin-la-icoana-sfintei-ana-de-la-manastirea-bistrita-galerie-foto

Icoana făcătoare de minuni a Sfintei Ana din Mănăstirea Bistrița Neamț

După cum citim în cronica lui Grigore Ureche, domnitorul, fiind trădat, s-a ascuns în Mănăstirea Bistrița, a plâns o noapte în genunchi la Sfânta Ana, împreună cu părinții călugări, şi a făcut făgăduință în fața icoanei că, de va scăpa cu viață, va înnoi mănăstirea, și iată că minunea s-a făcut.

***

Icoana de la Bistrița a scăpat pe voievodul Petru Rareș de la moarte și din mâinile turcilor! După cum citim în cronica lui Grigore Ureche, domnitorul, fiind trădat, s-a ascuns în Mănăstirea Bistrița, a plâns o noapte în genunchi la Sfânta Ana, împreună cu părinții călugări, şi a făcut făgăduință în fața icoanei că, de va scăpa cu viață, va înnoi mănăstirea, și iată ca minunea s-a făcut.

În zorii zilei următoare, Petru Rareş capătă curaj de la Dumnezeu și reușește să evadeze printr-o portiță dosnică, care se vede și azi.
Iar Sfânta Ana a îngreuiat cu somn ochii turcilor, ca să nu-l observe la timp și să nu-l prindă.

După patru ani, adică în anul 1541, Petru Rareș ajunge din nou domn al Moldovei și împlinește făgăduința dată Sfintei Ana.

(Arhimandrit Ioanichie Bălan, Sfintele icoane făcătoare de minuni din România, Editura Episcopiei Romanului 2003, pp. 75-76)

Maria Burlă - Sfânta Ana mijlocește vindecarea egumenului Mănăstirii Pângărați

În biserica Mănăstirii Bistrița din județul Neamț, icoana făcătoare de minuni a Sfintei Ana aduce mângâiere tuturor închinătorilor săi. Privind mai cu atenție, vom observa că una dintre nenumăratele minuni săvârșite prin mijlocirea aceleia care a fost mamă a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu este consemnată chiar pe strana din lemn, frumos sculptată și aurită, pe care cel vindecat i-a dăruit-o cu multă recunoștință. E vorba de arhimandritul Varnava, stareț al Mănăstirii Pângărați în perioada 1833-1857.

Neobositul stareț al Mănăstirii Pângărați din Neamț, arhimandritul Varnava era cunoscut în vremea sa ca un priceput dascăl și duhovnic. Sătenii îi purtau un respect deosebit acestui călugăr care îi învăța pe copiii lor carte, recomandându-i pe cei mai buni dintre ei ca preoţi la sate.

În toamna anului 1849, starețul s-a îmbolnăvit greu, încât nu mai avea nădejde de viaţă. În luna decembrie a acelui an a cerut ucenicilor să-l ducă la icoana făcătoare de minuni a Sfintei Ana din Mănăstirea Bistriţa. Aici, cu multe lacrimi rugându-se, s-a vindecat desăvârşit, prin minune, şi s-a întors sănătos la mănăstirea sa.

Ca semn de recunoștință, starețul a împodobit icoana Sfintei Ana cu o strană nouă, care se păstrează până astăzi. Iar pe reversul ei a scris următoarele: *„Această*

strană pentru sfânta icoană făcătoare de minuni *s-a făcut cu toată cheltuiala cuvioşiei sale, arhimandritul Varnava, egumenul Mănăstirii Pângăraţi, care, îmbolnăvindu-se cumplit la 1849, decembrie 14, şi fiind la ceasul de pe urmă, cu mare laudă sfânta icoană îndată l-a făcut sănătos. Iar stran*a *s-a gătit la anul 1853, ghenarie, 24''.*

Maria Burlă - Din minunile Sfintei Ana de la Mănăstirea Bistrița nemțeană

„Avea vreo trei ani când pe trupușorul lui îi apăruseră niște bube cărora doctorii nu le dădeau de leac și din această pricină mama lui era foarte necăjită. Dar, într-o zi, când icoana Sfintei Ana era în procesiune prin satul lor, mama l-a atins ușor de icoană și a lăsat un suspin să se înalțe către Dumnezeu, zicând: «Doamne, ai milă de copilul meu! Sfântă Ana, ajută-l!». Și-mi spunea bărbatul respectiv că din momentul acela a început să se facă sănătos, s-a tămăduit și tămăduit a rămas până astăzi”, își amintește ierodiaconul Vasile de la Mănăstirea Bistrița.

***

Preacuvioase Părinte, ce ne puteți spune despre icoana făcătoare de minuni a Sfintei Ana? Există minuni consemnate, care au fost săvârșite în urma rugăciunilor adresate în fața acesteia?

Această minunată icoană se află în biserica Mănăstirii Bistrița de aproximativ 600 de ani. Ea poartă și apelativul „făcătoare de minuni”, care este pe deplin justificat de minunile care s-au petrecut efectiv prin mijlocirile Sfintei Ana. În trecut, icoana era adesea scoasă în procesiune, prin orașe, prin sate, peste țarini și ogoare. Și, în

urma rugăciunilor săvârșite de preoți și credincioși, Dumnezeu, se milostivea și dădea ploaie pământurilor însetate.

Dacă cineva ar încerca să consemneze toate minunile săvârșite, cu adevărat s-ar aduna o salbă de astfel de mărturii. Dacă ne gândim la faptul că vin zilnic atâția închinători și au o evlavie deosebită la această icoană, aceasta se face și datorită faptului că acești oameni au primit un ajutor direct și simțit sau mai discret de la Sfânta Ana. Nu știm în ce măsură ajutorul pe care Sfânta Ana îl dăruiește închinătorilor săi poate fi considerat o purtare de grijă sau efectiv, chiar o minune.

Este greu de spus și de făcut o separație între purtare de grijă, între ajutor și minune, pentru că, de fapt, providența lui Dumnezeu este și o minune a Lui. De aceea, purtatea de grijă a sfinților și ajutorul lor - toate acestea pot fi considerate și însumate într-o mare minune. Este o minune să știm să sfinții sunt alături de noi și atunci când îi chemăm la greu, ei ne vin în ajutor și mijlocesc înaintea lui Dumnezeu pentru nevoile noastre, pentru încercările noastre și pentru ispitele prin care trecem în această viață.

„Doamne, ai milă de copilul meu! Sfântă Ana, ajută-l!”

Am avut șansa să primesc o mărturie directă de la un bărbat care s-a bucurat direct de o vindecare miraculoasă în vremea copilăriei lui. Cu vreo două luni în urmă, eram în fața icoanei Sfintei Ana și un bărbat de aproximativ 50 de ani, care îmi oferea multă încredere, mi-a spus că avea vreo trei ani când pe trupușorul lui îi apăruseră niște bube cărora doctorii nu le dădeau de leac și din această pricină mama lui era foarte necăjită.

Dar, într-o zi, când icoana Sfintei Ana era în procesiune prin satul lor, mama l-a atins ușor de icoană și a lăsat un suspin să se înalțe către Dumnezeu, zicând: „Doamne, ai milă de copilul meu! Sfântă Ana, ajută-l!” Și-mi spunea bărbatul respectiv că din momentul acela a început să se facă sănătos, s-a tămăduit și tămăduit a rămas până astăzi. Și mai mărturisea el că, ori de câte ori intră în biserică, își amintește cu emoție și recunoștință de acest fapt.

Din păcate, mai sunt și asumări deviate ale cinstirii icoanei Sfintei Ana, în sensul că unii înțeleg că, dacă vor trece de trei ori pe sub icoana Sfintei Ana, dorințele li se vor împlini într-un mod automat, ca în urma unei lovituri de baghetă magică. Or nu se întâmplă așa. Noi, când venim în fața icoanei Sfintei Ana, ne amintim de viața ei sfântă, de virtuțile ei, prin care ea s-a înscris în memoria lui Dumnezeu și în memoria noastră.

Maria Burlă - Bucurii la icoana Sfintei Ana de la Bistrița

Icoana Sfintei Ana cu Maica Domnului de la Mănăstirea Bistrița

La Mănăstirea Bistrița nemțeană, sub privirea blândă a Sfintei Ana, pelerinii se-adună în genunchi de dimineață până seara și dobândesc, în urma rugăciunilor smerite, tăria de a-și șterge lacrimile slobozite în ascuns. Pe unii nici nu-i simți. În discreția lor, vin precum niște umbre și pleacă înseninați de nădejde. Aici l-am cunoscut pe micul Luca, un băiețel de patru ani, venit să se închine la icoana Sfintei Ana împreună cu tatăl și fratele său, și pe bunica Sofia, sprijinită într-un baston, ce la fiecare pas suspina și-i chema pe sfinți în ajutor.

***

Pășind în biserica Mănăstirii Bistrița, gândurile ți se-adună într-un mănunchi de rugăciuni. După ce te-ai închinat cu evlavie la cele două icoane nou pictate ale hramului din pridvor, înaintezi sfios în pronaos, treci apoi printre morminte princiare, poposind la icoana Sfintei Ana, odorul cel mai de preț al moștenirii ctitorilor mușatini.

Aici se numără dureri, se slobozesc păcate, se dezleagă nerodirea pântecelui, se vindecă bolnavi, se întăresc și se întregesc familii. Și aceasta pentru că oamenii ce îngenunchează înaintea ei cerând ajutor știu cum să se roage, își spun necazul cu „duhul umilit și inima înfrântă” și Îl roagă pe Dumnezeu să se facă voia Lui până la urmă, nu a lor. Iar Dumnezeu, prin Sfânta Ana, săvârșește minunea. Darul acestei icoane, de a fi făcătoare de minuni, a întărit mereu credința monahilor și a credincioșilor ce vin aici.

În evlavia poporului român, icoana Sfintei Ana de la Mănăstirea Bistrița este cunoscută ca „cea mai vestită icoană procesională din țară, în vremuri de secetă și întristare”. Era purtată prin orașe și sate, peste ogoare și țarini însetate, însoțită de rugăciunile preoților și credincioșilor, iar ajutorul se arăta neîntârziat.

Icoana Sfintei Ana, darul împăratului Bizanțului pentru doamna Ana

Arhimandritul Ioanichie Bălan, în cartea sa Sfintele Icoane făcătoare de minuni din România (apărută la Editura Episcopiei Romanului, în 1999) a numit acest odor străbun „a doua între icoanele făcătoare de minuni din România, după icoana Maicii Domnului de la Neamț”.

Această creație a artei bizantine, de o mare valoare istorică, artistică și spirituală, poate fi considerată ca amintire a bunelor relații pe care voievozii români le întrețineau cu Bizanțul în prima jumătate a secolului al XV-lea. Icoana făcătoare de minuni a Sfintei Ana a fost un dar al împăratului Manuel II Paleologul.

Icoana a fost restaurată în secolul al XVIII-lea și așezată într-o nouă strană de lemn sculptat și aurit, în anul 1853, strană donată de arhimadritul Varnava, egumenul Mănăstirii Pângărați, care s-a tămăduit aici de o grea boală, acest fapt fiind consemnat și pe medalionul aflat deasupra ei.

Maria Burlă - Ce ne învață Sfânta Ana, mama Preasfintei Fecioare Maria?

Icoana Sfintei Ana cu Maica Domnului de la Mănăstirea Bistrița

Dacă ținem cont de faptul că Sfânta Ana s-a căsătorit la 15-16 ani și că a născut-o pe Prunca Maria la aproximativ 60 de ani, înțelegem că rugăciunea sa către Dumnezeu de a avea un copil nu s-a întrerupt vreme de aproximativ 45 de ani. Vă dați seama câtă răbdare și câtă statornicie? Iar Dumnezeu, văzând credința ei, răbdarea și statornicia sa, a dăruit Sfintei Ana mai mult decât a cerut ea.

***

„Sfântul Ioan Damaschin ne spune să imităm viețile sfinților, pentru a deveni biserici vii și icoane ale acestora. Când venim în fața icoanei Sfintei Ana de la Bistrița, ne amintim de răbdarea ei, de statornicia ei în credință și de modul în care ea a înțeles să se roage lui Dumnezeu pentru a primi un dar", ne spune ierodiaconul Vasile de la această mănăstire. În rândurile ce urmează vom afla de la sfinția sa ce anume avem de învățat din pilda vieții aceleia care a fost mama Maicii Domnului.

Doar un aspect din viața Sfintei Ana să avem în vedere, pentru a înțelege jertfa și răbdarea sa. Dacă ținem cont de faptul că ea s-a căsătorit la 15-16 ani și că a

născut-o pe Prunca Maria la aproximativ 60 de ani, înțelegem că rugăciunea sa către Dumnezeu de a avea un copil nu s-a întrerupt vreme de aproximativ 45 de ani. Vă dați seama câtă răbdare și câtă statornicie? Iar Dumnezeu, văzând credința ei, răbdarea și statornicia sa, a dăruit Sfintei Ana mai mult decât a cerut ea.

Ea a cerut o mângâiere pentru ea și pentru soțul ei Ioachim și Dumnezeu, prin ei, a dăruit o mângâiere pentru noi toți, a dăruit-o neamului omenesc pe Sfânta Fecioară Maria. Noi cerem de la Dumnezeu lucruri mărunte, dar Dumnezeu vrea să ne dea nouă lucruri mult mai mari. Noi cerem de la Dumnezeu lucruri care sunt legate de provocările imediate ale vieții, or Dumnezeu are în vedere viitorul nostru îndepărtat, profunzimile ființei omenești.

„Doamne, eu vreau lucrul acesta. Dar facă-se voia Ta”

Cea mai fascinantă promisiune pe care Dumnezeu a făcut-o omului este viața veșnică. El vrea să ne dea nouă acest dar și dorește să ne împlinească dorințele prin care putem primi sau putem ajunge să primim acest dar. Așadar, când venim înaintea lui Dumnezeu cu rugăciunile și dorințele noastre, să avem puterea să spunem: „Doamne, eu vreau lucrul acesta. Dar Tu știi mai bine ce-mi este de folos. Facă-se voia Ta”.

Într-o zi, noi spunem de mai multe ori: „ ...facă-se voia Ta...”, în rugăciunea Tatăl nostru. Dar, de cele mai multe ori, dacă nu se întâmplă voia noastră, ne întristăm și ne pierdem credința. Or atunci când se mai întâmplă astfel de experiențe, să ne amintim de Sfânta Ana și de răbdarea ei atât de frumoasă și plăcută Lui. Că a lăsat în seama lui Dumnezeu, vreme de 45 de ani ca El să hotărască deznodământul rugăciunii ei și El i-a răsplătit într-un mod atât de minunat, arată Părintele Vasile de la Mănăstirea Bistrița.

Pr. Silviu Cluci - Minunea săvârşită de Sfânta Ana pentru sultanul credincios

Sfânta Ana, văzând credința și stăruința sultanului, l-a ajutat şi i-a împlinit cererea, iar la vremea cuvenită soţia i-a născut un prunc sănătos.

Icoana Sfintei Ana

Sfânta Ana, mama Maicii Domnului, este socotită ocrotitoarea copiilor și a maternității, căci ea a zămislit la bătrâneţe, după multe rugăciuni, lacrimi şi post.

Nenumărate sunt istorisirile monahilor de la Schitul „Sfânta Ana" din Muntele Athos, despre familii care şi-au pierdut orice nădejde de a mai avea copii, dar cu ajutorul Sfintei Ana au devenit părinți, atunci când cu evlavie și credință au scăpat la ea și i-au cerut ajutorul. Una dintre ele este istorisirea de mai jos:

Schitul „Sfânta Ana”

Sultanul Insulei Limnos nu putea să dobândească copii și, din această pricină, era foarte mâhnit. Auzise de la locuitorii insulei, care vizitaseră Sfântul Munte și Schitul „Sfintei Ana”, despre minunile mamei Maicii Domnului şi ajutorul pe care ea îl dă soților fără copii. Fiind încredinţat de istorisirile pe care le auzise, el a trimis, prin niște închinători, daruri la Schit pentru icoana Sfintei Ana și le-a cerut să-i aducă untdelemn și aghiasmă de la Sfânta.

Pentru că sultanul era de altă religie, creştinii au aruncat darurile lui şi nu i-au adus nimic. Însă sultanul nu și-a pierdut nădejdea, ci a trimis alte daruri, prin alți închinători, la Schitul „Sfintei Ana”, și le-a cerut și acestora să-i aducă aghiasmă și untdelemn de la icoană, amenințându-i chiar cu pedepse aspre, dacă nu-i vor aduce.

Monahii din Schit, deoarece sultanul nu era creștin şi din cauza pedepselor făgăduite creştinilor, i-au trimis apă de băut, nu aghiasmă, şi ulei obişnuit, nu sfinţit. Însă Sfânta Ana, văzând credința și stăruința sultanului, l-a ajutat şi i-a împlinit cererea, iar la vremea cuvenită soţia i-a născut un prunc sănătos.

Candela dăruită de sultan

Drept recunoștință, sultanul i-a dăruit Sfintei Ana o candelă preţioasă, care atârnă la icoana ei şi astăzi. Dar, fiindcă argintarul furase din materialul prețios, sultanul a adăugat oul din partea de jos a candelei, astfel încât darul să fie complet, adică să aibă greutatea de argint pe care o făgăduise la început.

Candela dăruită de sultan

Minunea de la Schitul athonit „Sfânta Ana”

Chilia „Adormirea Maicii Domnului" - Schitul Sfânta Ana

De îndată ce a mâncat din acel pește, starețul s-a întremat și a prins atâta putere, încât s-a făcut deplin sănătos, tămăduindu-se de boala sa.

***

Starețul Macarie de la Chilia „Adormirea Maicii Domnului” din Schitul Sfintei Ana (Sfântul Munte Athos) era grav bolnav. Starețul era de loc din Tesalonic și de mic venise și se călugărise la Schitul Sfintei Ana. Din pricina nevoinței exagerate, ajunsese la epuizare, mai ales că nu era înzestrat cu rezistență trupească.

În Duminica lăsatului de sec de carne din anul mântuirii 1750, Starețul Macarie, din pricina epuizării, ajunsese în pragul morții. Ucenicul său, monahul Teoctist, care avea și grija Kiriakonului Schitului, după Dumnezeiasca Liturghie din acea Duminică, a fost cuprins de o mare mâhnire, neștiind ce mâncare să-i pregătească starețului său, care să-l întărească oarecum și să-l ridice din istovirea ce o avea.

Cu această mâhnire în suflet a coborât la mare, gândindu-se că, poate, va găsi vreun pește. Însă marea era atât de tulburată și învolburată, încât nici o barcă nu era la țărm și nici pe mare nu se vedea trecând vreuna.

Atunci, umilindu-se cu sufletul, a îngenuncheat și cu multă credință, din durerea inimii, s-a rugat lui Dumnezeu și Sfintei Ana, maica Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Nu a apucat să-și sfârșească rugăciunea, că Părintele Teoctist vede pe valurile înspumate ale mării jucând un pește destul de mare. Îndată, luminat fiind de Dumnezeu, a făcut semnul Crucii în direcția unde se vedea peștele și un val - o, minunile Tale, Hristoase Împărate! - a aruncat acel pește pe nisipul de pe țărm.

Părintele Teoctist, plin de bucurie, a luat peștele, l-a dus sus la Kiriakon, l-a pregătit și i-a dat starețului său să mănânce. De îndată ce a mâncat din acel pește, starețul s-a întremat și a prins atâta putere, încât s-a făcut deplin sănătos, tămăduindu-se de boala sa.

Cu mâncarea care a rămas, i-a ospătat pe toți monahii și mirenii care se aflaseră în acea zi la Kiriakonul Schitului și care, cu toții, au slăvit pe Preabunul Dumnezeu, Cel minunat în lucrurile Sale și în Sfinții Săi.

Sursa: marturieathonita.ro

Harul făcător de minuni al icoanei Sfintei Ana de la Vori Prikonnisos

Icoana stătea permanent în catapeteasmă, într-un baldachin încărcat cu obiecte dăruite de creștini. Fiecare obiect constituia mărturia recunoștinței pentru o facere de bine a Sfintei Ana. Bolnavul lua loc pe treptele soleii sau a tronului arhieresc. În vreme ce se săvârșea aghiasma, preotul lua icoana din baldachin și o punea dreaptă în brațele bolnavului. Icoana uneori devenea grea, alteori ușoară. Făcea mișcări pe trupul bolnavului. Îl arunca la pământ întins pe spate, se suia pe capul său și se învârtea ca o elice, apoi cobora iarăși la genunchii lui. Îl ridica pe bolnav în

picioare, se urca în brațele lui și-l conducea afară din biserică. Lumea deschidea drum, spunând: „Vine, vine…”. Atunci sunau clopotele, iar icoana îl ducea pe bolnav prin curte.

***

În frumosul oraș maritim Eghio, situat pe țărmul nordic al Peloponesului, s-a răsădit în anul 1922 un grup de greci dezrădăcinați, „cu judecățile pe care le știe numai Dumnezeu”, după cea înfricoșătoare catastrofă a Asiei Mici. Ei și-au reclădit de la zero, cu multe osteneli și strădanii, noua lor viață. Refugiații din Eghio sunt originari din Prikonnisos [1], în care atunci erau cinci sate: Aloni, Vori, Skoupia, Houhlia și Palatia. Evlavioşii creştini, plecând din Prikonnisos, au luat împreună cu ei cele mai prețioase obiecte ale bisericilor lor, sfinte icoane, sfinte vase, etc. O deosebită evlavie arată și acum fiii lor față de aceste sfinte obiecte.

În Insula lor aveau un loc de pelerinaj, numit al Sfintei Ana. Faima acestui loc de pelerinaj s-a răspândit în toată regiunea din jur. O deosebită evlavie păstrau pentru acest loc și locuitorii de pe țărmul Asiei Mici, precum și cei din insulele din jur, până la Constantinopol. Casele satului Vori erau împrăștiate și numărau 130 creștine și 15 turcești. Turcii vorbeau grecește. Mergeau și la Sfânta Ana, însă preotul nu-i tămâia și nu le dădea anaforă, nici aghiasmă. Aduceau acolo, însă, lumânări cât ei de înalți.

Pe țărmul mării, pe un loc întins cu platani înalți și cu o fântână, era zidită Biserica Sfintei Ana. Două părți ale ei erau bătute de valuri, atunci când era furtună. Era o biserică relativ mică, nu era biserică de parohie, ci loc de pelerinaj. Creştinilor le plăcea s-o numească Mănăstire. Avea administrație proprie deoarece, ca loc de pelerinaj, trecea multă lume și erau multe cheltuieli.

Mai ales la praznicul Sfintei Ana (25 iulie), se aduna multă mulțime de închinători de prin satele din Prikonnisos, de pe țărmul de vizavi al Asiei Mici (în jur de 20 de sate), din insulele din jur și din Constantinopol. Sărbătoarea ținea multe zile. Portul se umplea de caice, bărci de tot felul pline de închinători. Veneau să se închine la icoana făcătoare de minuni a Sfintei Ana.

---

[1] *Prokonnisos sau Prikonnisos sau insula Marmara este o insulă în Marea Propontidei, care s-a numit apoi Marea Marmara.*

Icoana aceasta s-a arătat cu multă vreme în urmă pe locul unde era biserica, acolo pe țărm, într-un mărăciniș dens. Probabil o ascunseseră acolo creștinii într-o vreme de prigoană.

Tradiția despre aflarea icoanei spune următoarele:

***

O fiică de rege din Persia suferea de lepră și orbise cu totul. Tânăra aceasta a văzut în vis o femeie modestă și impunătoare, care i-s spus: „Să mergi la Vori și să cauți în mărăciniș. Vei afla acolo icoana mea și te vei face bine. Apoi a văzut un loc, la malul mării, cu un mărăciniș dens".

A povestit apoi visul părinților ei după care, fără șovăire, deznădăjduită cum era de medici, a hotărât să pornească, însoțită de suita ei, spre Vori, deși nu știa unde se află. După multe osteneli și chinuiri tânăra a ajuns în Constantinopol, cu nădejdea că acolo va afla unde este localitatea despre care i-a spus în vis Sfânta Ana, necunoscută ei. Nădejdile ei au prins viață când în Constantinopol i s-a spus că Vori se află într-o insulă apropiată. Cu o dorință arzătoare, după cinci ceasuri de mers pe mare, a călcat pe țărmul satului Vori. Atunci s-a săvârșit minunea. S-au deschis ochii orbiți ai prințesei și a văzut lumina. După aceasta cu lesnire a recunoscut locul cu mărăcinișul, așa cum îl văzuse în vis. Au căutat acolo, în mărăcinișul dens și, ascunsă în scobitura unei pietre, a aflat icoana. Cu multă emoție a luat icoana în brațele ei și din acea clipă a simțit că se depărtează de ea răutatea leprei. Și s-a făcut cu desăvârșire bine. A plecat spre patria ei, creștină deja, plină de recunoștință.

&&&

În locul acela s-a construit, probabil cu cheltuiala tinerei prințese care se vindecase, biserica, locul de pelerinaj al Sfintei Ana. Printre obiectele dăruite icoanei, un loc deosebit îl avea coroana tinerei prințese din Persia. Bătrânii din Vori își amintesc de această coroană.

Minunile săvârșite la acest loc de închinare al Sfintei Ana sunt nenumărate.

***

Un bătrân din Vori, care acum locuiește în Ierissos, Stelios Mihailidis, povestește următoarele: „Eram tânăr pe atunci și mergeam și ajutam la biserică. Veneau acolo, la Sfânta Ana, tot felul de bolnavi, cu boli grave și trecătoare. Pe mulți demonizați îi legau în biserică. Fiecare bolnav era însoțit de oamenii lui, care rămâneau în

biserică. Așteptarea aceasta dura multe zile. Obișnuiau să stea patruzeci de zile. În toată această perioadă atât bolnavul, cât și însoțitorii lui posteau și se rugau. Cu untdelemn mâncau numai sâmbăta și duminica.

Dacă bolnavul nu avea om care să-l însoțească, atunci un bărbat din Vori era obligat pentru o zi să-l însoțească. Pe lângă îngrijirea aceluia, trebuie să participe și la rugăciunea și la postul bolnavului. Iar aceasta o făceau cu rândul toate familiile din sat”.

Aici vom întrerupe povestirea lui Stelios Mihailidis, pentru a consemna următorul caz referitor la post.

***

Almaghio Panaghiotu, refugiată în Eghio, venise cu nepotul ei bolnav la icoana Maicii Domnului Tripiti, să privegheze în noaptea de dinaintea sărbătorii Izvorului Tămăduirii. Erau mulți bolnavi cu oamenii lor. După Vecernia din ajun, cea mai multă lume împărțindu-se în grupuri, s-au așezat să mănânce.

Lui Almaghio acest lucru i-a pricinuit o deosebită impresie și a spus:
- De aceea Maica Domnului nu face minuni aici, pentru că nu am venit pentru rugăciune. Sfânta Ana făcea minuni în patria mea, pentru că toți o înduplecau cu post și rugăciune. Nimeni nu mânca, atunci când însoțea vreun bolnav.

&&&

Dar să dăm cuvântul iarăși evlaviosului bătrân Stelios Mihailidis.
„Icoana stătea permanent în catapeteasmă, într-un baldachin încărcat cu obiecte dăruite de creștini. Fiecare obiect constituia mărturia recunoștinței pentru o facere de bine a Sfintei Ana. Bolnavul lua loc pe treptele soleii sau a tronului arhieresc. În vreme ce se săvârșea aghiasma, preotul lua icoana din baldachin și o punea dreaptă în brațele bolnavului. Icoana uneori devenea grea, alteori ușoară. Făcea mișcări pe trupul bolnavului. Îl arunca la pământ întins pe spate, se suia pe capul său și se învârtea ca o elice, apoi cobora iarăși la genunchii lui. Îl ridica pe bolnav în picioare, se urca în brațele lui și-l conducea afară din biserică. Lumea deschidea drum, spunând: „Vine, vine…”. Atunci sunau clopotele, iar icoana îl ducea pe bolnav prin curte. Pe cei grav bolnavi icoana îi ducea la mare, uneori în locurile cu apa mică, alteori mai în larg. Se suia pe capul bolnavului orizontal și-l afunda pe bolnav în apă. Uneori icoana plutea pe apă culcată și bolnavul se prindea cu mâinile de ea. Preotul însoțea tot acest ceremonial cu barca. După aceasta bolnavul ieșea afară ud cu icoana în brațe, deplin sănătos. Mergeau apoi în biserică unde se

continua aghiasma. Dacă se întâmpla ca bolnavul să înghită apă din mare, pe toată o dădea afară.

Pe atunci era acolo preotul Antonie Papantoniu din Skoupa. Era un preot evlavios, cu o înfățișare măreață și cu o voce frumoasă. Avea opt copii. Înainte de el au fost acolo doi ieromonahi, Samuil și Hagipapas. Și-au sfârșit acolo viața lor și au fost îngropați la Biserica Sfântului Gheorghie, care era biserică de parohie în Vori.

În prigoana din 1914 slujea acolo Părintele Iraklis, care era din Roda. Era scund, dar foarte evlavios, un preot ales. În satul nostru nimeni nu-l judeca pe preot. Desigur nici ei nu dădeau pricină, dar și poporul îi cinstea cu mult respect. Exista și mult respect în privința rânduielilor postului.

Înjurătura era un obicei necunoscut în satul nostru. Când am venit aici și am auzit atât de multe și grele înjurături de la localnici, ni s-a părut ceva foarte apăsător și ciudat. Credeam că aceștia nu sunt creștini, ci turci, și nu credeam când ni se spunea că sunt creștini botezați.

Odată am luat și eu icoana Sfintei Ana în brațe pentru binecuvântare. Hotărâsem să nu mă așez jos, nici să mă întind, ci s-o țin în brațe stând în picioare. Însă Sfânta Ana nu a primit aceasta, ci m-a aruncat la pământ, învățându-mă astfel să fiu smerit și să nu mă încred în puterea mâinilor mele, ci în purtarea de grijă a lui Dumnezeu.

Anul trecut (în 1982) am mers în locurile natale. Mă cuprinsese nostalgia să merg să văd ce mai este pe acolo. Toate fuseseră dărâmate. Nimic nu mai există din vechiul sat. Acolo unde era Biserica Sfintei Ana, acum este un teren viran”.

&&&

Istorisiri asemănătoare despre minunile ce se săvârșeau de către Sfânta Ana la locul de pelerinaj din Vori, am auzit de la mulți bătrâni ce trăiseră în acel sat.

Vie este pentru totdeauna pecetea evlaviei și a dragostei creștinilor din Prikonisio și mai ales a celor din Vori pentru Icoana Sfintei Ana. Iar aceste simțăminte se transmit și la copiii și nepoții lor. „O aveam ca doctor”, spuneau ei. Chiar și turcii din acele locuri aveau evlavie la Sfânta Ana.

Locul de închinare din Vori era administrat de un comitet alcătuit din sătenii localnici. Cu banii mulți care se adunau, puteau săvârși o activitate religioasă și socială. Cheltuiau pentru buna funcționare a locului de închinare. Îi plăteau pe

preoți care, de cele mai multe ori, erau câte doi. Îl plăteau pe învățător și întrețineau Școala primară din sat, care se afla aproape de biserica Sfintei Ana. Înainte de a începe prigoana, plănuiau să construiască o biserică mai mare și clădiri pentru nevoile locului de pelerinaj. Aduseseră și piatră pentru acest scop, însă a venit nenorocirea și toate au rămas numai niște planuri.

La prigoana din 1914, ca să nu se întâmple ceva neprevăzut cu această mare vistierie, Comitetul a hotărât s-o împartă creștinilor din Vori. S-a făcut atunci un inventar și apoi s-a împărțit fiecăruia câte ceva. Astfel, în prigoana din 1922, icoana nu avea decât foarte puține obiecte.

Norul greu al catastrofei din Asia Mică se apropia să acopere insula lor. Cele pe care le aflau despre retragerea armatei grecești și despre măcelurile turcilor le înghețau inimile celor din Prikonnisos și toți se grăbeau să plece. Plecau caice după caice, în grabă ca să nu le ajungă turcii. Din cele ale lor luau ceea ce era mai prețios.

Constantin Mastrokyriakos era citeț la biserica Sfintei Ana. Împreună cu epitropii, a mers să ia obiectele de preț de la biserică. Au văzut că icoana lipsea. Închinătorii, văzând biserica deschisă, au luat icoana cu ei și au pus-o în caic. Au adunat atunci toate sfintele vase, potire și discuri, Evanghelii, sfintele cărți și orice au considerat că este prețios, și a umplut cu ele un cufăr mare. „Oriunde vom merge, spunea citețul, vom putea săvârși Liturghia. Le avem pe toate”.

S-au împrăștiat toți ca păsărelele speriate. A plecat fiecare încotro a putut. Cea mai apropiată oprire a fost Insula Lesvos. Unii au rămas acolo, ceilalți, cei mai mulți, s-au îndreptat spre Eghio. Icoana Sfintei Ana a rămas la Mithymna (Molyvos) din Lesvos., iar cufărul cu celelalte obiecte a fost dus la Eghio.

Trăiau cu impresia că în curând se vor întoarce în satul lor. Nu puteau concepe că aveau să rămână pentru totdeauna refugiați. Nutreau o nădejde ascunsă că lucrurile se vor schimba și se vor întoarce în patria lor. La întâlnirile lor, singura urare era: „Să ne întoarcem cu bine în patrie”. Lucrurile însă, acum după 62 de ani, nu au îngăduit ca visul să devină realitate.

Aici în noua lor patrie, Eghio, s-au ostenit să-și reclădească viața lor. Una din primele lor inițiative a fost să zidească biserică pentru adorarea lui Dumnezeu. Atunci, cu micile posibilități pe care le aveau, au ridicat o biserică de lemn, pe care au închinat-o Sfintei Ana. Cufărul cu sfintele Vase și obiecte a fost dat Comitetului bisericii. După aceasta, refugiații din Prokonnisos, care locuiau în alte sate, au adus

și alte obiecte sfinte, și mai ales sfinte icoane. Mai târziu, locul bisericii de lemn a fost luat de măreața biserică de astăzi, care a înălțat-o evlavia refugiaților.

Se așteaptă acum venirea în biserică a icoanei făcătoare de minuni a Sfintei Ana. Să vină harul ei lângă poporul ei! Iar această venire este dorința vie a acestui popor. Astăzi în Molyvos au rămas numai cinci familii din Vori, în timp ce în Eghio, pe lângă cele 150 de familii din Vori, mai locuiesc încă 500 de familii din Prikonnisos. Cu toții strigă: „Sfânta Ana nu mai trebuie să stea în Biserica Sfântului Panteleimon din Molyvos - Lesvos, ci să vină în biserica ei, de vreme ce încă nu a sosit ceasul să se întoarcă în Vori. Biserica din Eghio este gata și cei trei mii de prikonnisoți cer să li se dea această sfântă icoană, care a fost legată de evlavia și viața părinților lor”.

Nenumărate sunt minunile pe care harul icoanei le săvârșea la biserica din Vori, însă multe s-au săvârșit și în biserica ei din Eghio. Unele din ele au fost adunate de persoane evlavioase și acest material, fără a fi prelucrat, l-a editat, în 1980, pururi-pomenitul predicator Dimitrie Panagopulos, sub titlul: „Sfânta Ana și icoana ei cea izvorâtoare de minuni”.

Deoarece mulți au cerut această carte cu minunile Sfintei Ana, a trebuit să o reedităm. Astfel am hotărât să adunăm cu responsabilitate materialul acestor istorisiri de la înseși persoanele care sunt în viață și care au trăit aceste fapte minunate. Ne pare rău că această strădanie a adunării acestui material nu s-a făcut mai devreme, atunci când trăiau bătrânii refugiați, care, plecând din această viață, au lăsat copiilor lor certitudinea despre multele minuni care se săvârșeau de către Sfânta Ana, însă au luat împreună cu ei cazurile concrete cu vioiciunea, harul și amănuntele lor, care vorbesc cu mai multă putere și-l satisfac pe evlaviosul cititor.

Am adunat, așadar, cu atenție destule cazuri. Am adunat în jur de patruzeci de minuni ale Sfintei Ana, pe care harul lui Dumnezeu ne-a învrednicit să le edităm. Nu scriem nimic de la noi, ci numai transcriem istorisirile neschimbate. Nu vorbim noi, ci vorbește Sfânta Ana prin binefacerile ei, prin minunile ei, și credem că glasul ei are o deosebită convingere și putere să întărească credința noastră ortodoxă, să încălzească evlavia față de Sfinți și să vestească că Sfinții Bisericii Biruitoare, cu slava și harul lor, sunt alături de noi și ne sprijină în mâhnirile și nevoințele noastre.

Piciorul drept al Sfintei Ana, bine mirositor și plin de har, în anul 1981 a fost adus de la Sfânta Mănăstire Cutlumuș la Eghio spre închinare.

Sursa: http://www.marturieathonita.ro/minunile-sintei-ana-i/

Adormirea Sfintei Ana, mama Maicii Domnului (25 iulie)

Icoana Sfintei Ana aflată la Schitul Sfintei Ana din Sfântul Munte Athos

Pomenirea ta de lumină purtătoare este şi plină de strălucirea care trimite în lume raze de mântuire, înţeleaptă Ana, plină fiind de toate darurile. *(din Canonul Sfintei Ana ce se citeşte la Utrenie)*

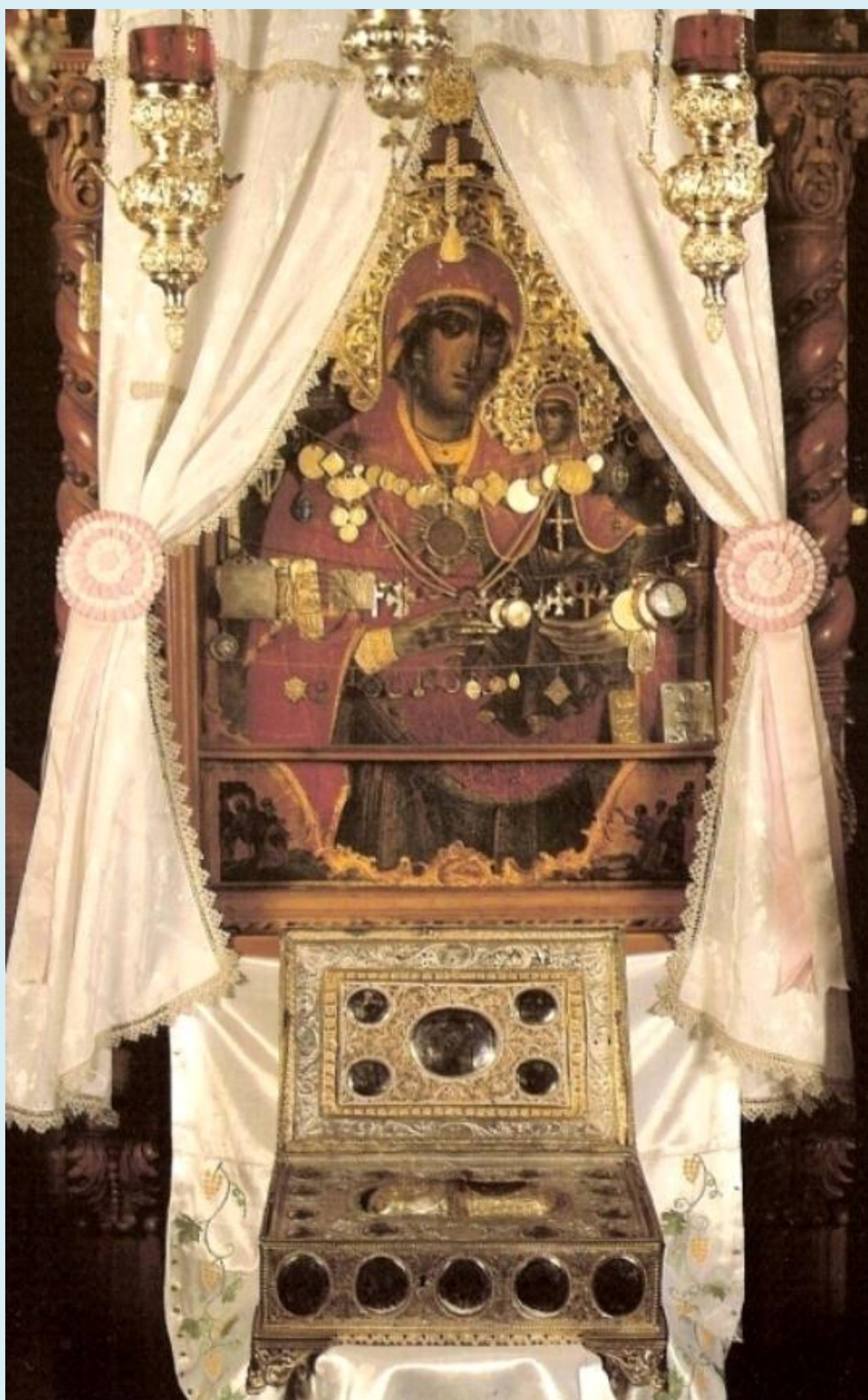
Pomenirea ta mai luminoasă decât soarele ne-a răsărit nouă astăzi, cu raza bogatelor daruri luminându-ne, prea cinstită, şi negura patimilor risipind. Deci pe noi, cei ce o săvârşim, păzeşte-ne. *(din Canonul Sfintei Ana ce se citeşte la Utrenie)*

O, prea slăvită minune! Cea care a născut cu prea slăvire pe cea una curată între femei binecuvântată, se mută din viaţa aceasta vremelnică, la cea fără de sfârşit. Acum prăznuim sfântul praznic al măritei Ana, care de pe pământ se înalţă la cele cereşti, veselindu-se astăzi împreună cu adunările îngereşti. *(dintre Stihirile cântate la Vecernie)*

Moaştele Sfintei Ana

Piciorul stâng al Sfintei Ana a fost adus de Schitul Sfintei Ana, cel mai mare şi cel mai vechi schit din Sfântul Munte, la 26 octombrie 1666 de către Cuviosul Simeon. Ele se păstrează în biserica centrală, unde pomelnicele primite din întreaga lume sunt pomenite, cu mare râvnă şi aşezare duhovnicească. Nenumărate sunt minunile săvârşite de Sfânta Ana, mai ales în cazurile privind neputinţa naşterii de prunci.

De asemenea, în bisericile Sfântului Munte se mai află şi alte moaşte ale Sfintei Ana. Astfel, în biserica Mănăstirii Cutlumuş se află întregul picior drept al Sfintei Ana. În biserica Mănăstirii Stavronikita se păstrează mâna Sfintei Ana. Părţi din trupul Sfintei Ana se mai află şi în Catedrala Patriarhatului din Ierusalim şi Antiohia, în Manastirea Kykkos, din insula Cipru, cât şi în alte biserici şi mănăstiri din lume.

Schitul Sfânta Ana din Sfântul Munte Athos, Grecia

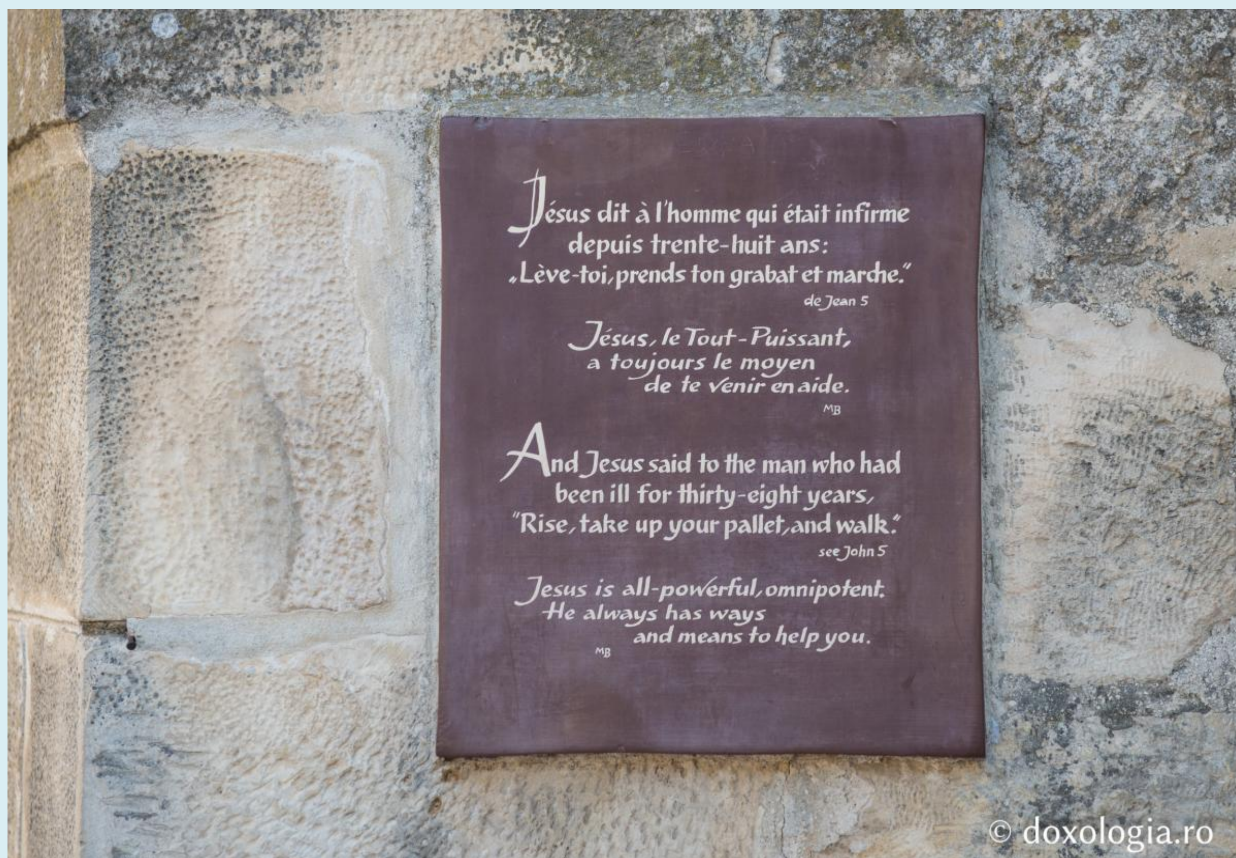

Scăldătoarea Vitezda şi biserica „Sfânta Ana” din Ierusalim (galerie foto)

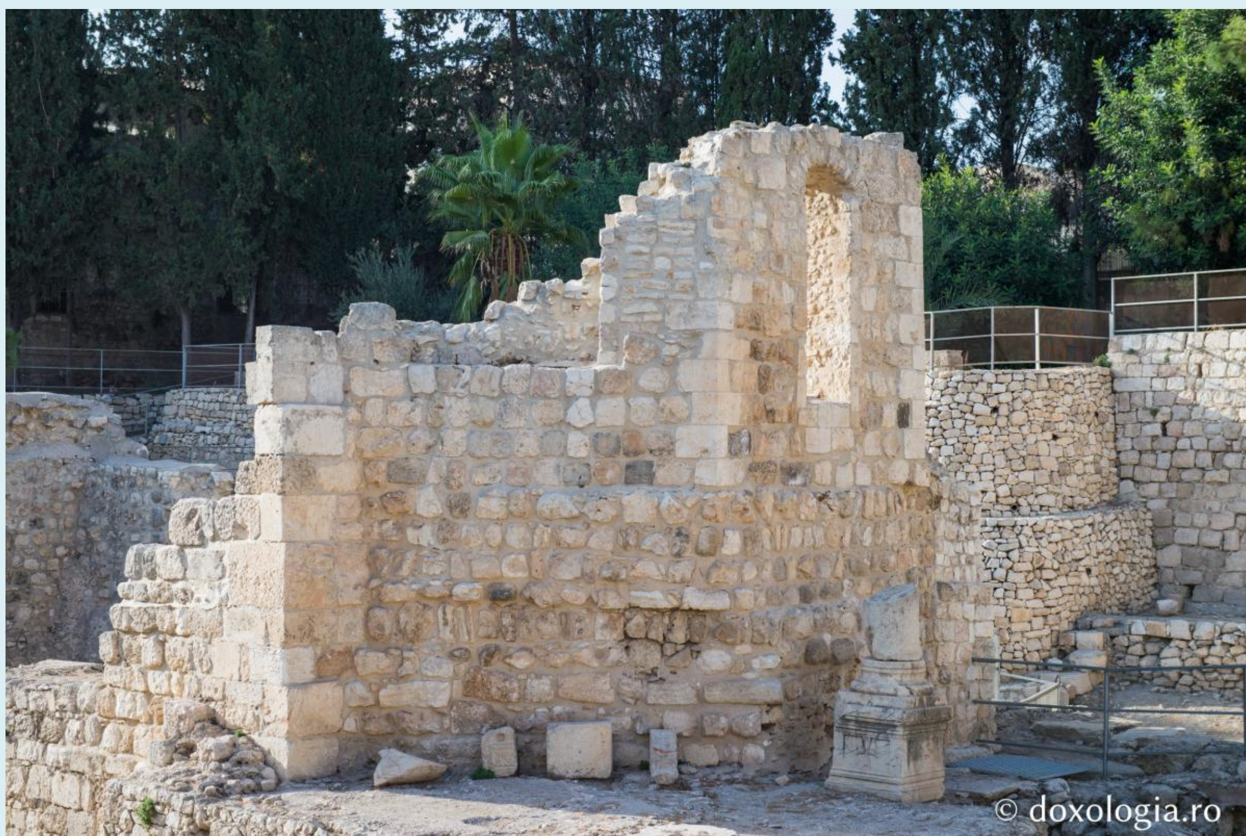
Scăldatoarea Vitezda este locul unde Hristos l-a vindecat pe omul care zăcea la pat de 38 de ani. Această scăldătoare se află așezată imediat lângă Poarta Oilor, la nord de Templul din Ierusalim, și opus scăldătorii Siloamului, în Ierusalim, în Țara Sfântă. Mai târziu, peste o parte a Scăldătorii de la Vitezda a fost ridicată o bazilică bizantină.

Jésus dit à l'homme qui était infirme
depuis trente-huit ans:
„Lève-toi, prends ton grabat et marche."
de Jean 5
Jésus, le Tout-Puissant,
a toujours le moyen
de te venir en aide.
MB
And Jesus said to the man who had
been ill for thirty-eight years,
"Rise, take up your pallet, and walk."
see John 5
Jesus is all-powerful, omnipotent.
He always has ways
and means to help you.
MB
© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

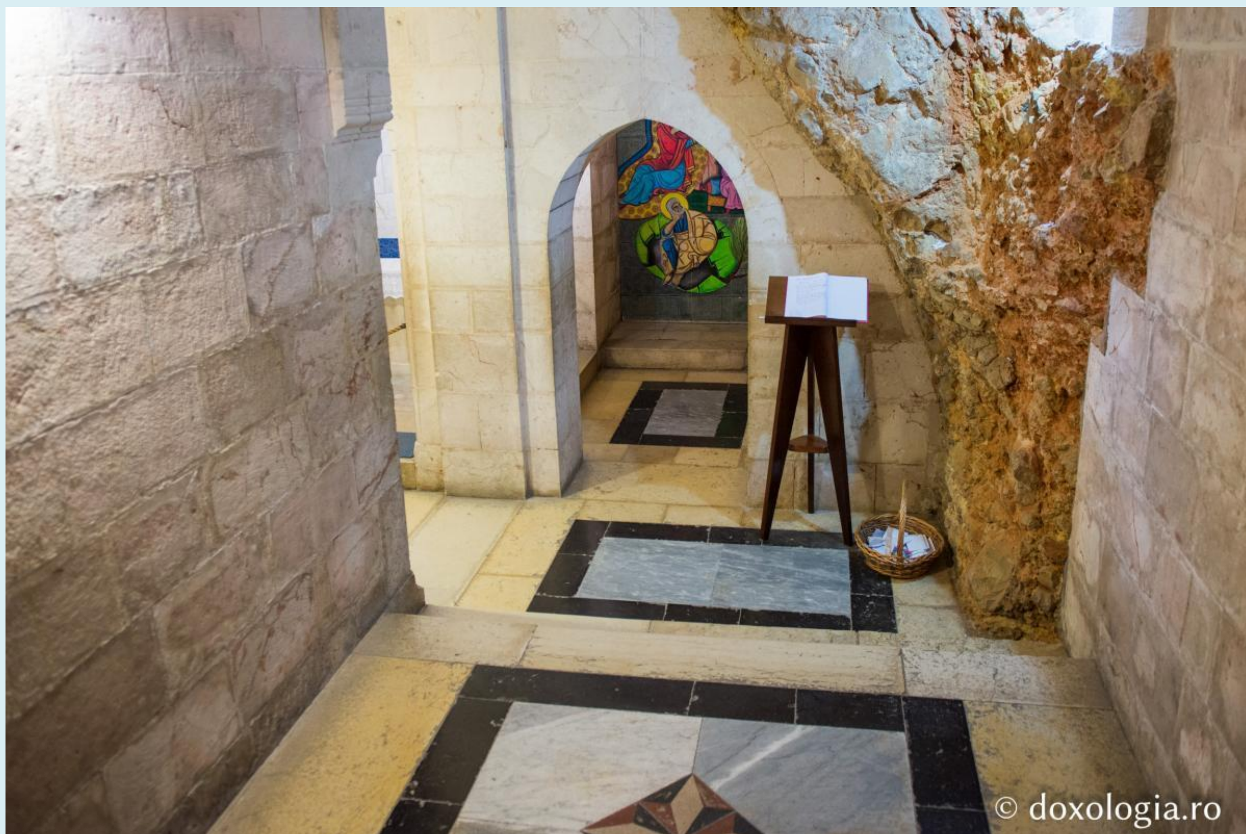

© doxologia.ro

© doxologia.ro

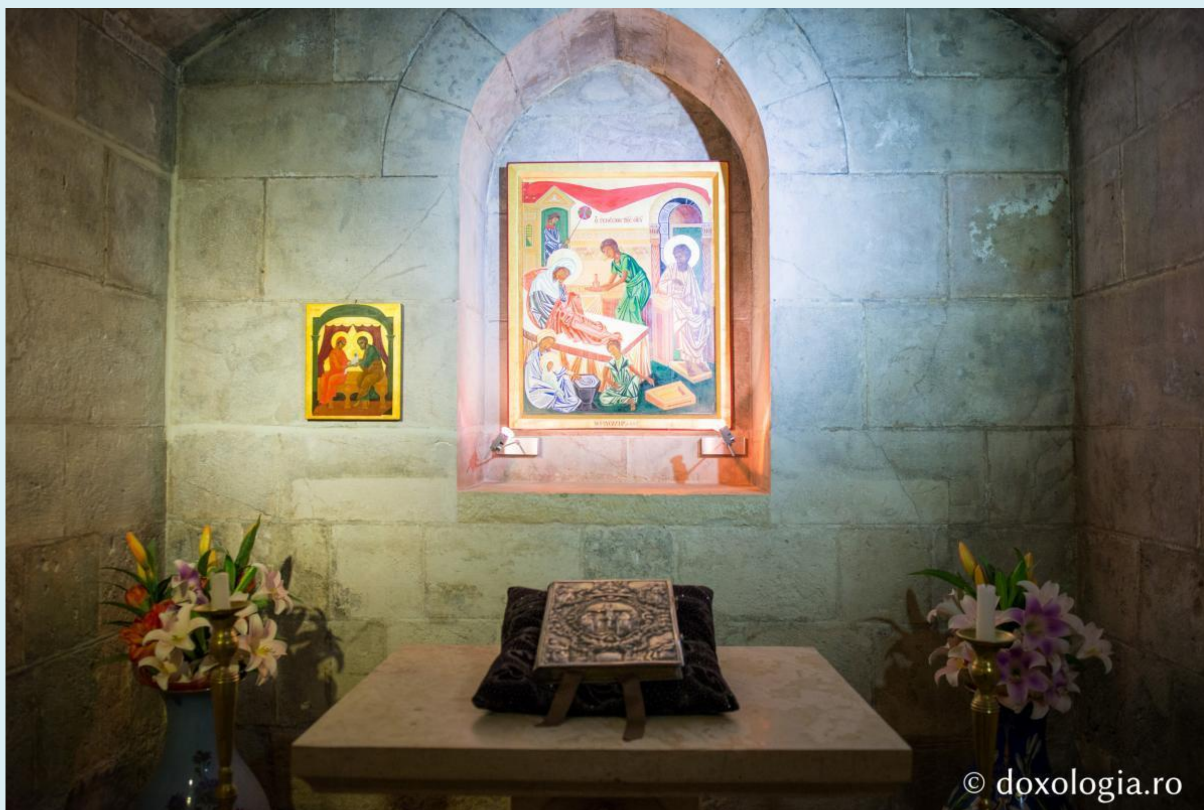

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

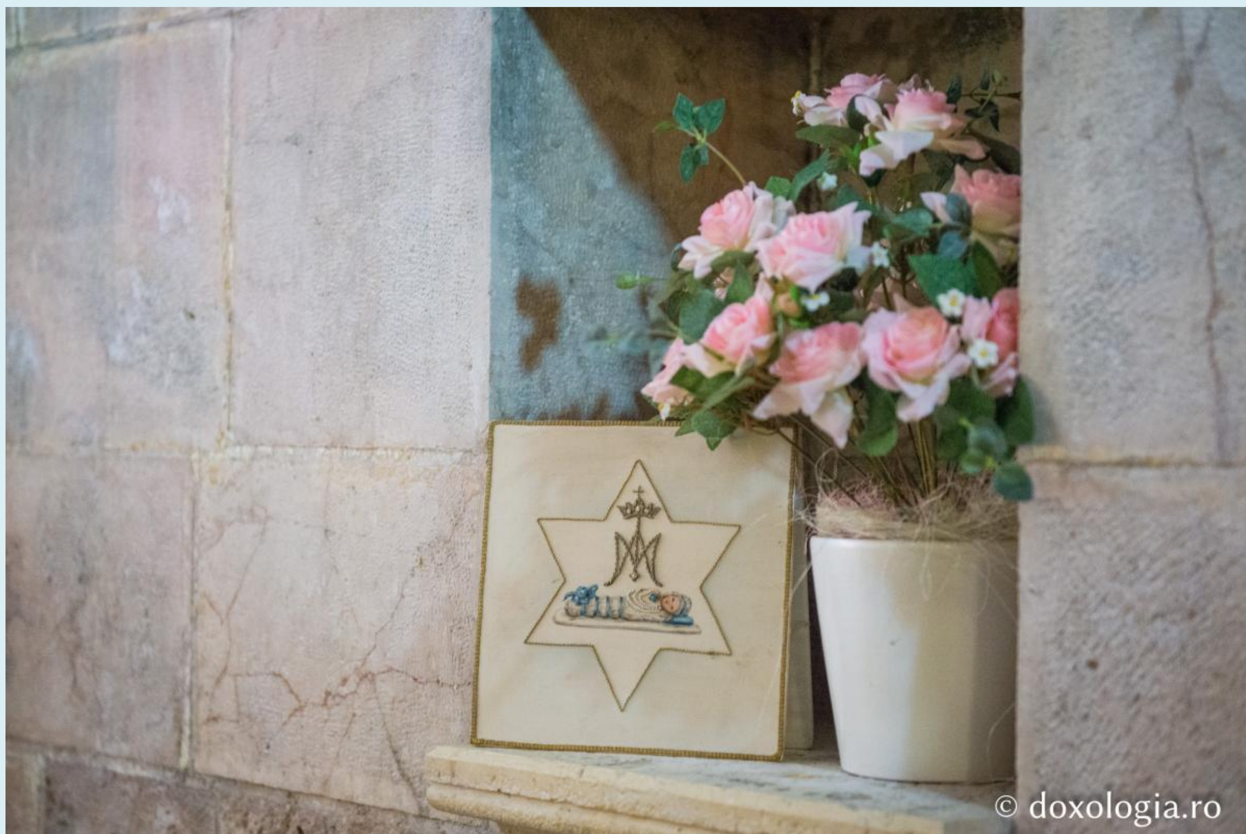

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

St ANNE
St JOACHIN
© doxologia.ro

© doxologia.ro

Pr. Silviu Cluci - Schitul „Sfânta Ana” şi peşterile din pustia Hozevei

Pe valea Hozevei, la doi kilometri de Mănăstirea Sfântului Ghoerghe, se găseşte Schitul „Sfânta Ana”, loc de nevoinţă pentru mai multe generaţii de pustnici şi cuvioşi.

***

Sfânta Ana, bunica după trup a Domnului nostru Iisus Hristos, a fost din tribul lui Levi, fiica lui Matthan preotul.

Tradiţia spune că Sfânta şi dreapta Ana s-a nevoit pe valea Hozevei către sfârşitul vieţii, după trecerea la Domnul a dreptului Ioachim. După o viaţă lungă şi plăcută lui Dumnezeu, Sfânta Ana s-a strămutat la locaşurile cereşti, la bătrânețe foarte adâncă.

Adormirea sa este sărbătorită în Biserica de Răsărit pe data de 25 iulie. Prăznuirea ei cea mai importantă din calendarul ortodox se face pe 9 septembrie.

Primii pustnici

După anul 400, pustnicii au început să se adune în peşterile de la Hozeva, iar peştera Sfintei Ana a fost amenajată ca biserică. Mulţi nevoitori şi pustnici cu viaţă aleasă au venit şi s-au aşezat în peşterile de lângă Sfânta Ana.

Tot în acea vreme, Sfântul Gheorghe Hozevitul a venit din Lavra Calamona „a Sfântului Gherasim" la Hozeva şi a petrecut la chilia Sfintei Ana. După invazia perşilor, din anul 614, Sfântul Gheorghe s-a ostenit şi i-a adunat de prin pustie pe călugării fugiţi, ascunşi de frica perşilor, şi i-a adus înapoi, începând a zidi din nou vechea lavră surpată de păgâni.

Povestire din Limonariu

Sfântul Ioan Moshu, patriarhul în exil al Ierusalimului (614-634 d.Hr.), povesteşte în Limonariu despre un Părinte vieţuitor la Chilii: „Era un bătrân care locuia la Chiliile Hozevei. Bătrânii locului aceluia ne povesteau de el zicând că atunci când era în satul lui avea această îndeletnicire: Dacă vreodată vedea pe vreun om din satul lui că nu era destul de înstărit ca să-şi semene ţarina, se ducea noaptea, fără ştirea stăpânului ogorului, lua boii şi sămânţa lui şi semăna ogorul celuilalt.

Când a venit la pustie şi trăia la Chiliile Hozevei, bătrânul făcea aceeaşi milostenie cu cei nevoiaşi. Pleca pe drumul care duce de la sfântul râu Iordan la Ierusalim, luând cu el pâine şi apă. Şi ori de câte ori vedea pe cineva obosit de drum, le purta poverile până la Ierihon. Şi-l puteai vedea plin tot de sudoare, purtând uneori în spate o sarcină mare, iar alteori ducând pe umăr pe câte un copil, ba câteodată chiar şi doi. Alteori se aşeza jos şi repara încălţămintea stricată a vreunui bărbat sau a vreunei femei, căci avea cu el scule şi cele de trebuinţă pentru reparat. Unora le dădea apă din apa ce o avea el, iar altora le dădea pâine. Dacă întâlnea vreun om dezbrăcat, îi dădea haina pe care o purta. Şi puteai să-l vezi în fiecare zi ostenindu-se aşa. Dacă se întâmpla să găsească un mort pe cale, îi citea slujba înmormântării şi-l îngropa”.

Pustiirea şi refacerea schitului

Chiliile Hozevei au fost locuite de pustnici fără încetare până spre anul 1700, când pentru asprimea vieţii şi neputinţa de a mai duce ostenelile pustiei, puţinii călugări rămaşi au plecat în Athos, în preajma Schitului „Sfânta Ana”, în cel mai aspru loc al Muntelui Sfânt, ca să nu uite de ostenelile de la Chilii.
În anul 1897 monahul grec Calinic - noul ctitor al Lavrei Hozevei a refăcut şi biserica Sfintei Ana, după cum este menţionat în inscripţia de deasupra uşii bisericii.

Vieţuitori români

În 1953, în peştera de lângă chilia Sfântului Gheorghe Hozevitul s-a mutat Sfântul Ioan Iacob. Cuviosul Ioan şi cu monahul grec Pavel, care locuia în chilia Sfântului Gheorghe, s-au ostenit să refacă paraclisul de la chilia Sfântului Gheorghe, unde Sfântul Ioan venea de mai multe ori pe săptămână şi slujea Liturghia. Sfântul Ioan a trăit în acea chilie până la moartea sa, în 1960.

În valea Hozevei au trăit mulţi români din vremuri îndepărtate. Unul dintre aceştia a fost monahul Varsanufie care, după mulţi ani de viaţă sihăstrească, s-a retras la Mănăstirea Sfântului Sava. Şi astăzi se mai vede chilia sihăstrească a cuviosului Varsanufie, împrejmuită cu zid de piatră, precum și un cuptor şi o cisternă.

Cam în aceeaşi vreme cu Varsanufie, în schitul Hozevei au trăit şi monahii Teofan, Calist şi un bătrân mirean cu numele de Ioan. Părintele Calist era de meserie pescar şi meşter la construirea bărcilor. De aceea a simţit multă atracţie în Valea Hozevei,

unde era pârâul îmbelşugat de peşte. La mulţi dintre pescarii de la Iordan monahul Calist le-a făcut bărci şi alte unelte pentru pescuit.

Despre bătrânul Ioan (barba Iani, cum îi ziceau grecii) se spune că avea o barbă lungă până la genunchi şi mulţi voiau să-l fotografieze, dar el îşi ascundea barba în sân şi nu voia să stea la fotografiat.

Astăzi a rămas un singur vieţuitor la Chilii, care locuieşte în chilia Sfântului Gheorghe Hozevitul.

Icoane

ΑΝΑ

Sf. Ana

Η ΑΓΙΑ
ΑΝΝΑ
ΜΡ ΘΥ

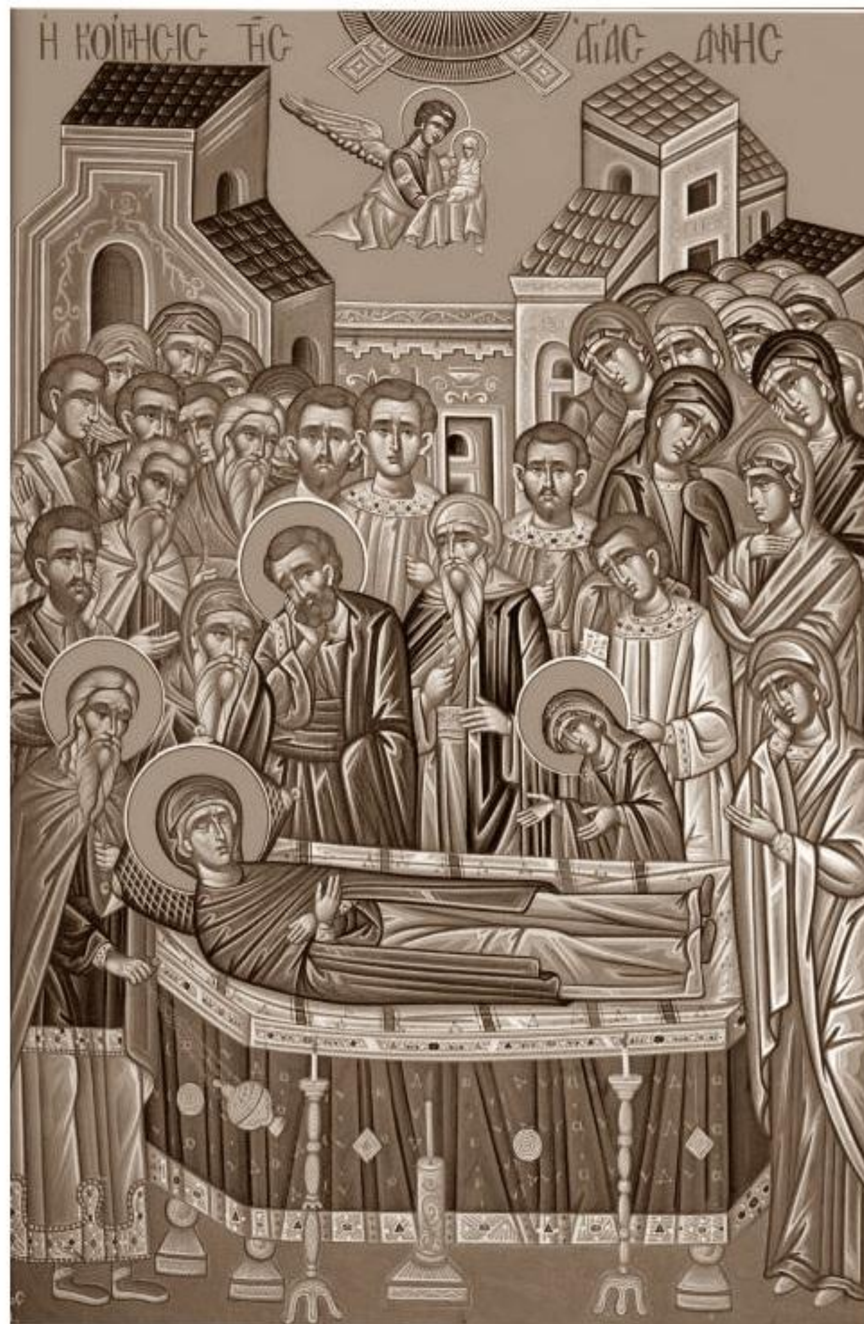

ІС ХС
МР ѲУ
МОСКОВСКАЯ ИКОНА

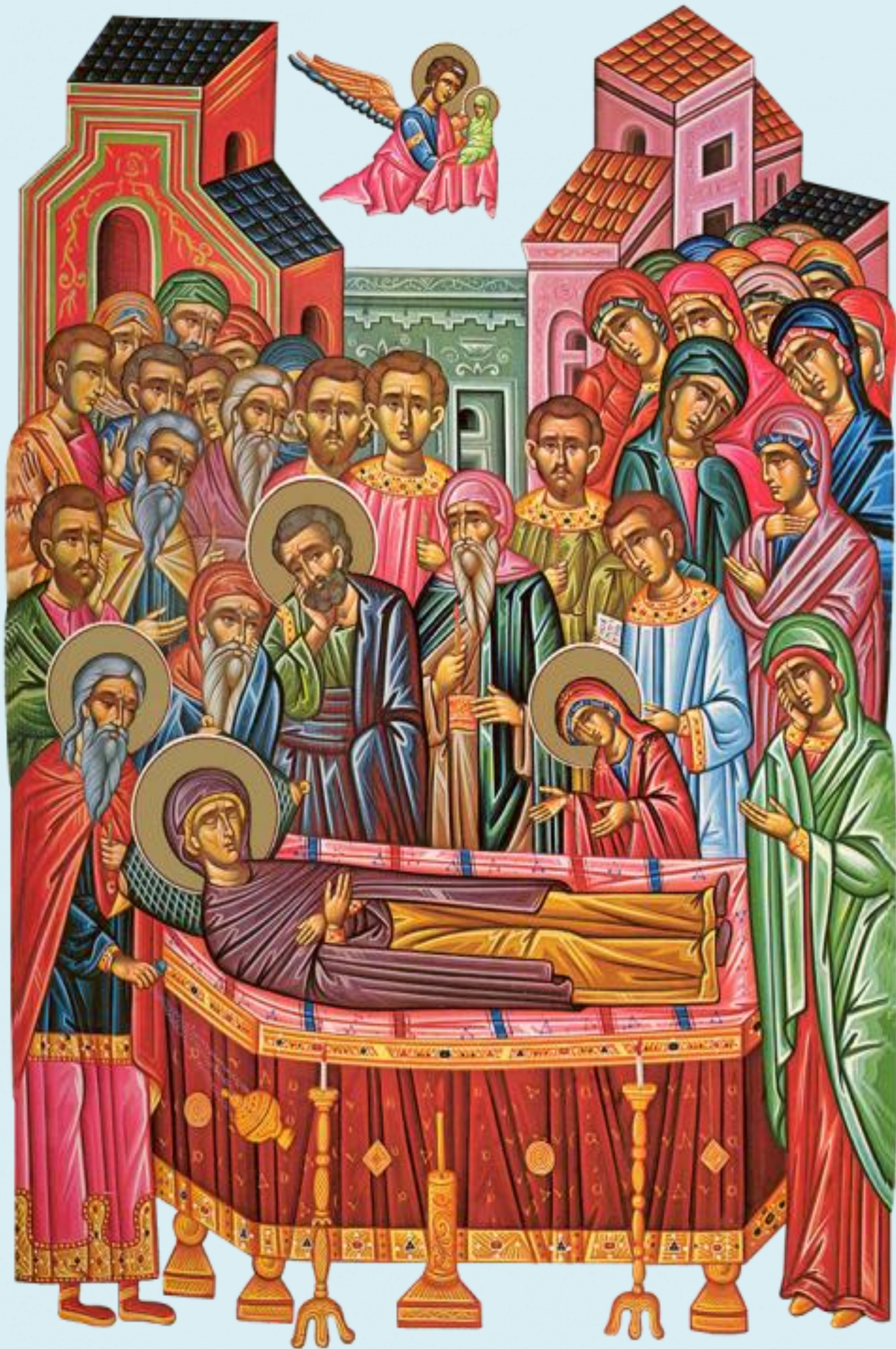

SFÂNTA
ANA
MP ΘΥ

АННА
МР ѲУ

СТАѦ
АННА
МР ѲУ
dmitrovicona.ru

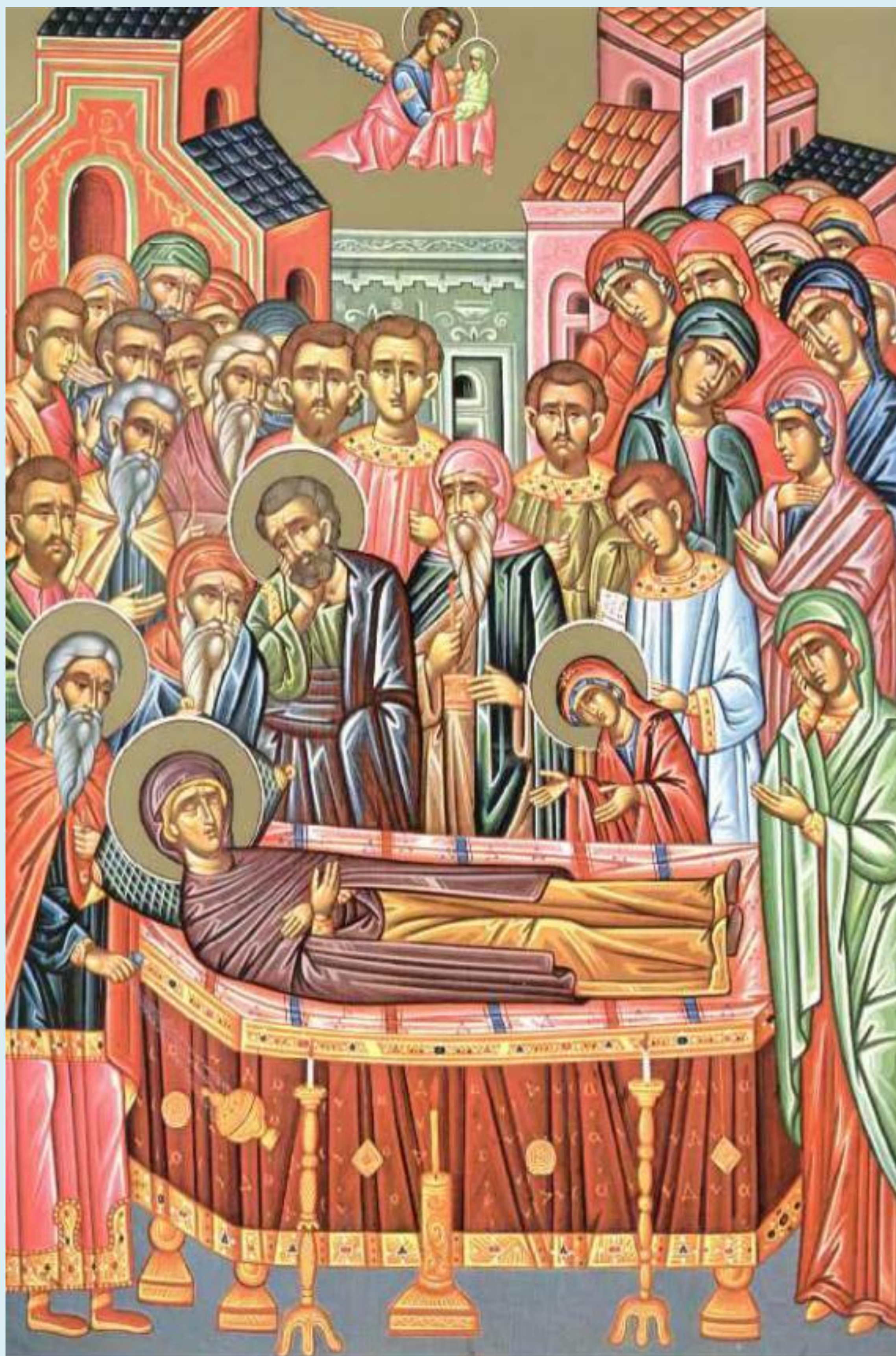

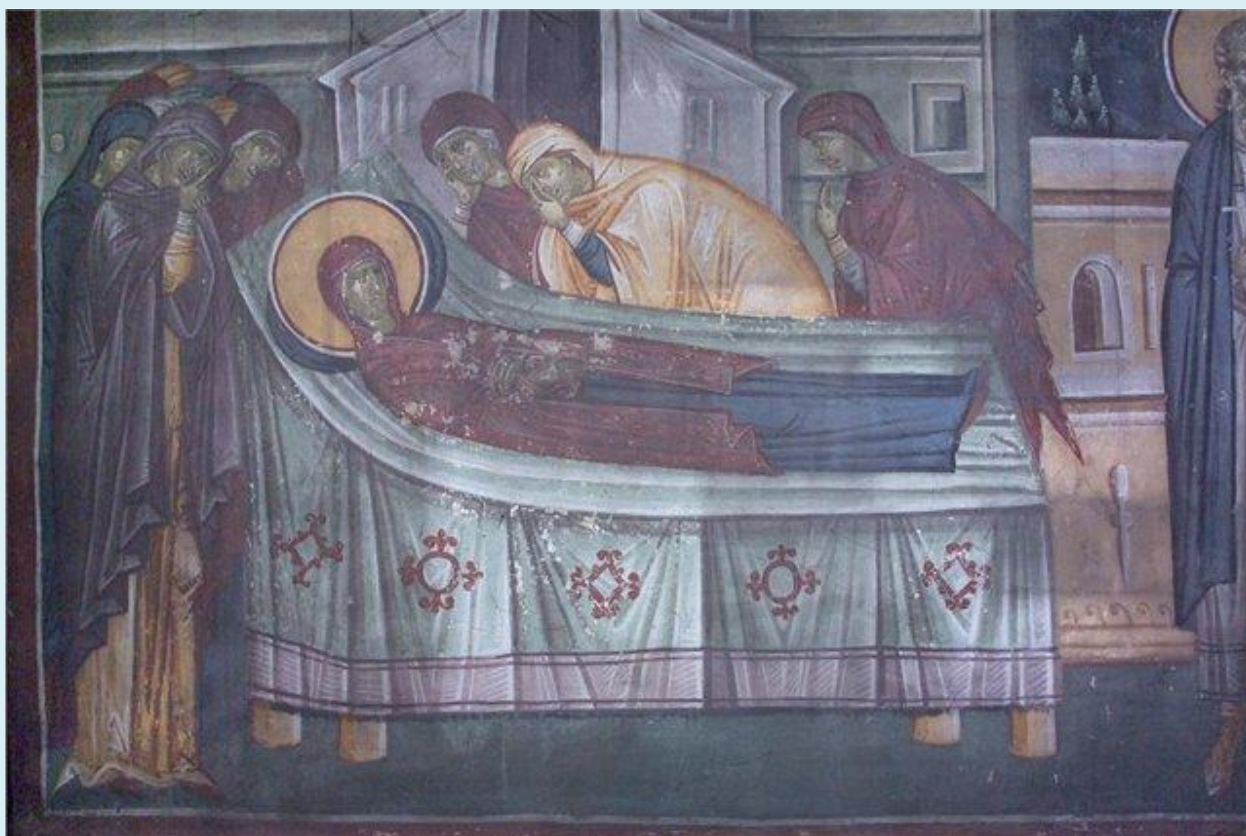

Ἡ ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ
ἉΓΙΑΣ ΑΝΝΗΣ

25 iulie

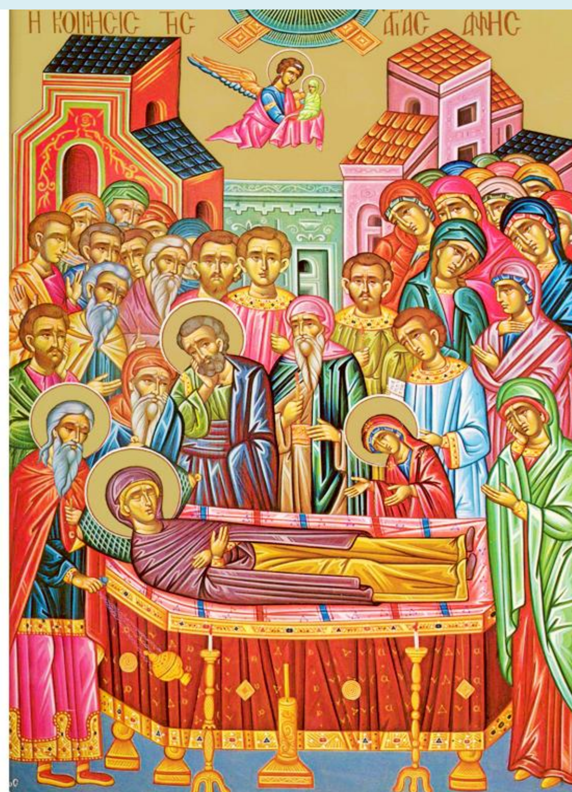
Adormirea Sfintei Ana - frescă de la mănăstirea Gracanica, Serbia, sec. XIV

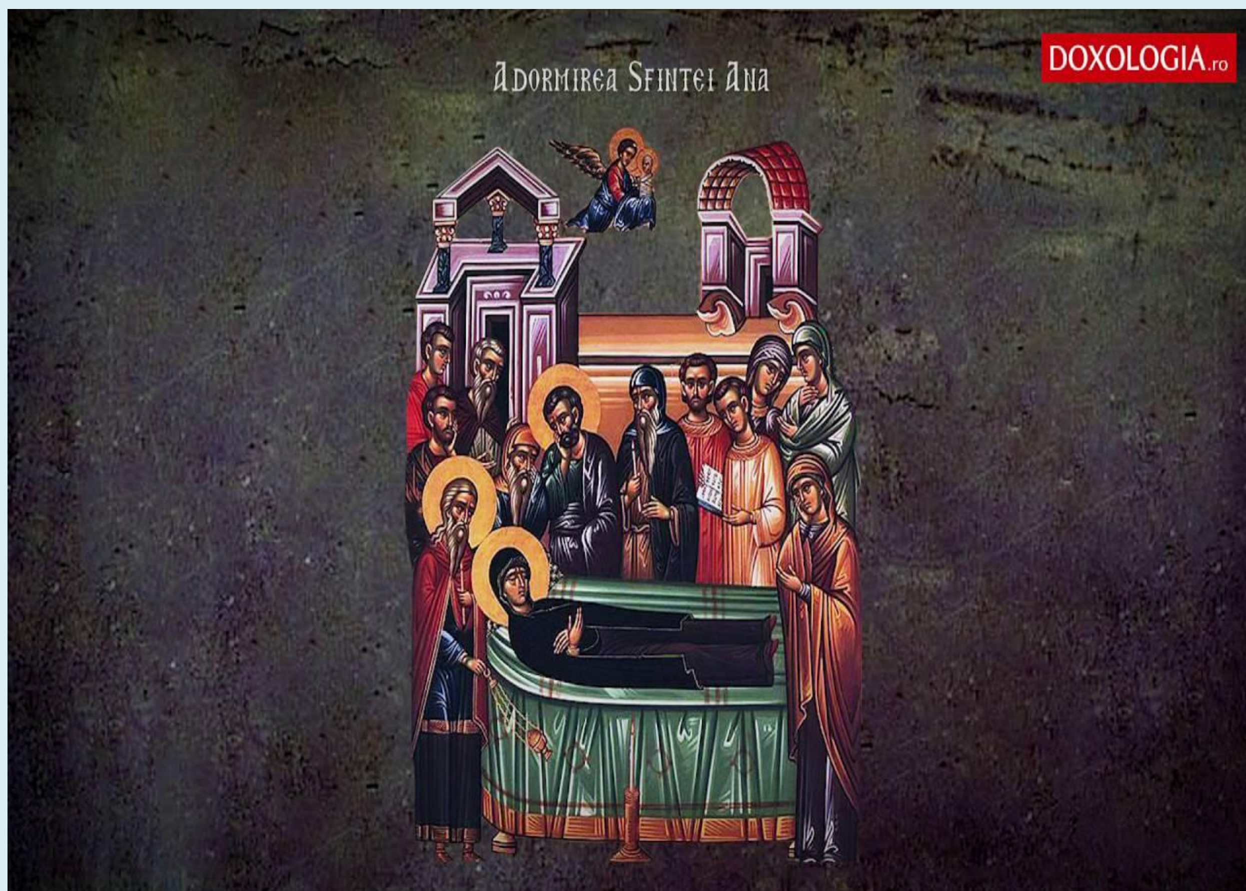
25 Iulie

Adormirea Sfintei **Ana**

mama Preasfintei
Născătoare de Dumnezeu

canon video
icoane fotografii articole

Adormirea Sfintei Ana
DOXOLOGIA.ro

Adormirea Sfintei Ana
DOXOLOGIA.ro

SFÂNTA
ANA

Sfânta Ana

Sfânta Ana a fost bunica după trup a Mântuitorului;

Era din seminția lui Levi, fiica Mariei și a preotului Natan din neamul lui Aaron;

Este mama Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, pe care a închinat-o la Templu la vârsta de trei ani;

După moartea soțului ei, Ioachim, s-a dus la Ierusalim lângă Sfânta Fecioară unde și-a petrecut restul zilelor în post rugăciune și fapte bune;

Sfânta Ana, mama Maicii Domnului, este socotită ocrotitoarea copiilor și a maternitații, caci ea a zămislit la bătrânețe, după multe rugăciuni, lacrimi și post;

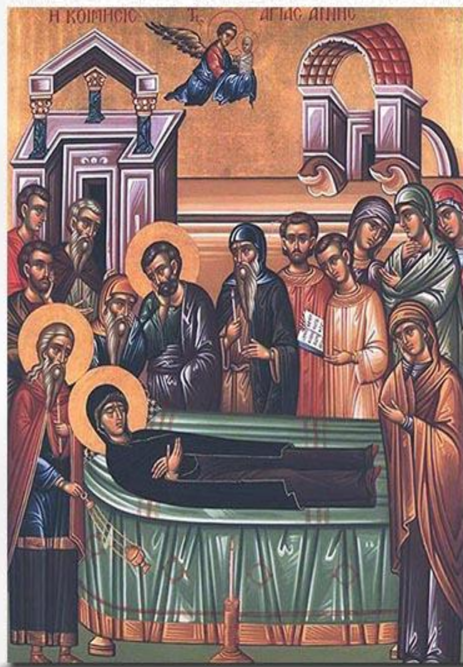

Moaștele Sfintei Ana, se află păstrate în Schitul Sfânta Ana, din Sfântul Munte Athos.

ADORMIREA
SFINTEI ANA

Adormirea
Sfintei
ANA
mama
Preasfintei
Născătoare
de Dumnezeu
PRAVILA.ro

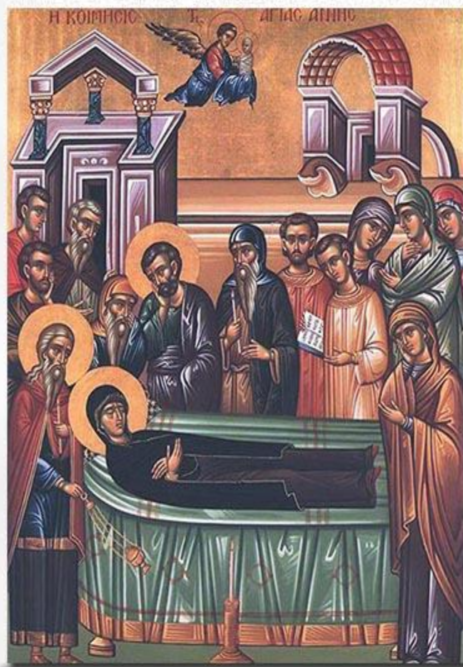
Tropar la Sărbătoarea Adormirii Sfintei Ana, mama Preasfintei Nascatoare de Dumnezeu

25 Iulie - Glasul 4

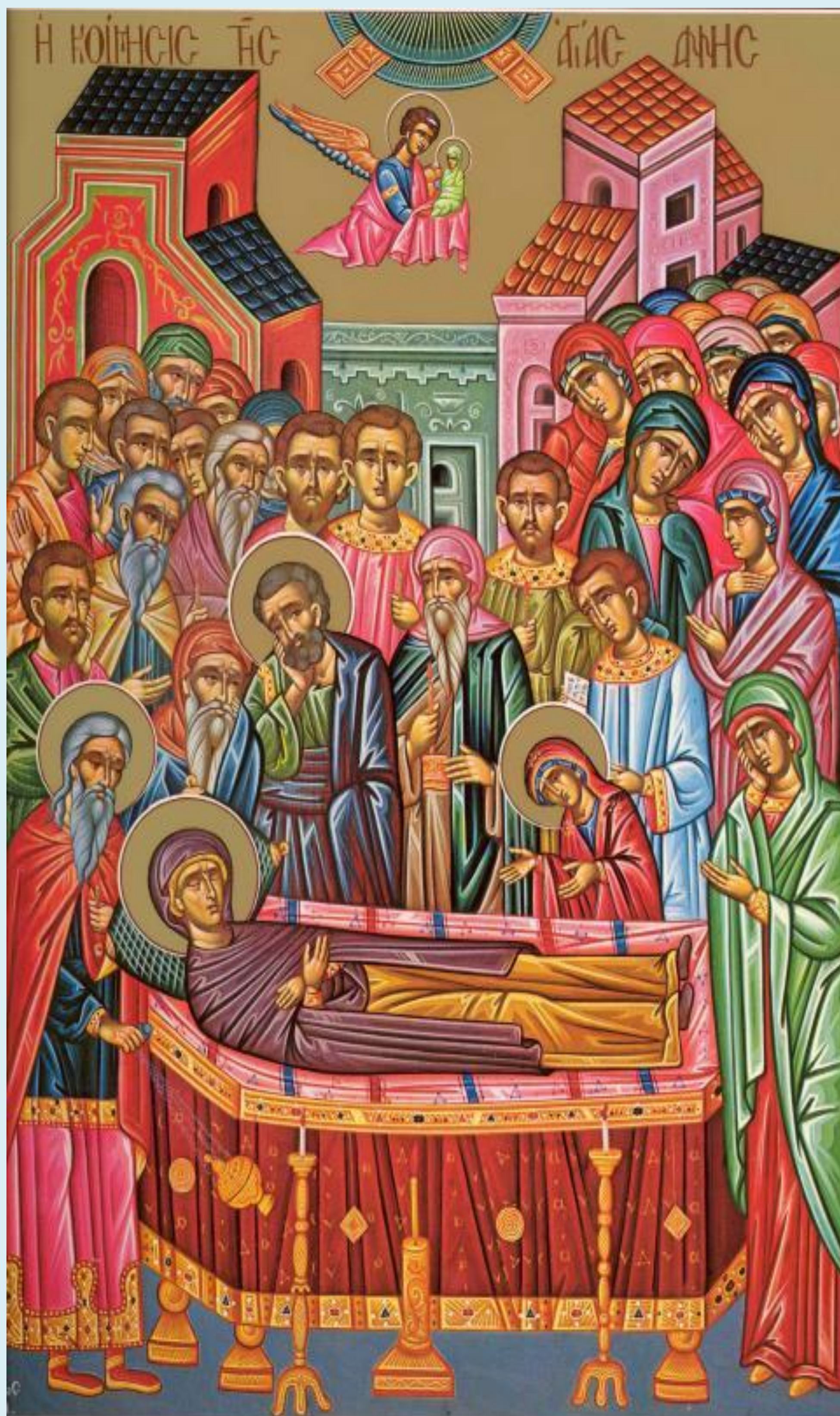
Pe Ceea ce a născut Viaţa în pântece o ai purtat, pe Curata Maica lui Dumnezeu, de Dumnezeu Gânditoare, Sfântă Ana. Pentru aceasta acum, la primirea cerească, unde este locaşul celor ce se veselesc întru slavă, bucurându-te acum te-ai mutat; cere pentru cei ce te cinstesc pe tine cu dragoste iertare de greşeli, pururea fericită.

Tropar la Sărbătoarea Adormirii Sfintei Ana, mama Preasfintei Nascatoare de Dumnezeu

25 Iulie - Glasul 4

Pe Ceea ce a născut Viaţa în pântece o ai purtat, pe Curata Maica lui Dumnezeu, de Dumnezeu Gânditoare, Sfântă Ana. Pentru aceasta acum, la primirea cerească, unde este locaşul celor ce se veselesc întru slavă, bucurându-te acum te-ai mutat; cere pentru cei ce te cinstesc pe tine cu dragoste iertare de greşeli, pururea fericită.

Bucură-te, Sfântă Ana, mama Preasfintei Născătoare de Dumnezeu!